
Samarahasyopanishat

——
सामरहस्योपनिषत्

——
Document Information

Text title : sAmarahasyopaniShat

File name : sAmarahasyopaniShat.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Proofread by : Mohan Chettoor

Description-comments : aprakAshitA upaniShadaH Print page 219

Latest update : July 17, 2022

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

सामरलस्योपनिषत्

अेकदा ब्रह्मणः पुत्राः सनकाद्यस्तत्त्वविवित्स्या पितामहं पप्रच्छुः प्रणिपातपुरस्सरम् । अहो पितः निरन्तरं वैकुण्ठे या लीलास्ता ध्यायमाना निरन्तरं विद्यानन्देन सह सम्प्रेक्षामहे । वद यद्वि रुचिरापद्यते । विद्यानन्दरसं ब्रह्म किं वदन्ति? व्यापकतया जगद्व्याप्य तिष्ठति यत्तद्ब्रह्म वदन्तितराम् । आपद्यमानोऽस्ति प्रकृति पुरुषः । कस्मात्प्रकृतियोगिता भवति? शुवाः कीदृग्विधाः? कस्मात्समुत्पन्ना भवन्ति? तेषां लोका अलोकाः कियत्प्रमाणाः? यान् वदन्ति पुराविदः ।

पितामह उवाच । नारायणमुपाय्छुतोऽयं धर्मः । शृणुत सर्वा यैषा सृष्टिस्समुत्पद्यते । क्षराक्षराभ्यामधिकः पुरुषोत्तमसंज्ञितो भक्तिगम्य आनन्दमयो लोकः संविराजते । तस्य पुरुषोत्तमस्य उत्तरकटाक्षात्समुत्पन्ना शुवाः । तेषां स्नेहमार्गोऽयमापद्यते । दक्षिणकटाक्षाद्दुष्पन्नाः कर्मजडा आसुरा अल्पोपासका भवन्ति । तस्मिन् रसिकानन्दस्वरुपात्पाश्चात् द्वे अेव मूर्ती प्रकटिते । प्रथमा भक्तिसुन्दरी प्रकटिता । पश्चान्मायादासी प्रकटिता । तयोः प्रथमा अत्यन्तवल्लभा आस्त । भक्तोऽसकाशाद्दुष्पन्ना शुवाः स्नेहमार्गीया भवन्ति । मायायाः समुत्पन्ना आसुरा कर्मजडा अन्यधर्मरता अेव भवन्ति । यदा कर्ममार्गो रतिरसतां ते आसुरा भवन्ति । सा भक्तिस्त्रिविधैव भवति । अेका कर्ममिश्रिता देवानामृषीणामुपासकानां भवतितराम् । श्रवणकीर्तनस्मरणवन्दनसेवनोपकरणैदास्यभावेनात्मसमर्पणम् । ते शुवा भक्तिमार्गीयाः अेवैते । स अेवायं पुरुषः स्वरमणार्थं स्वस्वरुपं प्रकटितवान् । तद्रूपं रससंवलितमानन्दरसोऽयं पुराविदो वदन्ति । सर्वे आनन्दरसा यस्मात् प्रकटिता भवन्ति । आनन्दरुपेषु पुरुषोऽयं रमते । स अेवायं पुरुषः स्वयमेव समाराधनतत्परोऽभूत् । तस्मात् स्वयमेव समाराधनमकरोत् । अतो लोके वेदे श्रीराधा गीयते । तत्स्यरुपासृष्टिर्था समुत्पन्ना सा रसिकानन्देन सुसेव्यतां प्राप्ता आसीत् । प्रमाणप्रमेयादस्मान्मार्गादतिरिक्तोऽयं मार्गो रसात्मकः । य अेतन्मार्गो आसक्तास्ते रसरुपिणीं सृष्टिमन्तरुत्पद्यमानाः भवन्ति ।

लक्ष्मीनारायणीयोऽयं संवादः । निरन्तरं नारायणो वैकुण्ठे रमया रहस्यलीलां सङ्गायमानोऽभवत् । रमारमणो वैकुण्ठे नारायणः स्वयं ध्यानापन्नोऽभवत् । तदा लक्ष्मीः रहस्युपासमाना तस्य तामवस्थां निरीक्ष्य प्रश्रयावनता पप्रच्छ । किं ध्यायसि? किं जपसि? परं कौतूहलं मे मनसि वर्तते । त्वत्तः परं को देवः? को लोकः? यस्य त्वं ध्यायसे प्रतिक्षाम् । तव मनः कां लीलामापन्नं दृश्यते? स लोवाय लक्ष्मीं प्रति । म्हालीलास्थानं क्षराक्षराभ्यामधिकं पुरुषोत्तमाधिष्ठानम् । यत्र सप्तावरणानि तेजोमयानि । यत्र ब्रह्माण्डान्युत्पद्यन्ते लीयन्ते । कोटिश अण्डकटाहाः उत्पद्यन्ते लीयन्ते । यस्य प्रतापकल्या उत्पन्ना ब्रह्मविष्णुरुद्राद्यथो देवाश्च दिक्पालाः कोटिश उत्पद्यमाना लीयमानाश्च भवन्ति ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवायेदम् । अडो क्षराक्षराभ्यामधिकस्य रसिकानन्दस्य स्थानं विस्तरशो ब्रूहि । स डोवाय ।
आडो पुरुषोत्तमस्य रसिकानन्दस्य अनादिसंसिद्धा लीलाः भवन्ति । अनादिरय पुरुष अेक अेवास्ति । तदेव
रुपं द्विधा विधाय समाराधनतत्परोऽभूत् । तस्मात् तां राधां रसिकानन्दां वेदविदो वदन्ति । तस्मादानन्दमयोऽयं
लोकः । यत्रायं पुरुषो रमत तत्रायं रसो व्रजति । तस्मात्लोके वेदे व्रजलीला गीयते । तन्मध्ये वनानि द्वादश
सन्ति । तेषां पृथक् नामानि सन्ति । तालवनं बृहद्वनं कुमुदवनं लोडवनं बकुलवनं भाएरीरवनं मडवनं गोष्ठे
काम्यवनमरिष्टं य सदाशुभं दधिवनं वृन्दावनमिति । सदा आनन्दमयोऽयं लोको वेदविदो यं वदन्ति । यत्र
वृन्दावनं सर्वकामसुभावंडं भवति । यत्र वृक्षा आधिदैविका देवा अेव भवन्ति । यत्र साधनवट-भाएरीरवटौ ।
यत्र वंशीवटसङ्केतवटौ । अन्ये वृक्षाः कदम्बाद्या यत्र राजन्ते । यत्रोभयतटभङ्गा यमुना रत्नप्रथिता आस्ते ।
यस्यां कुमुदवनानि राजन्ते । यस्यां उंससारसयूथानि क्रीडापरिणि शोभाढ्यानि भवन्ति । यस्यास्तटे कोटिशः
कुञ्जाश्च निकुञ्जाश्च राजन्ते । तस्मिन् माएले गोवर्धनोऽयं गिरिः । रत्नमयोऽयं गिरिः राजमानो भवति ।
अयं गिरिः श्रीराधिकायाः रमणस्थानम् । स अेवाय गिरिवृन्दावने सदा रसिकानन्दस्य क्रीडास्थानं भवति ।
तस्मिन् वने पशुपक्षिगणा आधिदैविकीं सृष्टिं प्राप्ताः सदा सानुभवा भवन्ति । आधिदैविकी या सृष्टिः सा
सृष्टिस्तस्मिन् लोके लोकतां प्राप्नोति । सा सृष्टिर्द्विभेदा भवति । अेका संसिद्धा अन्या साधनसिद्धा भवति ।
या संसिद्धा सा तस्या निकुञ्जदेव्याः स्वस्वरुपात् समुत्पाद्या भवति । या साधनसिद्धा सा भजनमार्गे प्रपन्ना ।
भक्तास्तां लीलां तद्भावेन प्राप्नुवन्ति । रसलीलायामुपकरणानि रसलीलायामधिकरणे सभ्यश्चातुर्यगुणयुताः
ससाप्तीसमूहा यौवनसम्पत्तिपूर्णा अनेककलाकोविदाः रसभावेन पूर्णा भवन्ति । यत्र यन्त्रवृक्षाणां श्रेणयो
राजमाना भवन्ति । मणिविद्रुमलताग्रथिताः सुवर्णसुगन्धसंवलिता वृक्षास्तेषां पुष्पाणि संराजमानानि भवन्ति
। तत्र सप्तीयूथानि भोज्यं उंसं गृहीत्वा तिष्ठन्ति । तासु श्रेणिषु लतान्तरैर्ग्रथितानि द्वाराणि मणिलतायुतानि
भवन्ति । मणिमाएलं यत्र तेजोभयं मणिमाएलपेन सडं ब्राजमानं भवति । लताग्रथिता मणिस्तम्भाः
शतशो राजमाना भवन्ति । तस्मिन् माएले परितः सुवर्णमितिपु जटिताः मणयस्तेजोभयाः संराजमाना
भवन्ति । तत्राधित्यकासु यन्द्रकान्तमणिना धोतितानि जलमागयो जलधाराश्च भवन्ति । तेन जलेन पूरिता
सुगन्धमणिपुष्करिण्यो राजमाना भवन्ति । तत्र कमलानि प्रकुल्लानि श्वेतरक्त-पीतानि मनोहरशोभां ददति ।
तत्रोपस्थितपरगस्तद्वनं वासयति । तत्र उंसयुग्मानि कोटिशो देववाण्या निकुञ्जदेव्या यशो गायन्ति । यत्र
भ्रमराः सानुभवा देववाण्या निकुञ्जदेव्या यशो गायन्ति । तत्र पुष्करिणीं परितो दश दश मन्दिराणि यतुष्कोणेषु
सन्ति । रत्नमयकुण्डेषु कृत्रिमाः पक्षिणा सानुभवा एव दृश्यन्ते । तत्र मध्ये मध्ये वृक्षा निकुञ्जतां प्राप्नुवन्ति
। सुकोमलैः पत्रैस्तेजोमयै राजन्ते । तेषां सुगन्धेन उन्मदा भ्रमरास्तस्याः श्रीराधिकाया यशो गायन्ति । तत्र
डेयित् वृक्षः पुष्पैः शाभाप्रतिशाभाः नम्रा भवन्ति । तेषु वृक्षेषु उरितपीतशुभ्रश्चेता धोतितानि पुष्पगुच्छा भवन्ति
। तेषामधशृङ्गारवत्यादयः सभ्यः पुष्पाणां शय्या रययन्ति । तत्र लतान्तरैः आरुणादिता वृक्षा निकुञ्जतां
प्राप्नुवन्ति । तत्र मणिजटितानि रमणस्थानानि कोटिशो राजन्ते । यत्र ललिता विशाभा सुभगा कलावती
मनोरमा यन्द्रकलामोहिनी गतिरतिविलासिनी मोहिनी शास्त्रगीतज्ञा गुणज्ञा भोगज्ञा भोगप्रदा कामप्रदा कामदा
डेविदा सुरतकलाकोविदा सम्भोगसुभदा गतत्रपा निःशङ्करतिदा सुरतरां सुरतान्तनिद्रिता अन्याः कोटिशः सभ्यः

संविराजमाना भवन्ति । दश मन्दिराणि भक्ष्यभोज्यैः सम्मूरितानि भवन्ति । यत्र घृतपक्वानि पक्वानान्यनेकशो विविधरसयुक्तानि सन्ति । तेषु मन्दिरेषु कटुतिक्तकषायमाधुर्यरसा भोगवत्या सभ्या कृताः सम्पूर्णाः प्रतिक्षणं नूतनाः भवन्ति । अत्रे सिद्धान्नभोगापूपपायसपक्वान्नभागाः शाकविविध-षडससंवलिता अन्नपूर्णाया सभ्या सम्पादितास्तया निकुञ्जद्वेया सेव्यमाना भवन्ति । वस्त्रवत्या सभ्या सम्पादिताचनेकशो वस्त्राणि समयो-यितानि मनोरमाणि सन्ति । भूषणभूष्या सभ्या रथितानि भूषणानि तस्या निकुञ्जद्वेयाः प्रीणनाय तेषु मन्दिरेषु शय्याभोजनशृङ्गाराः कोटिशः सन्ति । तत्रान्ये शृङ्गारादिभोगा भोगवत्या कृतास्तेषु मन्दिरेषु तस्याः सुभार्यं भवन्ति । तत्र यतुःश्रेणीनि दशदशमन्दिराणि सन्ति । तेषु मन्दिरेषु शय्याभोजनशृङ्गारा अनेकधा रथिता भवन्ति । तेषु मन्दिरेषु सभ्यानां समूहाः पृथक् पृथक् कार्येषु संलग्ना भवन्ति । तेषां मध्ये रासमण्डलं तेजोभयमानन्दमयं तस्याः श्रीराधिकायाः सुभार्यं वृन्दानाम्ना सभ्या तथा सम्पादितं भवति । तेषु मन्दिरेषु सभ्यानां अेका योगमाया सभ्या सर्वासां सभ्यानां सर्वत्र अेकभावं करोति । तस्मिन् स्थाने सुनादाः सभ्यः सुनादेन सप्तस्वराणि श्रावयन्ति । तत्र ब्रह्माण्डे याः सिद्धयोऽणिमा-दयस्तत्र सभ्याऽपि विधाय तां श्रीराधिकां सेवमाना भवन्ति । सुमेरुडेमा-द्रिमल्माद्याः पर्वता अन्ये ये निधयो देवानां सन्ति ते निधयस्तस्या निकुञ्जद्वेयाः प्रीणनाय सभ्यानां रुपाणि विधाय तन्मण्डलं सेवन्ते । तस्मिन्मण्डले श्रीरपि सभ्याऽपि विधाय आकारं गोपयन्ती सेवमाना भवति । नित्यलीलायां षडृतवोऽपि सभ्यानां रुपाणि विधाय सेवमाना भवन्ति । काले काले तासु निकुञ्जश्रेणिषु सञ्चारिणीनां नानाभोगान् ददति । मेधा नाना-सभ्यानां रुपाणि कृत्वा जलसेयनं कुर्वन्ति । कामदेवोऽपि सभ्याऽपि विधाय तत्स्थानं सेवमानो भवति । अखोरत्रमपि स्वस्वरूपेण अलनि निशि य सेवते तन्मण्डलम् । तद्विच्छया क्वचिद्विवा क्वचिन्निशा क्वचित्प्रातः क्वचित्सायं क्वचिन्मध्याह्नः क्वचिन्निशीथं नानाभावेन कालेकाले तन्मण्डलं सेवते । नानामण्डलं ओषधयो वनस्पतयो वृक्षा ये पृथिव्यां सन्ति ते आधिदैविकीं सृष्टिं प्राप्ताः सेवमाना भवति । सिन्धवः स्वरूपेण निधीन् गृहीत्वा तन्मण्डलं सेवमाना भवन्ति । सुमेरुडेमाद्रिमलयाद्याः पर्वताः तत्स्थानं सेवमाना भवन्ति । सभ्याऽपि एतात्स्थानं तन्मण्डलं सेवमाना भवन्ति । तत्र अन्ये य ब्रह्माण्डवर्तिनस्तत्स्थानं दीपयन्तो भवन्ति । पृथिव्यां यत्किञ्चिद्द्रस्तुमात्रं तस्याधिदैविकं रूपं तत्रैवास्ति । तस्मात्सर्वं समुत्पन्नं भवति । ब्रह्माण्डे ये देवास्ते आधिदैविकेन रूपेण तत्स्थानं सेवमाना भवन्ति । तस्मात्ते सर्वं समुत्पन्ना ब्रह्माण्डे भवन्ति । वेदाः स्वऋचाभिस्तस्मिन्स्थाने तस्या निकुञ्ज-द्वेया यशो गायन्ति । कामदुधाः स्वयूथेनाधिदैविकं रूपं विधाय संसेवन्ते । दधिदुग्धतकनवनीतघृताधान् रसान् गृहीत्वा सेवमाना भवन्ति । तत्र रासमण्डलमेतैर्गुणैरन्वैर्विविधैः सम्मूरितं रसिकानन्देन सह श्रीराधिकां सेवमानं भवति । यस्य रासमण्डलस्य परितः स्थानानि द्वादश संशोभमानानि भवन्ति । अंके मञ्जनस्थानम् । यत्रोष्णोदकपुष्करिण्यो जलैः सम्पूर्णा भवन्ति तत्र मञ्जनवत्यादयः सभ्यो मञ्जनार्थं सेवमाना भवन्ति । तत्रान्या पुष्करिण्यः शीतोदकपूर्णा भवन्ति । तत्र निकुञ्जानां श्रेणयो रत्नालवालैश्चन्द्रोद्भवैर्जलैः सेव्यमाना भवन्ति । तत्रान्याः पुष्करिण्यः शीतोदकपूर्णा भवन्ति । चन्द्रकान्तमणोरुत्पन्नैर्जलैः सेव्यमाना मुक्तालता मुक्तागुच्छैः सम्मूरिता भवन्ति । मणिलतासु ज्योत्स्नायां प्रतिबिम्बिताः पक्षिणः परस्परं दृष्टिबन्धेन नृत्यं कुर्वन्ति । द्वितीयं शृङ्गारस्थानम् । यत्र शृङ्गारवत्यासभ्या अधिश्रितम् । तस्मिन् स्थाने अधिश्रिता रङ्गवत्यादयः सभ्यो मोदन्ते । तृतीयं मानस्थानम् । यत्र मानवत्यादयः सभ्यो मानं रथयन्ति । यस्मिन् मन्दास्वप्नाः सुवर्णलताः

सुगन्धा ग्रथिता भवन्ति । तेषु वृक्षेषु पुष्पाणि सुगन्धसंवलितानि भवन्ति । लतान्तरैराख्यादितं स्थानं सुगन्धसंवलितं मनोरमं तेजसा दीप्यमानं भवति । उरितपीतख्यायाभिः संयुतं तेजसा दीप्यमानं भवति । मन्दारनिकुञ्जः श्रीराधिकाया अधिष्ठानम् । यमुनायास्तीरे धीरसमीरे ऐकवटश्रृङ्गास्ति । तस्य वटस्य परितो निकुञ्जानां श्रेणयो राजमाना भवन्ति । द्वादश निकुञ्जाः सन्ति । सभ्नीनां सञ्चाराः सूक्ष्मतरा लतान्तरैर्ग्रथिता भवन्ति । तत्र ललि-ताद्यः सभ्यो रसिकानन्देन सल वचनप्रतिवचनोत्तरं ददति । कुञ्जान्तर-श्रेणिषु सभ्नीनां मध्यसञ्चारोऽस्ति । रसिकानन्दः पुरुषोत्तमः स्वयमेव प्रणिपातं करोति । स्वामिनी मनोरमा निकुञ्जे स्वयमेवातिमानातुरतया मनोभावापन्ना भवति । स्वभावसंसिद्धाः सभ्यो भावापन्ना भवन्ति । अतिरसलम्पटो रसिकानन्दः सर्वासां सभ्नीनां प्रणिपातं करोति । अत्यन्तमग्नाः सभ्यस्तत्सुष्पं निरीक्ष्य सुरतानन्दे मग्ना भवन्ति । यत्तुर्थं भोगस्थानम् । यत्र सुभोज्या सभ्या सेवितम् । यत्र भाद्योपेयलेख्ययोप्यरसा अनेकस्वादुयुतां भवन्ति । अन्नपूर्णाया सभ्या पायितानन्तरसानत्युष्णान् सद्यःपायिता-निव श्रीराधिकाया सल रसिकानन्दः सेवते । अगुरुतरसांस्तैलरसान् पुष्परसान् नानासुगन्धरसान् श्रीराधिकाया सल रसिकानन्दः संसेवमानो भवति । अन्ये ताम्बूलाद्यो लवङ्गकर्पूराद्य ऐलाजातीकृलपूगकृलनालिके-रपनससलकारभद्राक्षेक्षुरसैः शर्कराद्यः पिष्टरसपूर्णतया निकुञ्जद्वेष्या सं-सेवन्ते । ललिता रङ्गवती भोगवती प्रेमोत्कण्ठा सुरतानन्दा सुरतरसकोविदा यैति सभ्यः श्रीराधिकाया दत्तं प्रसादं भुञ्जते । तत्रैकं रसिकानन्द-शृङ्गारस्थानम् । यत्र पारिजातकवृक्षाः सद्यः पुष्पैः प्रकुल्लिता मग्ना भवन्ति । तत्र सुगन्धसुवर्णलताभिः संवलितं भवति । सुगन्धमुक्तालताभिः पारि-जातकवृक्षा ग्रथितनिकुञ्जतां प्राप्नुवन्ति । तत्र ऐको भ्रमरो देववाण्या यातुर्येण मानस्थाने राधिकां प्रति दूतत्वं करोति । स भ्रमरो रसिकानन्दं प्रति प्रियो भवति । स भ्रमरः स्वयातुर्येण श्रीराधिकाया मानापकरणं करोति । स भ्रमरोऽत्यन्तमनोहरयातुर्यासीमगुण्णः स्वभावसंसिद्ध साधनसिद्धो भवति । स भ्रमरो रसिकानन्दस्य दूतो भवति । निरन्तरं श्रीराधिकायाः मानलीलायां सलकारी भवति । तस्माद्रसिकानन्दस्यातितरां वल्लभो भवति । तेऽत्र भ्रमरा मनोहरशब्देन सङ्गीतरसं गमयन्ति । तत्रैकः शुक्रः साधनसिद्धः श्रीराधिकाया मानस्थाने मन्दारनिकुञ्जे निवसति । तेन शुकेन भ्रमरयातुर्यं निरीक्ष्य तस्या निकुञ्जद्वेष्याः कृपां निरीक्ष्य अत्याश्चर्यं प्रपेदे । स भ्रमरस्तेन शुकेन पृष्टः अलो अले त्वं कः? केन साधनेन त्वयेदं रूपं प्राप्तम्? कथं श्रीरसिकानन्दस्य श्रीराधिकाया दूतत्वं प्राप्तः?

अलिरुवाय । अलो शुक्र त्वं पूर्वं कोऽसि? केन साधनेनेदं लीलास्थानं प्राप्तम्?

शुक्र उवाय । अलं पूर्वं ब्राह्मणोऽस्मि । विष्णोरुपासककुलोत्पन्न ऐकात्मभावेन मम मनो उरिं लजमानं भवति । ऐकस्मिन् वासरेऽस्मि ब्रह्मलोकं गतः । तत्रानन्यमार्गीया भक्ताः मया दृष्टाः । रसमार्गीया भक्ता मया दृष्टाः । तेषां सङ्गमेन मया निकुञ्जलीला अनुभूताः । तत्रारिष्टे श्रीराधाकृष्णपुष्करिण्युदभवा मृत्तिकां लक्षयता तत्र निरन्तरक्रीडास्थलं मया श्रुतं पूर्वम् । अस्या मृत्तिकायाः माडात्स्यं मडालीलायाः प्राप्तेः कारणम् । भ्रमरो वदति । त्वया किं श्रुतमस्या माडात्स्यं ?

शुक्र उवाय । श्रीरसिकानन्देन वन्दितम् । श्रीराधिकायाः प्रेमवत्याद्यः सभ्यस्तस्मात्स्यानात्समुत्पन्नाः । स्वयमपि तस्मिंस्थले रासलीलायाः प्रारम्भः कृतः । तस्मिन् काले श्रीरसिकानन्देन स्वयमेव वन्दितं तपसा ध्यानेनाधिकृतम् ।

तस्माल्लोके वेदे वन्दितमिदं स्थानम् । अस्य स्थानस्य मृत्तिका मया अनुभूता । तेनेदं स्थानं प्राप्तम् । एदं शरीरं तथा मृत्तिकाया पुष्टे साधनसिद्धं जातम् । अहो भ्रमर त्वं कथय यदि रुचिः स्यात् ।

अलिरुवाच । अहमपि पूर्वं गौडदेशोद्भवकायस्थः । वैष्णवोऽहं निरन्तरं प्रेमाधिष्ठेन रसिकानन्दं सेवमानोऽभवम् । गुर्वनुग्रहेण साधूनां रसमार्गीयाणां सङ्गेन मया रसमार्गज्ञा कथा श्रुता । तेषां साधूनां सङ्गो मयानुभूतः । तत्कथाद्द्वारेण मम हृदि प्रविष्टो रसः । अहं रसलीलायां प्रपन्नोऽभवम् । रसलीलायां प्रवृत्तिन्यधर्मविस्मारेणपूर्विका जाता । तस्या सेवाकथायां प्रत्ययो बभूव । ये रसमार्गीया भक्ततास्तेषां सम्बन्धावापकीर्तनगोष्ठीमार्गानुभवान्मनो भावमापन्नं प्रेमाधिष्ठं सुभसपत्तिः एष्टतमवस्तुपात्रेडादि यत्किञ्चित् समर्पयेदिति । एतानुभविकेन मार्गेण भक्तैस्सह प्रजलोके प्राप्नोऽहं सर्वसङ्गरिक्तोऽभवम् । तस्मिन् प्रजमण्डले निवसन्नं प्रतिहृष्टं प्रतिहृष्टं तां लीलां चिन्तयमानस्तद्भावापन्नो भवामि । तद्भक्तैः सह देहादिसुभं ततो ग्राह्यं ततो देयमिति मनसा वाचा तैः सह कालोऽज्ञातकालविषयोऽयते । अयं मम धर्मः सिद्धो भवति । सिद्धधर्मेण शरीरं साधनसिद्धं बभूव । तदा ममाभिलाषो मनस अयं भूतो भवति । येनाभिलाषेणाहं भ्रमररूपेण तस्या निकुञ्जदेव्या यशः सङ्गायामि । पश्चात्प्रसन्नेन रसिकानन्देन तथा देव्या मनसेऽस्मिन् रूपं दत्तम् । एदं मान्यस्थानं दत्तम् । अहो शुक् अहमस्मिन् स्थाने श्रीराधिकाया वने क्रीडापरो भवेयमिति । तद्भूतवचनं सर्वकालसुभसमृद्धिसंपूर्णं श्रीराधिकाया सदा सेवितं रसिकानन्देन सह । तस्मिन् वायवः शीतमन्दसुरभिभावेन सेवमानाः सन्ति । तत्र स्थाने अमृतोदा पुष्करिणी आस्ते । तासु पुष्करिणीषु कन्दुकलीलया श्रान्ताः सभ्यो मञ्जनं कुर्वन्ति । अतितरां सितजलकल्लोवैर्मञ्जनडियायां तस्मिन्प्रत्यन्तरसमग्रानि हंसयूथानि राजन्ते । उपरि पक्षिणां पङ्क्तिः कलकलैः सेव्यमाना अभ्येति । अतितरामानन्दमग्राः सप्तीनां गाणा गुणगाणान् सङ्गायमाना भवन्ति । तत्रोपर्येकं शङ्कारस्थलं मन्दिरमस्ति । अयं भक्ष्यभोज्यस्थलमस्ति । अयं सप्तीसङ्गमोपवेशताम्बूलसुगन्धरसमेवनायैवेति । अयं शय्यागुहं सुगन्धमणिमयभोगान्वितम् । आधिदैविकेन रूपेण कामः सप्तीरूपं विधाय स्वयमेव सेवमान आस्ते । रतिसम्भोगातिकलाकौतुकानि नेत्रदावभावकटाक्षसंवलितकामरसभावभेदानि संयोक्ष्यमाणाकामरससुभसम्पत्तियोग्यतां मनोभवः संयोक्ष्यमाणासुभं य पिबति । नित्यं नित्यनूत्रभावभेदशङ्कारं नूत्रम् । रूपं नूत्रम् । क्रीडा नूत्रा । वयनं नूत्रम् । प्रतिक्षाणं प्रतिक्षाणं नूत्रमेव सुभं सप्तीनाम् । नूत्रः सर्वो भाव आस्ते । अकादशश्रेणयः सदा वसन्तस्थानम् । किंशुकवकुलाम्रवृक्षा । शोभायमानलवङ्गलतापरिशिलिता अत्यन्तं निगूढगुच्छपुष्पपरागा भवन्ति । उन्मदकोकिलभ्रमरसूक्ष्मस्वरसङ्गीयमानानि सप्तीनां यूथानि केशवन्धनवस्त्राण्यतिरञ्जितानि शोभामातवन्ति । कलगीतानि वसन्तोद्भवानिसङ्गीयन्ते । तस्मिन् स्थाने सदा कौतुकाविष्टा गोप्यः केसरकर्पूरमृगमदागुरुरसान् सेयन्त्यो भवन्ति । परस्परं हस्तैः कनकभयितजटिताः सर्वाः कन्या मृगमदकर्पूररसं सिञ्चन्त्य आपद्यन्ते । अभिलिम्पन्त्यः परिभृजन्त्यः अञ्जन्त्यो लोचने काञ्चित् काञ्चित् गानं गायन्त्यो गोप्यः । तां प्रजेश्वरीं प्रजनायिकां ताः सभ्यो वेषशङ्कारशोभासंराजितामशोभयन्त । तस्मिन् वसन्तऋतुः सप्तीरूपं विधाय तां प्रजेश्वरीमुपसेवमान आस्ते । यत्र वसन्तस्तत्रैव कामावेशो जन्यते । स कामः सप्तीरूपं विधायोपसेवमानः आस्ते । रतिभावे सा प्रजेश्वरी तां देवीमुपसेवमानातिगुणगाणनया क्वचित्युष्मावेशेन वसन्तं सुभमुपसेवते । क्वचिद्दलावेशेन वसन्त उपसेवते । क्वचिद्विभवाङ्कुरावेशेन वसन्त उपसेवमान आस्ते । क्वचित्यक्षिणां

स्वेण उपसेव्यमान आसेवामातनोत् । क्वथिल्लतान्तरैराविभविनोन्मदभ्रमरपिकशुका गीतगानं कुर्वाण।
 आपधन्ते । रसिकानन्दस्तथा निकुञ्जदेव्या सड वसन्तोद्भवैः पत्राडकुरेः शय्यां विधाय वसन्तसुभान्यनुभवन्नास्ते
 । विविधलतान्तरेषु पुष्पगुच्छसंवलिताः सभ्यः शय्यां विविधप्रकारां प्रतिकुञ्जं रथयन्ति । उपकरणकामकलया
 सुरतकेलिङ्ग उपतापसुभमन्वभूत् । आसेदिवान् रतिरससुरतानन्दो विविधकलारूपेण प्रतिपद्यमानो भवति ।
 डवभाषकेलिकौतुकानि भवन्ति । वसन्तः कामेन सड रसलीलारतिं विस्तारयति । तत्रानेकलता वसन्तोद्भवैः
 कुसुमैर्वनलीलायां प्रकुल्लिता नम्राः भवन्ति । नानाकौतुकाविष्टाः प्रेमवत्याद्यः सभ्य अतिभावापन्ना बभूवुः ।
 तस्यां लीलायां यतस्रः सभ्यः श्रीराधिकां संसेवमाना भवन्ति । तस्य वसन्तस्य सुषं डेनोपवाण्यति । यतस्रः सभ्यः
 कथिताः । तासां नामानि शृणुत । रङ्गवती गुणवती गानवती मनोरमा । अेताः सभ्यस्तस्मिन् वसन्तस्थाने
 सेवमाना भवन्ति । तद्दसन्तस्थानं श्रीराधिकाया अतितरां वल्लभं भवति । तत्स्थानं श्रीराधिकया रसिकानन्देन
 सड सेव्यमानं भवति । ताः सभ्यस्तस्मिन् स्थाने प्रेमशो भावं विस्तारयन्ति । रङ्गवती रसरङ्गलीलां
 विस्तारयति । नानाभावेन वसन्तरङ्गभोगान् विस्तारयति । अेवं नानाभावभेदं सुरतानन्दं विस्तारयति ।
 गुणवती रागरङ्गसुगन्धरसवीणावेणुप्राणविकया सर्वासां सभ्यानां कामलीलायाः प्रबोधं जनयति । गानवती
 गीतगानगुणेन श्रीरसिकानन्दस्य श्रीराधिकां प्रीणयति । मनोरमा मनोरमं भावमापन्ना भवति । ताः सभ्यो
 भावापन्नाः साधनसिद्धा भवन्ति । ता उच्युः । तासाधनं किं येन साधनेन वसन्तलीलायाः स्थानं प्राप्तम् । अडो
 भक्तानां रसमार्गीयाणां पुण्या रसमार्गीणी कथा निःश्रेयसाय भवति । येषां स्नेहमार्गधर्मकर्मरहितकेवलमनसा
 वृत्तिः श्रीराधिकायां गतिरतिभावो भवेत् ते अेव तां लीलां प्राप्नुवन्ति । तस्मात्ताभिर्व्यत्साधनं कृतं तत्सर्वं कथय
 । अडो ताः सभ्य वैवस्वतमनोः पुत्र्य आसन् । ताः कन्याः पितुर्गुडे निरन्तरं डीडमाना बभूवुः । अेकडुपा
 अेकस्थिता अेकप्राणा अेकभावापन्ना बभूवुः । अतिगुणगणनारताः पितृवत्सला भवन्ति । तस्य राङ्गो गुडे
 अेकदा नारदः समागतः ।

ताः कन्या नारदं दृष्ट्वा प्रणिपातपुरस्सराः ।

तद्रूपमद्भुतं दृष्टे जटामकुटमण्डितम् ॥

वस्त्रालङ्कारशैर्युक्तं वीणावादनतत्परम् ।

कृताञ्जलिपुटाः सर्वाः स्थितास्तं योपतस्थिरे ॥

पप्रच्छुस्तं तथाभूतं विनयान्नयकोविदाः ।

भगवन् सर्वभूतानां डिताय भुवनेऽटसि ॥

भवादृशा मडाभागा लोकानां य डिते रताः

शरणागतदीनानां कृपां कुर्वन्ति साधवः ॥

डति सम्प्रार्थितो नारदः प्रसन्नो बभूव । भोः पुत्र्यः को भवतीनां मनोऽभिलाषः तत्सर्वं विस्तरशो भूत । नारदेनैव
 योडिताः कन्याः पुनः प्रोचुः । पितुर्गुडे भावापन्नैर्भक्तैः सङ्गीयमानोऽयं व्रजलोकः । त्वं विस्तरशो भूडि तम् ।
 श्रुतमात्रोऽयं रसलीलां दडाति । तस्मात्तत्स्थानं रसिकानन्देन श्रीराधिकया सड सेवितं वर्णय । नो मनोऽभिलाषो

भवति । यदि कृपा स्यात्तर्हि तल्लोकविस्तारं वद ।

पुनर्नारद उवाचेदं तासां मनोऽभिलाषं ज्ञात्वा । शृणुत सभ्यो रुद्रस्यम् । न कदाचिद्दयनीयम् । तत्स्थानं
कोटिसूर्यप्रतीकाशं तेजोभयं यत् निर्गुणं ब्रह्म पुराविदो वदन्ति । यस्मात्प्रजाः समुत्पन्नाः । ब्रह्मविष्णुऋद्राद्यो
यस्माद्दुत्पद्यन्ते लीयन्ते । आत्मविदो ज्ञानिन उत्यद्यन्ते लीयन्ते रसमार्गीणो भक्ता यं स्थानं प्राप्नुवन्ति ।

कन्या उच्युः । ये ऽसमार्गीयाः भक्तास्तेषां लक्षणानि वद ।

नारद उवाचेदम् । ये रसिकादन्टोपासकास्ते सर्वात्मभावेन भजनं कुर्वते । भजनानन्टोपासकानां न वार्णो
नाश्रमो न देशो न कालोऽस्ति । यो धर्माधर्मो परित्यज्य श्रीरसिकानन्दं सेवमानो भवति सः तां लीलां
प्राप्नोति । येषां मनसि निश्चयस्तेषां प्रीतिरुत्पद्यते । य एवं रसमार्गं प्रपन्ना न तेषां धर्माधर्मो बाधमानौ
भवतः । विषयैर्बाध्यमानोऽपि न बाध्यते । येषामडोरात्रं सेवाकथायां नित्यमासक्तिस्तेषां भजनानन्टो
भवति । ये तस्मिन् मार्गे प्रपन्ना भक्तास्तेषां देयं ततो ब्राह्म्यं यत्किञ्चिद्भक्तुमात्रम् । भक्तानां भक्तैस्सह
कार्यं नान्यैः । भक्तानां भक्त एव ज्ञातिः । कुलवर्णधर्मादि सर्वे दैवतं यत्किञ्चिन्मात्रम् । रसगाः सेवकाः
तेषां सम्बन्धो नान्यैः । अडो वेदैः पुराणैः सिद्धान्तैः शास्त्रैर्नानावादैः नानाकर्मप्रतोपवासादिभिर्धर्मैर्नियमैश्च
नानाऋषिदृष्टस्मृतिसिद्धान्तैरेकादशयुपासादिप्रतनियमैस्तुलापुरुषधानादिभिर्नानादर्शनसिद्धान्तविचारैर्वार्णश्रमोचितधर्मैः
पितृश्राद्धादिभिः सूर्यचन्द्रोपरागकालोचितैर्गणनक्षत्रताराज्योतिश्शास्त्रनिश्चयेन ब्रान्तयितैर्विधिनिषेधस्मृत्योक्तैर्धर्मैर्ब्रान्ताः
सन्धोपासनकालसंस्कारैर्बलिर्वैश्वदेवबलिदानोपसर्पणैर्वेदमार्गादिभिर्नियमैरेतैश्चाचैर्धर्मैर्विब्रान्तास्तेषां
रसिकानन्दः पुरुषोत्तमो न रमते । अडो सभ्यः कर्मविब्रान्तास्तां लीलां कदाचिन्न जानन्ति । साञ्जिका
अग्रिप्रतधारकाः कर्मजडास्तैः सह कदाचित्कर्मर्वापनं न कुर्यात् । अतः किं बहुनोक्तं । ब्राह्मणा ये भक्तिमार्गं
न विदन्ति तेषां सम्भाषणं स्पर्शनं न कुर्यात् । कदाचिन्नालपेत् ।

ता उच्युः-

भगवन् सर्वभूतानां छिताय भुवनेऽटसि ।

शरणागतदीनानां कृपां कुर्वन्ति साधवः ॥

अतः प्रार्थयामो मंडालीलाया दर्शनं यत्र रसिकानन्दपुरुषोत्तमो रमते । एवं प्रार्थितो भगवान्
नारदस्तासामत्यानन्दमयलोकं दर्शयामास । मंडामन्त्रविद्यया कृतसंस्कारास्ताः सभ्यस्तस्यां लीलायां भावापन्ना
बभूवुः । ता उच्युः । नारदेनोपदिष्टां विधां कथय यथा विद्यया श्रीरसिकानन्दस्य श्रीराधिकया सह डीडास्थानं
द्रक्ष्यामः । स डोवाच । शृणुत सभ्यः । यस्यां विद्यायां सद्यः समभ्यसनेन मंडावनविहारस्पर्शनं भवति ।
कृपासमभ्यसनात् रमणानन्दलोकस्पर्शनं भवेत् । क्लीं सकलकामदात्रीं भूं भोगदात्रीं ह्रीं रसिकानन्दविलासदात्रीं
ह्रीं रतिकेलिकलाडोविधां वां वृन्दावनशशिनीं सुं सुरतानन्दरूपां श्रीं मनोडारिणीं नृं निकुञ्जकेलिकौतुकाविष्टेडां
भूं भोगात्मिकां स्त्रां सामीनां सुभदायिनीं ह्रीं रासिकेलिकलात्मिकां ध्यायेत् । क्लीं नमः । धमां विधां भोगात्मिकां
नारदेन दत्तां ताः कन्या जगुः । रसिकानन्दप्राप्त्यर्थं गृहीत्वा तां विधामभ्यसेत् । तासां पितुर्गुडे अकं वनं
नानापुष्पवृक्षैः सुशोभाढ्यम् । तत्र पुष्पलतानां निकुञ्जः सुशोभाढ्यः संराजमाना मनोडराः सन्ति । तत्र

ताः कन्या धर्मा विद्यामभ्यस्तवत्यः वृन्दावनबुद्ध्या । अडोरात्रं तद्बुद्धयस्तदावापास्तद्विद्येष्टास्तदात्मिकाः
तस्यां लीलायां मन्ना नान्यं देहविषयं विदुः । क्वचिद्बुद्धन्त्यस्तस्मिन्तया क्वचिन्नृत्यन्त्यः क्वचिदलौकिकाः
कथा वदन्त्यः क्वचिद्भक्तैस्सह अनुशीलयन्त्यः क्वचित्स्मिन् वने वृन्दावनशोभां विधाय तद्भक्तैः सह
राधारसिकलीलयोरनुभवं कुर्वन्ति । अेकदा तासामाश्रिन्यां पौर्णमास्यां मडालीलाया मडोत्सवकाले निकुञ्जद्वया
दर्शनं प्रदत्तम् । अशरीरया वाण्या वरो दत्तः । भवतीनां मनोऽभिलाषो मया ज्ञातः । यदि मम लोकदर्शनाकाङ्क्षा
स्यात् । वृन्दावने गोवर्धनाद्रिशिरसि पुष्करिणीं विधाय तत्र मम ध्यानापन्नैर्भूयताम् । ममानुग्रहेण मम
लीलावलोको भविष्यतीति ता वरेण छन्दयित्वा अन्तर्दधे । ताः कन्यास्तत्र गत्वा तथाकुर्वन् । तस्मिन् गोवर्धने
अप्सरःपुष्करिण्यां ताः सर्वाः पूर्वोक्तया विधया श्रीराधिकाया भजनं यकुः । इत्थं भजनमापन्नाः कन्या मासेनैकेन
तं लोकमपश्यन् । वृन्दावनं श्रीमत् सर्वकालसुखावलम् । यत्र षडृतवः आधिदैविकेन रूपेण सेवमाना भवन्ति
। यत्र रत्नजटिला भूमयो मण्डितोत्सनाभिर्दीप्यमाना भवन्ति । यत्र इलैः पुष्पैः पत्रैर्मणीनां स्तम्भाः शतशो
राजमाना भवन्ति । यत्र मणीनां लता भ्राजमाना विद्रुमलताभिः ग्रथिता भवन्ति । सुवर्णलताग्रथिता
मुक्तालता मुक्तागुच्छैः पूर्यमाणाः भवन्ति । यत्र सपीनां यूथानि परस्परं शृङ्गाररसेन क्रीडमानानि
भवन्ति । यत्र इलैः पुष्पैः सुकोमलैः पत्रैर्विराजमाना वृक्षा लताभिः सङ्कीर्णा भवन्ति । यत्र मध्यश्रेणीषु
सपीनां चारा अतिसुशोभमाना भवन्ति । यत्र अबुलवृक्षाणां वनानि कुत्रचित्संराजमानानि भवन्ति ।
कुत्रचिन्मन्दारवृक्षाः संराजन्ते । अम्बानपुष्पैर्नरङ्गैः सुशोभाढ्या भवन्ति । कुत्रचित्पारिजातकवनानि
सुगन्धसंवलितानि सन्ति । तत्र वनेषून्मदाः डोडिला गायमाना भवन्ति । कुत्रचिन्मन्दारवृक्षाः पुष्पपरागैश्चिता
वस्त्रैश्छादिता धवासन् । तासु वृक्षाणां श्रेणीषु ताः कन्या अेकं मडास्थानं ददृशुः । पञ्चविंशद्योजनायतं
परितो वाय्यो दशदशयतुष्कोशेषु नानारसेः सम्पूर्यमाणा भवन्ति । दश वायवः केसरकर्पूरमृगमदरसैः
सम्पूर्यमाणा भवन्ति । दश वायवोऽगुरुरससम्पूर्यमाणा भवन्ति । दश वायवः सुगन्धपयसा सम्पूर्णा
भवन्ति । दश वायव उष्षोडेकनातिनिर्भवेन सुगन्धेन सम्पूर्यमाणा भवन्ति । तत्र दश वायवो मृज्जलेन
सुशीतलेन सम्पूर्यमाणा भवन्ति । तत्र मध्यमण्डले पञ्चविंशद्योजनायते सुशोभाढ्ये मण्डितोत्सनाभिः संवेष्टिते
सपीनां यूथानि यत्र क्रीडां कुर्वन्ति तत्र परितो निकुञ्जानां श्रेणयः सूक्ष्मलतान्तरैः संवेष्टिता भवन्ति । तत्र
मध्ये अेकं रत्नासनं सुभसम्पूरितं सुरतानन्दस्थानं भवति । यत्र प्रेमवती स्नेहवती गुणवती उल्लासवती
उत्साहवती कलावती गानवती मनोरमा सुरतानन्दा सुभसंवलिता निद्रासंवलिता निःशङ्का लज्जागतत्रपा
सुभगा शृङ्गारवती सम्भोगवती भावशुद्धा अेता अन्याश्च साभ्यस्तत्स्थानं सेवमाना भवन्ति । निरन्तरं
रासकेलिक्रीडकेन नृत्यपरा सुगन्धकलावती सङ्गीतज्ञा अङ्गसंवलिता रागज्ञा गुणज्ञा अेताः अन्याश्च
सिद्धान्तस्थानं सेवमाना भवन्ति । तत्र विडम्बमानां पङ्क्तयो नानारूपैः कलशब्दैः सङ्गायन्त्यो भवन्ति ।
क्वचित् सपीमाण्डले ताः रासक्रीडां कुर्वन्ति । क्वचित् कुञ्जान्तरे पुष्पपल्लवैः रथितशय्यायां क्रीडां कुर्वन्ति ।
क्वचित्त्रानापुष्पैरङ्गप्रत्यङ्गेषु परस्परं शृङ्गारं कुर्वन्ति । क्वचित् पुष्पमालाभिरङ्गप्रत्यङ्गैः शृङ्गाररसं
कुर्वन्ति । क्वचित्कुञ्जान्तरे शृङ्गाररसं कृत्वा सुभं संसेवमाना भवन्ति । ताः कन्याः श्रीराधिकारसिकं दृष्ट्वा
अत्यन्तमेव मुमुक्षुः स्तुतिं यकुः । अतितरां नन्नाः कन्याः प्रश्रयावनताः नमश्चकुः विनयभावापन्ना अबलूवुः । तथा
श्रीराधिका स्वरूपं प्रदत्तम् । तासां मडालीलायां योग्यता प्रदत्ता । अडो सत्सङ्गमाडात्थं केन वर्यते ।

दर्शनात्स्पर्शनादावापाद्भोजनाच्छयनादासनाद्भोजनोच्छिष्टकृपाप्रसादात् रसिकानन्देन सङ्घितायाः श्रीराधिकायाः कृपा भवति । अडो रसिकानन्दोपासकानां लक्षाणांन वद येनाडं सतां सङ्गे वियरामि । अडो श्रुतमडालीलाः! ये निरन्तरं सेवमाना भक्ता वेदमार्गकर्मतिरिक्ता भवन्ति ते रसिकानन्दमार्गाभार्याः। अतमधीत्य यो वृन्दावनोक्तमार्गः सपीभिरुपासितः तासां मार्गे प्रपन्ना भवन्ति । अडो नानास्मृत्युक्तान् धर्मान् ये कुर्वन्ति त एड संसारे वियरन्ति । ये पितृन् यजन्ति ते पितृलोकं प्राप्नुवन्ति । देवान् ये यज्ञकर्मणा यजन्ति ते देवलोकं स्वकर्मोपाश्रितं यान्ति । ये ब्राह्मणाः ब्रह्मवर्षसमुपासमानास्ते ब्रह्मलोकं प्राप्नुवन्ति । गायत्रीं य उपासते ते सूर्यमण्डले लयं यान्ति । येषां मध्ये शैवाः शिवोपासकास्तेषां प्रमादेनापि सम्भाषणं न कुर्यात् । ये डैवल्यधर्मरतास्तेषां सम्भाषणं स्पर्शनं य कृतं येत्तर्हि सवासाः जलमाविशेत् । अडो रुद्रोपासका ये तमोधर्मरतास्तेषां सम्भाषणं स्पर्शनं य कृतं येत्तर्हि सवासा जलमाविशेत् । यक्षोपासकाः सदा त्याज्याः । गणपतिदुर्गायाः भजनभेदा अनेकशः सन्ति । तान् ये भजन्ति तेषां सम्भाषणं स्पर्शनं य कृतं येत्तर्हि सवासा जलमाविशेद्वरसिकानन्दोपासकः । कर्मकाण्डोपासका रसिकानन्दमार्गं न जानन्ति । जैनबौद्धयावकमीमांसकवेदान्तन्यायपातञ्जलमतान्तराणि तेषां सिध्दान्तं कुर्वन्ति । ये भ्रान्ता भजनमार्गमविदुषः पण्डितमानिनस्तेषां सम्भाषणं स्पर्शनं य न कुर्यात् । विष्णुभजनरता नारायणोपासकाः श्रवणकीर्तनस्मरणवन्दनरता मत्स्यकच्छपवराडनृसिडवामनपरशुरामरामोपासका डैलवास्तेऽपि तं लोकं न जानन्ति । तस्मात्तेषां सङ्गस्त्याज्यः । विष्णुभक्ताः ज्ञानवैराग्ययुक्ता अनन्याश्रययुक्तास्तेऽपि तं मार्गं न जानन्ति । सूक्ष्मतरमार्गो ब्रह्मादिभिर्नारदादिभिः रुद्रादिभिः सृष्टिकर्तृभिः प्रजापतिभिरथ्यगम्यः । तस्मात्तया श्रीराधिक्यानुगृहीतास्तं रसं जानन्ति नान्ये । यदा यस्य देवतान्तरभजनं भवति वैशेषु विद्वेषो भवति तान् रसिकानन्दपुरुषोत्तमो न स्पृशेत् । अडो रसिकानन्दोपासकानां डियाः शृणुत । ये मनसि भजने सुनिश्चयास्तल्लीलोपासकाः सत्त्वाक्षिप्तमानसाः तल्लीलोपासकानां सङ्गेन कथाकीर्तनासक्तांस्ते तस्सेवातद्भावेन शोकमोडभयोद्वेगरडिता अभ्रत्सरा अडम्भावरडिता ज्ञानवैराग्यसङ्घिता वृन्दावनलीलोपासका भवन्ति । रसलीलायां निमग्नानां तेषां तद्भजनमेव साधनं तद्भजनमेव ज्ञानं तद्भक्ता अेव ज्ञातिः तद्भक्ता अेव कुलं अेवं रसलीलाप्रपन्नो भवति । गृडादिधर्मान् त्यक्त्वा वार्णाश्रमधर्मान् त्यक्त्वा जातिकुलधर्मान् त्यक्त्वा मोक्षधर्मान् त्यक्त्वा संन्यासाधर्मान् त्यक्त्वा देशकालकर्मस्वभावसंसिध्दान् धर्मान् त्यक्त्वा रसलीलामभ्यसेत् । रसलीलायाः सेवावधिं कथय येन विधिना मडालीलायाः प्राप्तिर्भवति । तद्भक्तानां दर्शनं भवेत् । स डोवाय । रसलीलाया भजनं त्रिविधात्मकम् । अेकं ध्यानमयम् । प्रतिकुञ्जं प्रतिवृक्षं ध्यानापन्नो भवेत् । रात्रौ दिवा रसिकानन्दं श्रीराधिकया सड ढृदि चिन्तयमानः सपीभावेन भावापन्नो भवेत् । तदनुभावेन पुल्लिङ्गं विधूय मडालीलायां लयलीयमानो भवेत् । द्वितीयं भजनप्रकारं शृणुत । येन भजनेन रसिकानन्दः श्रीराधिकया सड दृष्टिपथमापद्येत् योऽश्ममयं वा यातुमयं वा रसिकानन्दस्वरूपं श्रीराधिकया युतं विधाय शय्याभोजनशृङ्गारै राजोपयारे स्नेडभावेन भजनं करोति अडोरात्रं तद्भावेनापन्नो भजनं करोति स तां लीलां प्राप्नोति । ये रसिकानन्दोपासका भक्तास्तेषां सेवाया प्रतधारणम् । अडो भक्तानां सेवास्तु दुर्लभतराः । येषां ढृदि निश्चय आपन्नस्तेषां श्रीरसिकानन्दः श्रीराधिकया सड प्रसन्नो भवति । भक्तानां सेवास्तु अत्यन्तदुर्लभा भवन्ति । ये निष्कर्ममार्गिणो भक्तिमार्गं डेवलमापन्नास्ते सेव्याः पूज्या अेव भवन्ति । ये अन्यधर्मं त्यक्त्वा रसिकानन्दसेवकास्ते भक्ता नान्ये । भक्ताः सुसेवमाना भवन्ति । तस्मात्सुसेवमाना

भक्ताः कृपां कुर्वन्ति । साधूनां समर्थितानां कृपया मडालीलाया दृशनं भवति । तस्मात् रसिकानन्दं वृद्धिं स्थाप्य साधूनां सङ्गेन वृन्दावनरुडस्थमार्गानुसारेण सुसेवमानो भवति । अतिरसमग्रा भक्ता नान्यं विदन्ति । अडो पुनर्मडालीलाया वार्णनं श्रुत्वा वयं न तृप्यामः । शङ्खुत पुत्राः । वनविडारलीला पूर्वं नारायणेन लक्ष्यग्रेन कथिता तदा श्रुतं तदडं वार्णयामि । अडो मडालीलायाः स्थानं नारायणेनापि न दृष्टम् । यत्राष्टौ मणयः संराजमाना भवन्ति । चन्द्रकान्तमणिनाभृतेन पुष्पपल्लविता वृक्षाः सेव्यमाना भवन्ति । लतानामालवालानि सौवर्णानि दीप्यमानानि जलैः पूर्यमाणानि भवन्ति । तत्र सूर्यकान्तमणिना प्रदीप्यमाना वृक्षलताः शोभायमाना भवन्ति । मणिलताभिर्ग्रथितानि मन्दिराणि तेजोमयानि संराजन्ते । प्रसारितलता वृक्षैर्ग्रथिता निकुञ्जतां प्राप्नुवन्ति । तेषु निकुञ्जेषु लतानां नानारङ्गाः सन्दीप्यन्ते । तत्र शङ्खुगारवत्याद्यः सभ्यः शय्योपकरणानि रथयन्ति । सुशोभायमानाः पक्षिणः कलशव्देन श्रीराधिकायाः शङ्खुगाररसं सङ्गायन्तो भवन्ति । पिकथूथानि मनोडरेण शब्देन देववाण्या तस्याः श्रीराधिकाया रमणलीलां गायन्ति । तत्र मध्येमण्डलं तेजोमयमस्ति । डोटकमयास्तेजोभूमयस्तेजोमयाः संविराजन्ते । यत्र भूमौ परित अष्टौ मणयः सन्ति तेषां प्रसारिता लता सुवर्णलताभिर्मुक्तालताभिर्ग्रथिताः पुष्पैः पल्लवैः संवलिता भवन्ति । प्रतिमण्येकैकं मन्दिरं सकलसिद्धवस्तुसमन्वितं भवति । रतिमन्दिरं शरव्याः पयङ्गेननिभाः संराजन्ते । तत्रानानि विविधानि अन्यपूर्ण्या सभ्या पाथितानि । प्रतिक्षणं नूतानि श्रीराधिकायै भोज्यार्थं भवन्ति । तत्र सुगन्धरसिकया सभ्या रथिताः सुगन्धरसा अगुरुयन्त्रनकेसरीभृगमदकपूर्वाद्या अनेकसुगन्धरसाः श्रीराधिकाया सम्भोज्या भवन्ति । तत्र शङ्खुगारवत्या सभ्या रथिताः शङ्खुगारा वस्त्रालङ्कारसंयुक्ताः सुभगा नानावस्तुमयाः श्रीराधिकार्थं कल्पिताः सुभोज्या भवन्ति । रङ्गवत्या रथिता रतिरङ्गा वयनप्रतिवयनमया धन्दिन्यादिभावमयाः श्रीराधिकाया भोगार्थं भवन्ति । गानवत्या रथिता नानारागरङ्गभोगाः समयोथिताः प्रतिक्षणं नूतानि श्रीराधिकार्थं सुभोज्या भवन्ति । नृत्यकवत्या रथिताः सुगन्धकलाः श्रीराधिकार्थं कल्पिता भवन्ति । तत्र स्थाने भोगवती नाम्ना सभ्या नानाभोगान् कल्पयति । कटुतिक्तमधुरकषायाः सुरवादा भोगाः श्रीराधिकाया भोज्यापन्ना भवन्ति । रतिवती नाम्ना सभ्या नानारतिसुभमुत्पाद्यति । रतिकलाकौतुकानि मनोज्ञानि भवन्ति । सुरतानन्दा सभ्या नानासुरतकलां श्रीराधिकायै कल्पयति । मनोज्ञा सभ्या नानामनोभावं ददाति । सुभदा सभ्या नानासुभं रसिकानन्दं प्रति राधिकार्थं कल्पयति । ताः सर्वाः सभ्यः सुभडेविकलानुभावेन रासलीलां कुर्वन्ति । तस्मिन् मध्यमण्डले सुरथिता सभ्या कस्मिंश्चित्समये रासलीलां रथयति । तत्र मध्ये कामेन सेवितं तेजोमयमासनं कल्पयित्वा श्रीराधिकाया सड रसिकानन्दं समावेशयति । तत्र परित अेताः सभ्यः क्रीडाकलां दर्शयन्ति । कलावती गुणवती पुष्पवती अङ्गयपला सुरतकलाकोविदा रसकलाभिज्ञा रसभावज्ञा विपरीतसुरतनृत्यकलाकोविदा अेताश्चान्याः सभ्यः तस्मिन् मण्डले स्वान् स्वान् गुणान् प्रकटीकृत्य रसिकानन्दं सेवमानाः भवन्ति । साधनसिद्धाः संसिद्धाः सभ्य अनेकवृष्टाभ्यां सुसेव्यमानाः भवन्ति । यादृशा भक्तास्तादृशं सुभं तादृशो लोलाभावश्च भवेत् । पुनस्ते ङयुः । मडास्थानं किंत्प्रमाणं ? संसिद्धोऽयं रसः । संसिद्धः कीदृग्विधः? ते संसिद्धा भक्ताः कीदृग्विधाः? तेषां वृषं कीदृग्विधं? रसिकशिरोमणिरानन्दात्मकपुरुषोत्तमः श्रीराधामानन्दरमणारन्दवृषां तेन वृषेण सड भुभुञ्जे । नित्यानन्दवृषेण सड पुरुषोत्तमो नित्यानन्दवृषः सङ्कीडमानो भवति । सः अेवं वृषं गोपिकास्वाविभावेन क्रीडयिष्यति । पृथग्वृषेण क्रीडमाना अभ्येति । तद्भावे क्रीडिष्यमाणा गोप्यः पृथक् सङ्कीडमाना षव अेकमेव

स्थानमध्यासते । तेषां स्थानं किञ्चित्प्राणैः? कीदृग्विधा भक्ताः? कीडमानं रूपं ताभिः सम्पीयमानसौष्ठवं किम्? पुनरुवायेद्यम् । रुस्थमतितरां सौष्ठवम् । षडिधोऽयं रासः । तेषामेव रासलीलायामापद्यमानं रूपम् । रुस्थस्थानं मडालीलायां शतयोजनायतं पद्मरागजाम्भूनदसुवर्णप्रथितम् । नीलमणिना परिधयः शोभाढ्या अवासन् । मध्यमध्ये पुष्यरागमणीनां स्थानं सम्भ्राजते । तेषामतितरां मणिज्योत्सनां राजमानामभ्येत्य तस्मात् परितः शतकुञ्जविद्रुमलताः सुवर्णसुगन्धलताग्रथिताः सुसुगन्धाढ्यमातन्वन् । तेषामेव मणीनां शक्तयो विराजन्ते । पुष्पितवृक्षलता सुगन्धरसाभ्येति । तत्सुगन्धावेशिताः सभ्यो भावापन्ना रमणरसरमणो रसरमणानन्दे रसे मग्ना भक्ताः प्रेमवत्पादयो लीलायां योग्यतामभियन्ति । रतिक्रीडायामानन्दरसः सम्भवति । ते सभ्यस्तस्माद्दुत्यन्ना भवन्ति । शूङ्गाररसं दृष्टिगोचरमुपसम्पद्यन्ते । तस्मात् रमणानन्ददुत्यन्ना आत्मानन्दरूपिणः । यत्र यत्र तथा दैव्या स्वावेशेन सुभं सुसंसिद्धोऽयं रसः । तासां गोपीनां गृहङ्गुडमापद्यमानः प्रतिरूपं सुभं संयोजयति । तासामेव रसावेशेन रासस्थानं शतयोजनायतं पद्मरागमणिजटिलनीलमणिना विराजितं जाम्भूनदमणिना सुवर्णेन जटितं शतशो मणिप्रथितम् । तस्मिंस्थाने मणिस्तभाः शतशो विराजमानास्तस्या निकुञ्जद्वेष्ट्याः स्वावेशेन अनेकशो रूपाणि कृत्वा आत्मानं विभज्य स्वरसभोगसुभं सम्भुञ्जते । यथायथा रूपाणि तथातथा रसिकारन्दस्य रूपाणि सुभं सम्भोक्ष्यन्ते । तेषु तेषु रूपेषु कीडन्त्यस्ताः निकुञ्जद्वेष्ट्याः स्वामिभावेन व्रजलीलायाः सुभमापद्यन्ते । स अेव रासः । आनन्दद्रमणानन्दोऽयं योजयते । यन्द्रावलीयन्द्रभागासुश्रोणीसुभगाधाः शतशो गोपभार्या वेदऋयः । वेदपुरुषा धमे गोपास्तासां गोपीनां स्वामिन्या आत्मस्वरूपेण स्वयमेव रमणारन्देनायोजयन्त । अग्निना प्रज्वलिता रज्जुर्दृश्यमाना अग्निरेवाभाति । गोकुलोऽयमग्नेः संयोगदेवाभाति । ता गोप्यस्तद्भावेन रसं अनुभवन्त्यस्तस्या निकुञ्जद्वेष्ट्या भावमापन्ना आसन् । द्वयो रासयोरिदं भवति । तृतीये रासे तु गळं गळं प्रति स्वयंस्वयमेव रसिकानन्दस्वरूपे कीडिता आसन् । स्वानन्दविर्भावाय तासां योग्यतां निरूपयति । सुभमनुभवन्त्य आत्मभाव अेवासन् । यत्तुर्थे तु गोरसविक्रीडा गोप्यश्चन्द्रावलीप्रभृतयोऽनेकशो दानलीलया निकुञ्जद्वेष्ट्या स्वावेशेन सुभमनुभूय तद्भयनादभीष्टानि प्रतिपद्य योग्यानीन्द्रियाणि परस्परसुभं भुञ्जानास्तस्या निकुञ्जद्वेष्ट्या रसिकशिरोमणिना सळ सुभं स्वयमेव रूपेण अनुभवन्ति । पञ्चमी मडालीला स्वयमेव वृषभानुगुळे प्रकटिता । तां तथा सळ पुरुषोत्तमरसिकानन्दोऽयं स्वयमेव व्रजलीलायां प्रकटितवान् । सः अेव सुभं रमणानन्दरूपेण सम्भोक्ष्यमाणोऽभवत् । परस्परबाललीलासुभयुग्मरूपे अेकमेव रूपं भवति । अेवं तस्मिन् वृषभानुगुळे स्थानानि शतशः पद्मरागकुड्यानि गृहाणि तमसुवर्णपरिधीनि विराजमानानि भवन्ति । ललिताविशाभाशूङ्गारवत्पादयः स्वयमेव प्रकटिता सभ्यः स्वयमेव स्वरसं प्राप्ताः रसमानन्दात्मकमनुभवन्ति । अन्याश्च शतशो गोपीभावं प्राप्तास्तां लीलां प्राप्ता भवन्ति । यं यं भावं संयोक्ष्यमाणो गोपी भवेत्तं भावं द्वारि प्राप्य रासलीलाकृते उज्जहार । अत्यन्तभावलीलायां संयोक्ष्यमाणो गोपी पुष्करिण्यां तासामङ्गरागोण गीपीयन्तं तासामेवोच्छिष्टं भुभुजे । भक्तानां तदेव छितकारि भवेत् । तदङ्गरागोद्भूततदाविभविन मडालीलायोग्यतां प्रतिपेदिरे । पुनः संशयं पप्रच्छुः । अळो द्वारिकायां रासः कस्मिन् समये कृतः? तत्र मडालीलायाः स्थानं कुत्रास्ति? यत्र रसिकानन्दः पुरुषोत्तमः कीडति । केऽत्र भक्ताः? केषां सळयेन मडालीलास्थानं प्रकटितं ? शूङ्गत सभ्यः

। मडानयं गोष्यो रसः । ये प्रत्ययापन्ना भक्तास्ते तं रसमनुभवन्ति प्रजलीलायाम् । त्रिविधा गोष्यः सन्ति । अेका वेदऋयः सन्ति । अेके अग्निकुमाराः सन्ति । अेके संसिद्धाः श्रीराधिकया सड प्रकटिता भवन्ति । अष्टौ यूथानि संसिद्धानां भवन्ति । तेषां द्वादश यूथानि अ्रज्मणः पुत्राः अग्निकुमाराः सन्ति । द्वादश यूथानि वेदस्त्रीणां सन्ति । ते साधनसिद्धाः ये भक्ताः श्रीराधिकया सड रसिकानन्दोपासका भवन्ति । याः संसिद्धस्तासां नित्यलीलायामनुभवः । ये अग्निकुमारास्ते प्रजलीलायां श्रीराधिकया सड रसिकानन्दमुपासमानास्तां लीलां प्राप्ता भवन्ति । या वेदरूपिण्यस्तासां विरडभावेन मडाननुग्रहः कृत । प्रथमं मडालीलायाः प्राप्तिः पश्चाद्विरडः । ता विरडोत्कण्ठिता गोष्यो नान्यसुभं विदुः । तासामर्थं पञ्चयोजनपर्यन्तं मडालीलायाः स्थानं प्रकटीकृतम् । तासां मनोभावावुभुत्सया अेकं स्वगणं रडस्थलीलायोग्यं प्रेषयामास । द्वारिकालीलायां मडालीला प्रकटिता । स अेव गणस्तास्तत्रैव नयति । रसिकानन्दस्तासां स्वलीलामाविष्करोति । रुक्मिण्यथाधाः पट्टराड्यस्तां लीलां श्रुत्वा उडकण्ठिताः भभूवुः । ताभिः प्रार्थितो रसिकानन्दो मडालीलां दर्शयामास । तदा रसिकानन्देनोक्तास्ताः पट्टराड्यो भवन्त्यस्तत्स्त्रीलायोग्या न भवन्ति । षमाः लीला लोडे वेदमर्यादातिरिक्ताः । रसमार्गोपासका भक्ताः स्त्रियस्तां लीलां जानन्ति । वयं राजपुत्र्यः कथं तस्यां लीलायां योग्या न भवेम । अडुशः प्रार्थितो रसिकानन्दस्तथेत्युक्त्वा पुनराड । अडो राजपुत्र्यो भवतीनां यद्वि मडालीलादर्शनाकाङ्क्षा भवति तर्हि अडं निशीथे आधिदैविकीं रात्रिं प्रकटयिष्यामि । तत्राधिदैविकोडयं यन्द्रस्तत्राधिदैविका भक्ताः लीलोपयोग्या भवति । भवत्यस्तत्रैवायान्तु । षति कथितास्ताः सर्वाः विस्मयापन्ना भभूवुः । अडो अत्यन्तमाश्रयोडयं विलासः । तत्रागता सुयोगा सप्ती रासलीलायां योगं यकार । सप्ती तत्र रासलीलां रथयति । तत्र रसिकानन्दः पुरुषोत्तमोडतिमनोडररूपेण तासां मनांसि शङ्गे । ताः सर्वा गोष्यः श्रीराधिकायाः कृपावशेन रमयाञ्चकुः । तत्र रसिकानन्देन अ्रज्मरान्निः प्रकटिता । तस्यां रात्रौ ताः सर्वा मनोरथशतै रमयाञ्चकुः । डीडान्ते अ्रज्मरान्निरेपावृता भभूवु । द्वारिकायां स्थिता राजपुत्र्यः द्वारे स्थितान् गुडनुग्रसेनवसुदेवाधान् ददृशुः । रसिकानन्देन मोडितास्तत्र स्थिता गुरवो ददृशुः । तासां ता रात्रयो रासलीलाया ध्यानेन व्यतीताः । अ्रज्मरान्निरेपावृत्तेति प्रातस्ताः सर्वास्तत्रैव समागताः । तत्र तत्स्थानं ददृशुः । यत्र मणिलता मुक्तालता सुवर्णलताः पुष्पैः पत्रैः कूलैः सम्पूर्णा मणिलतभ्रैर्ग्रथिता निकुञ्जतां प्राप्नुवन्ति । सिद्धयो मूर्तिभत्यः तत्रैव स्थिता ददृशुरे । कामदेवो रत्या सड तत्रैव ददृशे । तत्र स्थिताः गोष्यो रसिकानन्देन संयुक्तास्तासां राजपुत्रीणां लीलां दृष्ट्वा निर्गलितमाना भभूवुः । ताः प्रश्रयावन्ता रसिकानन्दं पप्रश्चुः । अडो रासलीलामस्माकं दर्शय । ताधिः प्रार्थितो रसिकानन्दः प्रोवाच । समयोडयं व्यतीतः । अ्रज्मरान्निस्तु गता । मया भवतीनां पूर्वं कथितमस्ति । भवत्यो रासलीलायां योग्या न भवन्ति । ये वेदोक्तकर्ममार्गरतास्ते कदाचिदिमां लीलां न जानन्ति । तस्मात् भवत्य षमा लीलायोग्या न भवन्ति । अ्रज्मलोडे स्थिता रुद्रलोडे स्थिता षन्द्रलोडे स्थिता नागलोडे स्थिताः स्त्रियस्ता अपीमां लीलां न जानन्ति । अन्ये मम भक्ताः अडवः सन्ति । तेऽपीमां लीलां न जानन्ति । तस्मात् भवत्यो निर्गलितमाना जाताः । तेन भावेनैतासां दर्शनं न प्राप्ताः । ताः राजपुत्र्यो रुक्मिण्यथाधा रसिकानन्देनोक्ता दृष्ट्वा प्रसन्ना भभूवुः । तासां नामानि पप्रश्चुः । सुयोगजा सप्ती तासां गोपीनां नामानि कथयामास । षयं यन्द्रावली नाम्ना तथा यन्द्रकला विष्याता । यन्द्रानना रोडिणी मनोरमा माधवी पुण्यगन्धा सुरतकलावती भोगवती डंसगमना गुणवती गानवती सुरतकलाकोविदा सुविडारवती नृत्यकलाभिडा अेता सप्थः स्वयुथैस्तन्मण्डलं सेवमाना भवन्ति । ताः पट्टराड्यस्ताः सम्पूजयामासुः । नानासुगन्धाडगराणेण

वस्त्रालङ्कारभूषणैस्तासां शृङ्गारमकुर्वन् । तासामुच्छिष्टजलेन पङ्काङ्गरागेण गोपीपुष्करिणीति विष्याता
 बभूव । यस्यामुत्पन्ना मृत्तिका अतिपवित्रा भवति । ता गोप्यस्तद्भावेन मडावीलायां लयं प्राप्ता बभूवुः ।
 सा लक्ष्मीः प्रश्रयावनता नारायणं पप्रच्छ । तेऽग्निकुमाराः ऋषयः कुतः समुत्पन्नाः? तैरिदं स्थानं कथं प्राप्तम्? केन
 साधनेन ते सिद्धा भवन्ति? स ङोवाच । पूर्वं ब्रह्मा लोकपितामहः सनकादिना पृष्टः । मडावीलायाः स्थानं
 कथय । यत्र रसिकानन्दः श्रीराधिकया सह नित्यं क्रीडति । तत्रश्रेणातुरो ब्रह्मा ध्यानापन्नो बभूव । स समाधौ
 मडावीलां ददर्श । तद्दर्शनेन विकलेन्द्रियो बभूव । ततः छन्द्रीयेभ्यो रेतः आपद्यत । ततो रेतः अग्नौ न्यपतत् ।
 गार्हपत्यकुण्डे निपतितं रेतः पुरुषायितं बभूव । ततः समुत्पन्नाः पुरुषा अग्निकुमरा भवन्ति । ततस्ते ऋषयो
 गोवर्धनाद्रौ शिरसि तप आतन्वन् । तद्दिनमारभ्यैते तु ऋषयो व्रजं सेवमाना बभूवुः । ओकदा ते ऋषयो
 गोवर्धनाद्रौ शिरस्यैकां कन्यां ददृशुः । श्रीराधिकयानुगृहीतां सर्वाङ्गमनोहरां तत्राप्यसःपुष्करिण्यां मज्जमाना तां
 दृष्ट्वा ते प्रश्रयेण नम्रा बभूवुः ।

सा कन्या तान् प्रत्युवाच । भो ऋषयः कुतः समायाताः? किं कुरुत?

ऋषयः उच्युः । वयं ब्रह्मणः पुत्रा अस्मिन् वने निवसन्तो मडावनविहारलीलादर्शनकाङ्क्षिणो भवामः ।
 पुनस्तेऽग्निकुमारा ऋषयः उच्युः । भो भवती कुतः समायाता किं कार्यं कुरुते? इदं रुडस्थम् । यदि मनसि
 कृपाविष्टा तर्हि रुडस्थं कथय । साधवो दीनवत्सला भवेसते । तथा देव्या अनुगृहीतानां तेषामतिकृपाशाही
 स्वभावोऽयमापद्यते ।

सा पुनरुवाचेदं स्वयमेव करुणया । अहो अहमपि पूर्वं मडारुद्रराज्ञः पुत्री आसम् । तस्य गृहे
 निरन्तरमतः एतः क्रीडमाना गीतगानैर्दुर्दरेलीला मनस्यासादित्वास्मि । तस्य गुरुविभाण्डकमुनिपुत्री
 उपशालिनी नाम्ना सा निरन्तरं तस्यां लीलायां सदा ध्यानानुभावना तथा देव्यानुगृहीता लीलोपयोग्येति
 । तदा श्रावितानामधुनातर्नी लीलां सोपरिष्टामभ्येति । ते उच्युः । को मन्त्रः? कः उपदेशः? किं ध्यानं
 तस्याः? उपविश । यदि करुणावती वद । शृणुतेदं रुडस्थम् । न कदाचिद्भयनीयोऽयं रसः सर्वं भवेत् ।
 धर्माधर्मविरक्ता ये भक्तास्तेषामध्यवयनीयः । रसरुडस्थविद्यामुपासमानः सद्योदर्शनमापद्यते । अं क्वली
 क्वली राधे संमोहिनि कामदानि कामकेलिकलाउपिणि नमो नमस्ते । इदं रुडस्थं सर्वेषामपि दुर्लभतरम् ।
 आनन्दरसिकशिरोमणिमोहनेन उपेण सद्यो लक्षं जपित्वा ध्यानापन्नो भवेत् । संश्रुणुयात्तां सा नवकिशोरी
 तमडाटाकाभरणम् । केशच्छटाचिह्नसुगन्धरसप्लावितस्रीमन्तसिन्दूरसेवितमणिघटितसुवर्णभूषणैर्भूषिता
 रत्नकर्णभूषणज्वलितकुण्डलाभ्यामन्यैः शुभ्याद्यैर्भूषणैः संयोजिता केसरमृगमदकपर्णरन्ध्रनानारोप्यासंयोजितललाटा
 मणिहीरकज्वालितलकयोजिता संशोभते । कामकार्मुकभूलतासंमोहितरसिकानन्दा तद्भाणमूर्च्छितेयं सदा
 तदवशयोग्यतां प्रपद्य ध्यायमाना भवति । तां प्रपद्य स विश्वजयी भवेत् । नेत्रकृपाकटाक्षैर्भक्तानामभयदायिनी
 भवति । अञ्जनमीनयाञ्चल्यवशीकृतो रसिकानन्दो भवेत् । नासायञ्चरतितरां तेजसा राजते । कपोलौ
 सुवर्णसम्पुटौ तेजोमयौ भातः । शोभते नासा आभरणरथिता । मणिमयमुक्ताह्रुवैर्गुम्भितो भवति बिम्बाधरो
 विद्रुमकान्तिः । द्विजाली ताराकारा भवति । सा तेजसा भातितराम् । ज्योत्स्नाराजमानाननोत्कण्ठग्रीवा
 राजन्तेऽतितरां कपोलकण्ठाद्यः । तिरस्कुर्वन्ति तस्या आहुशोभां डेयूरकटकानि मरकतगुम्भितानि वलयानि

शतशः तेजोमयानि । अतितरां लघु ताराकान्ति तिलकं शोभाभ्येति । राजमानौ उस्तौ करतलाभ्यां
यावदकरसविभाविताडूगुलीभ्यां सूक्ष्मतरमण्डिकाभ्यां भवेताम् । सुवर्णभूषणानि संराजमानानि
सुरोचन्ते । तस्या वक्षोजावतिमृगमदागुरुरथितावेव पुरुषोत्तमरसिकानन्दरमणामिषानं संराजमानावेव
भवतः । मुक्तागुम्भितडाखवल्लीद्रव्यौ य गिरी एव संराजमानौ भवतः । गम्भीरनाभिद्वन्द्वसन्निधाने
नवरोमराज्या शोभा डाटकोपघटितनीलमणिराजिरिव राजते । कटिमेभला क्षुद्रघण्टिकाराजमाना
मण्डिकाटिकमण्डिताराजलशोभाभ्येति । संराजमानजघनस्थलवासिमोहनगुणं सौभाग्याढ्यं
शबरवैरिणोऽभिधानं रसिकानन्दैककलसुरतममलाम्भरेः परिवेष्टितं सुवर्णतारगुम्भितं शोभायमानं राजते
। कदलीकाण्डरुचिरावूड शोभाभरीतः ेडण्डकमलमञ्जरीशोभा राजमाना यावदरुणरञ्जितेव शोभाभ्येति
। नभयन्द्रेजसा राजमानोऽयं लोको विराजमभ्येति । अतः परं शृणुत सभायः । रसिकानन्दस्य रूपं सदा
निकुञ्जदिव्या ध्येयम् । आनन्दमात्रोऽयं करपाटे तेजोमयोऽमृतमयः । श्यामद्विरण्यपरिमध्यवनमालया युतो
बर्हापीडो नटनाटययुक्तो मञ्जो रोचमानो राजमानः शोभायमानः शोभया संराजते अतितराम् । ऐक्येव
पुरुषोऽयं स्त्रीषु रमणान्दीयति । रसः संराजमानत्वमभ्येति । संशोभायमानो भवेत् । ऐक्येव रसो
द्विधा भिन्नोऽयं श्रीराधाङ्गुष्ठापाभ्याम् । नित्यानन्दाय नमो नमः । तस्मात् रससंयोगे लज्जतास्तस्मिन् रसे
सम्प्रीयमाणमनसः सभिस्थाने शोभायमानमभ्येत्य सङ्गच्छन्ते । कोटिसूर्यप्रतीकाशं कोटियन्द्रप्रभं संराजमानं
तेजोमयं ब्रह्मेति पुराविदो वदन्ति । यस्मात् सृष्टिरुत्पद्यमानाभ्येति । संरोचमानाधस्मात् समुत्पन्नसृष्टयो
ब्रह्मविष्णुरुद्राद्यो यस्य प्रतापशक्त्योत्पन्ना नानासृष्टिं कुर्वन्ति । यस्य प्रतापशक्त्योत्पत्तिस्थितिलयानातवन्ति
। यस्मात् प्रेमानन्दमित्यानन्दोऽयं लोकः प्रकटितो भवति । प्रेमानन्द एव सृष्टिस्त्वापिदैविकी ।
तस्मात् प्रेमानन्दरक्तपुरुषोत्तमामिषानसौष्ठवं यत्र कोटिशो निकुञ्जानालताग्रन्थिस्तासु गन्धवृक्षादिः
राजमानत्वमभ्येति । यत्र निकुञ्जश्रेण्डिषु सप्तीनां यूथान्यतितरां कीडाशृङ्गारयोग्यान्युपकरणानि
राजमानान्यभ्येत्य शोभायमानानि राजन्ते । स्थाने स्थाने पृथक् प्रकियमाणानि शृङ्गारस्थानानि ।
डाटकमण्डिमञ्जो भूमयः । नानारङ्गमयङ्गुलपुष्पवृक्षादिराजमानामभियन्ति षडुतवः । यत्राधिदैविकरूपेण
विराजमाना नानातवन् । तेषामेव यादृशा लज्जतास्तादृशलीलादृष्टिमानमधमानं शृणुत । सभिप्रेम्णाऽयं
लोकः सृष्टोऽस्माभिः पितृगुणं त्यक्त्वा अस्मिन् वने पर्वते नानारमणस्थानमस्माकमनुभवं प्रतिपद्य रथितं
आधिदैविकं स्थानं वृन्दावनं अतिपुष्टपुष्करिणि यत्र निकुञ्जदिव्या सड पुरुषोत्तमो रमणानन्दो नित्यकीडामातनोत्
। सङ्केतस्थानं रमणानन्दयुतो रसिकानन्दः कीडते । रमणानन्दः स्वरूपस्वामिन्यावेशः । रसिकानन्दस्तु
पुरुषावेशः । षमां लीलाविधामधीयते ये तेऽनेन प्रजसङ्गिनः सङ्गेन सङ्गच्छन्ते । तस्मात् तस्या लीलायाः
कथा मद्भक्तैः सड लज्जता लीलाकथायां मन्नाः रात्रौ यत्र यत्र पुरुषासक्ता आत्मानन्दं तदङ्गुष्ठां कुर्वाणा
भवेयुः । रुचिरां लीलां योजयमानां तां प्रतिपद्यमाना हि तया स्तुत्या ध्यानेन तल्लीलानुभवेन तन्नन्त्रोपासनेन
तां लीलां पश्यन्तस्त ऋषयस्तद्भावेन गोवर्धनाद्रिशिरसि अटन्तः आत्मानं तद्भावेन भावयन्तोऽभवन् ।
रतिरसभावेनानन्दयोग्यतां वृक्षलतीषधयोऽनेकशोऽतितरामापद्यन्त । श्रीराधापुष्करिण्यां तं मन्त्रं जेषुः । तद्ध्यानं
यक्षुः । तद्रूपे गुणात्मके ऐकरसे प्रत्यपद्यन्त । अतितरां गाढप्रेमरूपमापद्यन्त । अतीन्द्रियज्ञानेन संयोक्ष्यमाणा
आपद्यन्त । रतिप्रसङ्गेन तया निकुञ्जदिव्या स्वलोकदर्शनमनुभाविता अबूयन् । सा अत्यन्तगाढप्रेम्णा

तल्लोकसेवनात् स्वीच्छिष्टं भुञ्जानान् तान् प्रति तद्भावाभवत् । वृन्दावनेरुडस्थक्रीडायां मडारासस्थवं
दर्शयामास । तद्दर्शनेन योग्यतां प्राप्ता अत्यन्तस्तवनं यङ्कुः । ते अग्रिनमः । नम आनन्दरसदायिने ।

प्रेमानन्दाय रतिदायकसुरतानन्दाय कुमार उच्युः । श्रीरसिकानन्दाय नमः । नमस्तुभ्यम् । रसिकानन्दाय नमो
नमः ।

अव्याकृतविडारिण्यै सर्वव्याकृतिडेतवे ।

नमः कल्याणनिधये नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥

नमोऽनन्तभोगवर्धिन्यै भोगात्मिकायै भोगसाक्षिण्यै । नमः शृङ्गाररुपाय । नमो भोगरुपाभ्याम् ।

शरदि क्रीडते तुभ्यं नम आनन्दशालिने ।

नमोऽनन्तविडाराय नमस्ते रसरूपिणे ॥

नमो रससाक्षिणे । नमो गूढकेलिकलाय । नमो दानशीलाय । नमो वृन्दारण्यविडारिणे । तदनुरूपेण
तदा साक्षिणे नमोऽणुरुपाय । नमो धर्माय । नमः सर्वधर्मातिरिक्ताय । नमः कामदेवकुञ्जराय नमो नमः
। सङ्कृतविडारिणे नमः । दानवीलासुभेदायिने नमः । भोगसुभरुपाय नमः । अत्यन्तसुभेदिने नमः ।
सर्वधर्मातिरिक्ताय नमः । अनन्तसुभसम्भवाय नमः । श्रीराधिकावल्लभाय नमः । श्रीराधाधरसुधाशालिने
नमः । क्लीं कामवने कुञ्जकेलिरसिकाभ्यां नमः । व्रां व्रीं वृन्दावने रुडसि संवलितनित्यानन्दरुपाभ्यां नमः ।
नमः व्रीं सृष्टिसमुत्पन्नाभ्याम् । नमः व्रां सर्वयैतन्यभोगश्रावकाभ्याम् । युवाभ्यां नमो रमणसुभवल्लभाभ्याम्
। ॐ श्रीवृन्दावनसदामोददायिभ्यां नमः । ॐ नमो वृन्दावने सभिसमूढे परस्परक्रीडासंवलितदेहाभ्याम् ।
ॐ नमः परस्परशृङ्गारसुभभोगवद्भ्याम् । ॐ नम आधानादिसम्भोगसुभभोक्तृभोगाभ्याम् । ॐ
नमो वृषभानुनन्दगृहे क्रीडार्थं सम्प्रकटितदेहसङ्ख्याभ्याम् । ॐ नमो ललितादिसंस्तुत्येहाभ्याम् । ॐ नमो
यमुनाकेलिरसिकाभ्याम् । ॐ नमो जलकेलिरसिकाभ्याम् । ॐ नमो नौकारसकल्लोलाभ्याम् । अथ परा
काष्ठा । तल्लीलाकथा परा काष्ठा । तस्यां लीलायां प्रत्ययः परा काष्ठा । अन्यकथाधर्मदानप्रततीर्थसाधनानि
विमुक्तानि । यमनियमप्राणायामप्रत्याहारकलासुभभाविता सामान्यभक्तिरपि त्यक्ता । तल्लीलोपासकानां
अेकैव प्रजलीलातायत । रतौ रमाणानन्दे रतिरासां भवति । अवस्थितोऽयं रसः । शुष्कवादिनामन्यां लीलां
न शृणुयात् । कर्मवैजानितानि कर्मोपासनानि ये कुर्वन्ति ते कर्मजडा आसुरास्तीं लोहासङ्गस्यज्यते
। चित्तवृत्तिं दृष्यति । येषां सङ्गं नावपेन्न शृणुयात् ते धर्मविरोधिनस्तां लीलां न जानन्ति ।
तस्मात्तद्धर्मदृढकारिणो ये ते सेव्याः पूज्याः । ते तां लीलां ददति । अनन्यधर्मान् शृणुयादिति रसमार्गिणां
धर्मः । अरसिका ज्ञवाः कर्मजडा ये तेषां स्वेष्टे न दर्शयेत् । स्वेष्टस्य वार्तामपि न श्रावयेत् । सभायो येषां
विधाविर्भावस्तेषाम् । अन्यविधारुचिर्न भवत्येव । यदनन्यधर्मं रुचिरास्तेऽरुचिरन्यत्र भवेत् । तस्य स्वेष्टे
आविर्भवति रतिः । सोऽन्यदिष्टे विस्मरति । गुरुकृपया ज्ञवत्वं प्रपन्नानामनुग्रहत अनुग्राह्यानुग्राहकभावेन
रतिराविर्भवति । अतिरतेः स्नेहं विना न प्राप्तिः स्यात् । नारायणं प्रति लक्ष्म्या आविर्भूतया तथा निकुञ्जदेव्या
यानि सुभान्यनुभूयन्ते तेषां प्रश्नं पुनरभिवदति । ये साधनसिद्धास्तेषां कुतः स्थितिः । कथा सरण्या तल्लोकप्राप्तिः
स्वरतिरास्ते । कथा रसिकानन्देन तस्या निकुञ्जदेव्याः प्राप्तिर्भवेत् । ये गवां गाणास्तेऽतितरां तस्या देव्याः

दृष्टिगोयरा अवासताम् । पुरुषो रसिकानन्दः स्वहस्तेन तेषां यथासुभं परिमार्जयन् दधिदुग्धनवनीताधान् रसान् स्वयमेव भुङ्क्ते । ये वत्सतरास्तेषां स्वहस्तेन पृष्ठभागान् परिमार्जयति । तेषां स्थानं कियत्प्रमाणम् । नन्दाद्यो गोपा वृषभान्वाद्यश्च ते गोपाः साधनसिद्धा वा संसिद्धा वा । यशोदायाः स्त्रियो मातृभावं प्राप्तास्ता अनादिसंसिद्धा वा साधनसंसिद्धा वा । यासां गृहे रसिकानन्दोऽयं पूर्वं तथा श्रीराधया स्वयमेव संसिद्धासु भावप्रकटितः अत्र भवति । अत्यन्तस्नेहावभवताम् । अत्यन्त उत्सवो रमण अत्र भवति भजनप्रेमानन्दसुभप्राप्तौ । अतितरां रूपासक्तिर्न कथं भवेत् । सुभरूपतिर्येषामन्यत्किं स्मर्यते । स ङोवाय पूर्वं सृष्ट्युत्पन्ना अष्टौ वसवः । तेषां वसुनाम्ना अष्टो कोटयो वसवो देवप्रवरा मम लीलालोकं श्रुत्वा तत्त्वोके श्रुते उत्कण्ठमाना लीलयापेद्गुरिति श्रुताम् । एभं मडिमानमभेत्ये वनलीलासक्ताः अतितरामासताम् । अतिलोलुपे चित्ते तस्यां प्रजलीलायां राधा आस्त । संसिद्धनिङ्कुञ्जलीलायां मयोपविष्टा मौनेनापन्नभावा अवभवन् । ओङ्काराविर्भावलीलाङ्गपश्रीराधारसिकारन्दरूपं प्रतिपद्य मनो भावापन्नं कृत्वा तां लीलां गायमाना अवभवन् । ते वसव उचुः । ॐ श्रीराधारसिकानन्दविनोदाभ्यां संयुक्ताभ्यां नमो नमः । नित्यक्रीडात्मने नमो नमः । कामडेलिकौतुकात्मने नमो नमः । डेलिकौतुकात्मने नमो नमः । शूङ्गाररसविनोदिने नमो नमः । धात्रे क्रीडासम्पादिने नमो नमः । अनन्तरसम्पादकारिणे नमो नमः । सीमन्तिने नमो नमः । रतो सम्भोगिने नमो नमः । नानासुरतानन्दनिधये नमो नमः । रसिकानन्दशिरोमणये नमो नमः । रासमानज्वलीडात्मने नमो नमः । क्रीडाविनोदिने नमो नमः । रतिसम्भावितसुभसंवलितात्मने नमो नमः । सुरतोत्कण्ठिने नमो नमः । यौवनात्मने नमो नमः । रससम्भोगात्मने नमो नमः । अत्यन्तक्रीडाश्रान्तिसंवलितवदनाय नमो नमः । प्रथमसङ्गारञ्जितात्मने नमो नमः । सम्भोगयटुयाटुवयनाय नमो नमः । मूढकपोलवाण्यात्मने नमो नमः । निङ्कुञ्जे पुष्पशय्याशूङ्गारवत्सपीसुभधात्रे नमो नमः । आलिङ्गनयुग्मनसुरतसुभसंवलितवदनाय नमो नमः । सुरतानन्दसमग्रवशीकृततरसिकारन्दाय नमो नमः । आसनभेदसंयोगसुभधात्रे नमो नमः । विपरीतसुभधाय उदारयेतसे सम्भावितजितरसिकशिरोमणये नमो नमः । सुरतानन्दवशीकृतस्वाधीनपतिकाशूङ्गारात्मसुभधायिने नमो नमः । ललितायां विशाभायां कलावत्या शूङ्गारवत्यां योजितात्मने नमो नमः । भोगद्रष्टे भोगसम्भवाय नमो नमः । निद्रासम्भावितविप्रलम्भसुभसमनुभवतिरङ्कृतरसिकानन्दात्मने नमो नमः । अत्यन्तप्रवीणरससुभरसिकशिरोमणिभोगात्मने नमो नमः । सर्वक्रीडारसपूरिणे नमो नमः । पृथिव्यां यत्र सुरतानन्दभोगास्तद्भोगाविर्भावान्तर्यामिणे नमो नमः । पृथिव्या यदानन्दरूपं तत्तदानन्दधायिने नमो नमः । पृथिव्यामतिकाममनोरथं सिद्धं वासिद्धं सुन्दरं सुभगं तेषामेव नमो नमः । अत्र स्तुतस्तदा वसुभिः स्वानन्दाविर्भावं ददावतिप्रीतो रुद्रोऽयम् । वसूनां प्रवरोऽयं नन्दोऽभवत् । धरानाम्नी स्त्री यशोदास्त । बृहद्भसुश्रेष्ठः कीर्तिदेव्या सड वृषभानुरभवत् । निङ्कुञ्जेट्या रसिकानन्देन सड यत्रानन्दोऽभवत् । नन्दोपनन्दभद्राश्चकृतवदुग्नभङ्गोदधिसामन्तातिरोचिष्यत्कात्येयमत्यनघरोचिष्यदुष्णीषरश्मिवसुसुजया अन्ये य शतशो वसव साधनसिद्धाः अवासत । तेषां स्त्रीषु श्रीयशोदा सा य सत्या आस्त । रसिकानन्दशिरोमणिवृन्दावनेश्वर्या सड सङ्क्रीडमानोऽभवत् । अतिरूपलावण्यलवक सूक्ष्मरवङ्गेषैर्न भजमानाय नन्दरूपं दत्तवान् । ते गोपा गोप्यः । ते परस्परमेकप्राणा अवासत । ते गोपा ऐकप्राणा ऐकङ्गपिण्ड ऐकभावा अवभवन् । येषां पुरुषोत्तम आनन्दः । अन्याश्च गोप्यो नानाभजनभावामाविष्कृत्य

भजनानन्दे भजनं कुर्वन्ति । अतितरां स्नेहोऽभवत् ।

सा लक्ष्मीनारायणमुवायेदम् । अत्यानन्दोऽयं लोकः । यस्मिन् लोके डेवलरसनधिर्मोहनेन रूपेण कीडामकरोत् । सा वृन्दावनेश्वरी कोट्यानन्दरूपा यत्र बालकेलिक्रीडां व्यधत् । तेषां स्थानानि कीदृग्विधानि । गृहाणि कीदृग्विधानि । वद सर्वमानन्दविभाविन । भजनानन्दः सुभं श्रीराधारसिकमोहनमेवं कीडामातनोत् । स ढोवाय लक्ष्मीम् । नन्दस्य गृहं सर्वसमृद्ध्यानन्दावधि मणिमयमाधिदैविकेन रूपेण स्वप्रकाशमकरोत् । पद्मरागमयः कुड्यः । सुवर्णाम्बूनदप्राकारा वीथयो विराजमाना भवन्ति । यत्र वृषभानुगृहं नन्दगृहाद्योजनायितम् । तस्मात् स्थानात् द्वादश श्रेणयोऽतितरां लघुकोमलमणय अवासन् । तासु श्रेणिष्वनेकशो लताप्रतानिन्य अवासन् । सुवर्णयूषिकाप्रवालैर्मणीनारुङ्गाप्ररोडैरानन्दकीडास्थानमनुरयितं भवति । तत्रेदं सङ्केतस्थानम् । अहो लक्ष्मि किं वार्यते यतुर्योजनायितम् । नन्दवृषभानोर्गृहात् द्वादश श्रेणयो विराजमाना सङ्केतस्थलादुपरितः । तेषु स्थानेषु मध्यस्थिता अनेकशो विविधलताप्रावारा अभियन्ति । मुक्तालताग्रथिता मणीनां तेजसा प्रद्योतिता अभ्येत्यतितराम् । सडस्रनिकुञ्जा कदम्बलता सुगन्धसंवलितातितरां विस्तीर्णाभ्येति सुभगा कदम्बमञ्जरी । हरितपीतनीलश्वेतशुभ्राः कदम्बाश्च परागोद्भूतपरिधयः सुवासिता आसन् । तद्गन्धलोपुपुल्लमराः संसिद्धाः साधनसिद्धा अनेकशः कोमलकलं यशो गायमाना सन्ति । कोकिलपिकशुकाः संसिद्धाः साधनसिद्धा अनेककोमलकलं गायमाना सन्ति । रूपलावण्ययुताः उंसमयूराद्योऽनेकशो रुचिरा भवन्ति । ते तस्मिन् स्थाने रसिकानन्देऽतिमोहनरूपे नित्यं सङ्कीडमाना भवन्ति । वृन्दावनेश्वरीनित्यकीडाप्रधानं भवति राससंभोगीनां समूहेन दशसडस्राणां समेतानां वृषभानोर्गृहम् । वृषभानुपुरे पूर्णानन्दयुतं प्रेमानन्दयुतं सुभसन्ततियुतम् । सर्वाः समृद्धयो द्वारे तिष्ठन्ति । अष्टमहासिद्धयो द्वारे द्वारे तिष्ठन्ति । अतितरां सुभसम्पत्तिः स्वरूपेण सुसेवते । ये ये विधासधर्माः सुभगाः सुरतकलाकामनिद्रालज्जाप्रेमसुरतोल्हणदण्डयस्ते विराजमाना भवन्ति । अधितस्थानं निकुञ्जे मध्ये सुगन्धशीतला मणयो ग्रीष्मादिषु ऋतुषु सेव्यरूपाः क्वचित् सुगन्धपारिजाताः डेचिद्रक्षाश्रम्यकाः सदापुष्पिताः सदा सुकोमलैः पत्रैर्विराजन्ते सुगन्धाः । डेचिद्रक्षाः पक्वकलसुगन्धरसयुक्ता विराजमाना आसते । डेचिल्लताप्रकीर्णाः अतितरां सुगन्धयुताः । आमोदगन्धलुब्धा लमरा मुदा गायन्ति । काश्चिद्रोष्यस्तत्र मञ्जन्त्य आसते । काश्चिद्रोष्यस्तस्यां वस्त्रालङ्कारणैर्भूष्यायुक्ताः । काश्चिद्रोष्यः प्रेमासक्ता राधारसिकानन्दाभ्यां भोजनं यक्तुः । काश्चिद्रोष्यो दौलां ताभ्यां सड दौलयित्वा गायमाना आसन् । मुदा काश्चिद्रोष्यस्तच्छित्रशालायां स्वानि स्वानि रूपाणि पश्यन्ति लुष्यन्ति रात्रौ दिवानवरतम् । गोप्यो भावाश्रितास्तद्भावलीलां गायमाना भजनं यक्तुः । अथासक्ताः प्रेमभजनरूपा आनन्दं विन्दन्ते । ततो गोपास्तथा रसिकानन्दे मग्ना अत्यन्तप्रेमभजनं कुर्वते । ये प्रेमभजने निमग्नास्ते तां लीलामापद्यन्त । नित्यलीलाभजनानन्दोऽयं रसोऽनिर्वचनीयः । नन्दयशोदावृषभानुसत्याद्यो ये लक्तास्ते भजनानन्दं नित्यमनुभवन्त्यतितराम् । भूयो भूयः सुभसौष्ठवमभवत् । अवं गोपा गोप्यस्तन्मयतां प्राप्नुवन्ति । तासां मातृभावं प्रपन्ना गोप्यो भजनानन्दे भजनमेव कुर्वाणा आसन् । तासां गृहा दिष्टधानादिसुभसमृद्धिसम्पत्तयो भवन्त्यानन्दसुभसमृद्धिसिद्धयः । नानाभजनयोग्यान्पुण्डरिणानि तदर्थं सम्पादितानि भवन्ति । गोपगोपिकादीनां समृद्धिसुभं तस्य भजनार्थमेव भवति । अतितरां सुभार्थमेव योग्यतापद्यते । अनन्तसुभसम्पत्तितया निकुञ्जद्वेयाः स्वावेशेन सुभकोट्यानन्दं प्राप्नुवन्ति । अभियन्ति य

सुभसंयोग्यताम् । पृथिव्यां भास्ते क्षेत्रे आनन्दमयो लोकः स्वसृष्टिबीलार्थे स्वयमेव प्रकटितः । तस्मिन् प्रजलोकडे सर्वा अेव लीलाः सन्ति । ये गोपा गोप्यस्ते आधिदैविकीं लीलामतितरां संसिद्धा अनुभवन्ति ।

सा लक्ष्मीरुवायेदम् । रुडस्य ँड प्रजमएडले यानि पृथक्स्थानानि तानि ब्रूडि । अेकविंशतियोजना भूमिरानन्दमयेवास्ति । यमुनाया दक्षिणकुलतो मडास्थानं पञ्चयोजनायतं विडारस्थानमतितरां सूक्ष्मं नित्यविडाररुडस्यकेलिकलाविर्भावमावितम् । तस्मिन् स्थाने ये वृक्षाः गृडाणि निकुञ्जा अन्यानि विडारस्थानानि तान्याधिदैविकान्यासन् । यो वंशीवटोडयं साक्षाच्छिवोडयम् । यो भएडीरवटः स अेव देवेन्द्र आसीत् । तत्र स्थिता ये पक्षिणस्ते साधनसिद्धा आसन् । ते निरन्तरं ताभ्यामासन् । ये तत्र मनुष्या आधिदैविकरुपा अेवासन् ते वृन्दावनेश्वरीसमनुगृडीतास्मदा तां लीलां दशयन्ति तदनुग्रहः । यासामज्ञात्वा ज्ञात्वा वा यस्मिन् कस्मिन् भावे भावो भवेत्ता भावेन तां लीलां प्राप्नुवन्ति । यत्र कुत्रापि स्थितोडपि तद्गृन्दावनोद्भवा मृत्तिकां भक्षयेत् । स तप तां लीलां प्राप्नोति । तत्स्थानोद्भवानां वृक्षाणां पुष्पमालां ये कण्ठे धारयन्ति ते सर्वकृत्यं विधूय तां लीलां प्राप्नुवन्ति । सदा तां लीलां गायमानास्तां लीलां प्राप्ता अेव सन्ति । यैः प्रतिक्षाणां वृन्दावनं स्मर्यते न कृतार्थतां प्राप्नुवन्त्यतितराम् । अस्यामाधिदैविकी लीलां प्राप्तास्तां लीलां गायन्ति ध्यायन्ति । स्नेहासक्ता ये तस्मिन् स्थले निवसन्ति ते पूर्वं तत्सृष्टयुत्पन्ना अेव सन्ति नान्यत्र । तस्मिन् वृन्दावने गोवर्धनोडयं पर्वतः पञ्चयोजनायतः । त्रीणि योजनान्यच्छिद्रितसमशङ्कुगाणि निरस्तधातुमयानि । यत्र निरन्तरं श्रीराधारसिकः पुरुषोत्तमः सङ्कीडते । यस्य गह्वराणि सुकोमलानि सुगन्धजुष्टानि विराजमानानि भवन्ति । यस्मिन् गोवर्धने स्वयमेव श्रीराधारसिकशिरोमणिः कीडां करोति । अतितरामानन्दमयोडयं पर्वतो यस्मिन् पर्वते रुद्रो रुद्राण्या सड पूर्वं सृष्ट्यादौ तप आतनोत् । येन तपसा शिवः शिवोडभूत् तत्र रुद्रशिवपुष्करिण्यां ये मज्जन् कुर्वन्ति ते तां लीलां प्राप्नुवन्ति । ये तं पर्वतमुपसेवमाना भवेयुस्तेषामनेनैव शरीरेण लीलायोग्यतास्ति । अनेनैव गोवर्धनाद्रौ कामदुधा या तप आतनोत् सेयं गोविन्दपुष्करिणी । ये प्रेममग्रास्तस्यां पुष्करिण्यां मज्जन्ति सेवन्ते ते तां डाले डाले तस्याः दर्शनयोग्यतामतिप्रेमानन्दप्राप्तिमनुभवन्ति । यत्र मानससरवरं विधाय मयापि तप आतन्यत । तत्तल्लोकेश्या अप्सरसा उर्वश्या तस्मिन् गोवर्धनाद्रौ तप आतन्यत । सानुभवोडयं लोको यत्र यत्र परितः शिलाः श्रीराधाकृपणामाञ्चितास्तत्र ताः शिलाः श्रीवृन्दावनेश्वर्यधिवसति । आनन्दमयेन सड ये भक्तास्तस्य परिक्रमं कुर्वन्ति ते तल्लीलादर्शनयोग्यतां प्राप्नुवन्ति । ँन्द्रपराजयमडोत्सवे अडमपि ब्रह्मादिना सड तस्मिन् स्थाने दर्शनार्थं गमिष्यामि । अतितरां श्रीराधारसिकस्य कीडास्थानं भवति ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवायेदम् । रुडस्यस्थानेडस्मिन् पर्वते रुद्रेण कस्मिन् डाले तपः आतन्यत । तल्लीलां विस्तरशो ब्रूडि । मम मनोडतिलोवं तस्यां कथायाम् । सुभे कस्तृप्तिं याति । येन तपसा ध्यानेन तद्भावो भवेदतितराम् । अडो अडं तं लोकं श्रोतुडामा । विस्तरेशु ब्रूडि । अेवं प्रपन्नां लुधाधाय स्वयमेव नारायण अभिवदत्यतितरामानन्दमयेन येतसा । स डोवाय । शृणु लक्ष्मि अस्य लोकस्य डन्त माडात्त्यम् । अडं वक्तुमशक्तश्च । यस्य श्रीराधिका रसिकानन्दस्य विडारस्थस्य दर्शनालापकथानुभव अतितरां सधः सरुपे रमणानन्दे स्नेहाधिक्यं प्रापयन्ति । तथैव ते धन्यास्ते कृतार्थाः । ते अन्धधर्मरडितत्त्वेन प्रेमामन्दे प्रीतिमापधन्ते । अतितरामासक्तिर्भवेत् । ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा अन्ये जात्यन्तरजाः शतशो जात्यन्तरभेदास्ते

प्राप्नुवन्ति । न वार्शेन न धर्मेण येषां लीलारतिरास्ते ते तां लीलां प्राप्नुवन्ति । अन्यभावेनेश्वराविष्टयित्वा अन्यदेव प्राप्नुवन्ति । तद्भावे न कदाचित्तमेव प्राप्नुवन्ति । येषां तल्लीलानुभवो न स्यात् तेषामनेकशः साधनानि वृथा स्युः । ब्रह्मविद्यासेविनो ज्ञानिन आत्मवेदनेन तां लीलां न प्राप्नुवन्ति । तस्मात्तल्लीलादर्शनयोग्या भक्ताः स्वभावेन तस्या श्रीराधिकाया अनुग्रहात्स्वात्मभावा भवन्ति । शिष्टानुशिष्टस्वेष्टध्यानकथासेवानुभावेन तेषामनुभवकथायामासक्तिः स्यात् । सा संयोक्ष्यमाणा रतिरिन्द्रियार्थे । रतिसङ्गो भावापन्नो भवति । ये रतिकलनयानुगृह्यन्ते तै तां लीलां प्राप्तवन्तो भवन्ति । सर्वं त्यक्त्वा तल्लीलाया अनुभविनो भवन्ति । अनुभवसम्भवस्तदा भवेत् यदा साधवः कृपां कुर्वन्ति रतिर्भवति य ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवाचेदम् । त्वयोक्तं यैषा प्रज्वालसिनी सृष्टिरद्भुतं स्थानं प्राप्तेवेति यस्मिन् स्थाने गोवर्धनोऽयं राजमान आस्ते । तस्मिन् गोवर्धने रुद्रेण तपो रुद्राण्या सहाड्डियत । पुष्करिणीं विधाय तप आतनोत । यथायं लोको रुद्रेण तपता दृष्टः स्तुतः कथितो हृदि ध्यात तवायं लोकः सर्वेषां भक्तानां सन्द्श्यते । सुशोभनोऽयं लोकः सर्वेषां लोकमहालीलया आवेशेन तेषां भक्तानामनुग्रहं प्रपद्यमानो भवेत् । कथं रुद्रेण दर्शनं प्राप्तं केन साधनेन शिवः सिद्धोऽभवत् ? स अयं गोवर्धनाद्रो कियत्कालं किंरूपं तपोऽतप्यत? दृष्टविभवोऽयम् । विस्तरशो ब्रूहि यद्दि कृपाभावो भवेत् । स उवाच । पूर्वं सृष्ट्याद्योवकस्मिन् समये शिवः शिवया वैकुण्ठे तल्लीलादर्शनार्थं गतवान् । तत्र नानासत्त्वमयानि सङ्कीडमानान्यनेकशो रुद्रेण दृष्टानि । सर्वा मया कीडिता कीडा दृष्ट्वा अनुभूय अतृप्तेन्द्रियोऽभवत् । ममात्रे स्थिता रुद्रो मम ध्यानावस्थां दृष्ट्वा अत्याश्चर्यवान् अहो साक्षात्रारायणोऽयं परं ब्रह्म । रुद्राद्यो यं ध्यायन्ति । रुद्राद्यो यां वैकुण्ठाश्रितां लीलामभिलषन्ति । आदित्याद्यो यं धोतयन्ति । यस्य कलावतारान् पृथिव्यां देवा ऋषयः स्तुवन्ति । यं नारायणं ध्यायन्ती तेन रमा सदा कीडते । यं गत्वा यतुर्धा मुक्तयो द्वारे तिष्ठन्ति । तद्धाम सर्वेषां देवादीनामपि दुर्लभतरम् । स अयं नारायणः कस्य भजनं कुरुते । अत्याश्चर्यं गतो रुद्रो बह्मञ्जलिः सन् नारायणं स्तौति । स उवाच रुद्रः । नमोऽनन्ताय महते वैकुण्ठाय श्रीमते तेजोमयाय तुभ्यं नित्यं नमो नमः । तवांशकला या नृसिंहाद्याः रामाद्या अनेकशो लीलामयास्ता ध्यायमानोऽहं शिवतां प्राप्तः । अहमधुनात्याश्चर्यं गतवानस्मि । अहं निरन्तरं तव ध्यानेन विद्यरामि पृथिव्याम् । त्वं कं ध्यायसि? सर्वे वर्णय तव कृपा यद्दि स्यात् । एति शिवेन सम्प्रार्थितोऽहं तल्लोकस्थितिं कथयिष्यन्- शृणु तात अहं नित्यं तल्लोकं ध्यायामि । यत्र निकुञ्जेश्वर्या कीडते, रसिकानन्दो वनविहारे । यद्गदसि कीडास्थानम् । यत्र नन्दमयकामकेलिकौतुकरतिरासविनोऽकुञ्जश्च शतशो विराजन्ते । यत्र गोवर्धनोऽयं गिरिः राजमानो भवति । यत्र कदम्बकुञ्जश्रेणायो गह्वराणि रत्नानि धातुमयानि । यत्र पुष्करिण्योऽमृतौदैः पूर्यां विराजन्ते । यत्र मणिगण्डाकरा ज्योत्स्नातितेजोऽसंवलितपरस्परवस्तुप्रतिबिम्बिता आसते । तस्य लोकस्य दैवतं श्रीराधिकाया सहानन्दरसिकं पुरुषं ध्यायेम । यस्य कटाक्षात् समुत्पन्ना लोकानां ब्रह्माण्डानामुत्पत्तिस्थितिलयान् कुर्वन्ति । अनेकशो विद्या अविद्या देवाश्चासुराश्चानेकशः सृष्टिस्थितिलयान् लभन्ते । यत्र ब्रह्माण्डानि कोटिशो विराजमानानि राजन्ते । तदतितरां सुशोभायमानं ब्रह्मेति पुराविदो वदन्ति । यत्र गत्वा धाम्नि लयं यान्ति योगीन्द्राः । शृणु यद्दि ते तस्य लोकस्य द्रष्टुमिच्छा वर्तते तर्हि त्वं प्रज । प्रजमण्डले गोवर्धनो गिरिरास्ते । रत्नधातुमयोऽयं पर्वतः । यत्र रसिकानन्दोऽवृण्णवनेश्वर्या सह

तल्लोकदर्शनार्थं तप आचरत । तद्धृदानेन निकुञ्जद्वेष्या दृष्टिपथमतिमोहनेन रुपेणानन्ददर्शनमापेदे । धनविद्युदुपमरुपनवीनया ज्ञायया सड केविसम्पत्तिसमवेतं रमणानन्दं कीडासमेतमरुपयत् । तद्रूपदर्शनेन समाडुलोडयं शिवस्त्रिभिर्नैर्मिर्रुपयन् पुनःपुनः पञ्चभिर्वकुत्रैः स्तुतिमापेदे । उवाचायं शिवः । अं अं अनन्ताय नमो नमः । श्री श्री श्रीकृष्णाय तुभ्यं नमो नमः । सं सं सम्भोगप्रियाय नमो नमः । बृ बृ वृन्दावनविडारिणे नमो नमः । कुं कुं कुञ्जविडारिणे नमो नमः । लं लं ललिताविडारिणे नमो नमः । कीं कीं कीडावनविडारिणे नमो नमः । रां रां राधामनोडारिणे नमो नमः । डिञ्च निरन्तररासकीडासक्त्याय नमो नमः । सधामनोडारिणे नमो नमः । सधा रतिप्रियाय नमो नमः । सधा गानप्रियाय नमो नमः । सुरतानन्दाय नमो नमः । आविङ्गनप्रियाय नमो नमः । कूटस्थाय नमो नमः । रमणानन्दसुषुप्दात्रे नमो नमः । अतिभोगप्रियाय नमो नमः । अन्तरात्मने नमो नमः । अतिरतिविडारिणे नमो नमः । अत्यद्भुतयारित्राय नमो नमः । भारद्वाजरुपिणे नमो नमः । रामाय नमो नमः । मोक्षदाय नमो नमः । भक्तारदप्रदाय नमो नमः । सकलकलाकोविदाय नमो नमः । लीलाविडारिणे नमो नमः । नमः । भक्तप्रियाय नमो नमः । अत्यानन्ददायकाय नमो नमः । मडाकीडासुरवदाय नमो नमः । मडाकस्तूरीतिलकाङ्किताय नमो नमः । शूङ्गारवत्यादीना सपीनां सुषुप्दायकाय नमो नमः । मोक्षदाय नमो नमः । स्वच्छन्दोपात्तदेडाय नमो नमः । शोकमोहभयवैराग्यदुखवनाशुतेते नमोनमः । अन्तर्यामिणं नमो नमः । रसिकानन्दाय नमो नमः । परस्पररासकेलिकलाकौतुकाय नमो नमः । विप्रलम्भसुषुप्दाय नमो नमः । अतिरतिकौतुकाय नमो नमः । अगणितानन्ददायिने नमो नमः । अयेवं स्तुत्वा तदा रुद्रस्तूष्णीं डेवलेन्द्रियस्तद्भावभावितोऽध्यासीत् । सरतिरासीत् । गतव्यथः आसीत् । समयेता आसीत् । स्तुत्वा रसिकानन्देऽभवत् । तथा वृन्दावनैश्चर्या स्तुत्या प्रसन्नया वरेण छन्दितः साभिप्रायेण स्तवेन स्तविता त्वं वरं प्रार्थयेति । अकामो वा सकामो वा मद्भक्तो यजमानोऽयम् । वरेण तां प्रति छन्दयित्वा शिश्राय । अहो मयि यद्वि तुष्यसि तर्हि प्रजलोके कीडास्थानं दर्शय । अयं देवो वरो ममाभिलषितः । वरोऽसौ तव भवेत् । तथा निकुञ्जद्वेष्या दत्तो वरोऽयं ते दिव्यं यक्षुर्दत्तवत्यस्मि । त्वं यक्षुषाऽनेन मम विडारस्थलं दर्शयिष्यसि । तस्मिन् गोवर्धनाद्रौ रुद्रस्य सर्वा प्रजलीला दृष्टिपथे आविर(र्?)भूवन् । प्रथमं नन्दस्य भवनं कोटिवैकुण्ठव्यापिरत्कुड्यैर्वरमणित्तम्भेः शोभितमथासीत् । अतितरां नन्दगृहं पञ्चविंशतियोजनायतं पञ्चयोजनभूमौ मणित्तम्भाकुलं बालकीडायां रमणयोग्यं यत्र पुरुषोत्तमो रसिकानन्दः संसिद्धलीलां करोति । सा प्रजेश्वरी स्वयमेव देवरुपं विधाय तस्मिन् रसिकानन्दे कीडां करोति । यथा पुरुषोत्तमस्य रसिकानन्दस्य संसिद्धप्रकटानुभावस्तथा संसिद्धोऽयं नन्दवसुभिः स्ववेशप्रकटानुभावो वितन्यते । नन्दगृहाद्रुषभानोर्गृहं योजनायितम् । रङ्गवत्यादयः सभ्यः प्रेमवत्यादयश्च यशोदायाः समीपे कीडोपकरणान्यकुर्वन् । उपनन्दस्य पुत्री विशाभा नाम्ना रसिकानन्दस्य भावाभिज्ञैवास्ते । नन्दस्य वृषभानोर्गृहात् श्रीरसिकशिरोमणिद्वादशश्रेणयः अेवास्ते । रमणस्थानं पञ्चयोजनविस्तीर्णमेवास्ते । अतिरतिरमणकोटिकामपूर्वं जाम्बूनन्दसुवर्णप्रथितसुकुडोमलमास्ते । रमणसरसाः शतशः सुगन्धपारिजातका एव मणयो ललामभूतपरस्पररगन्धाढ्या भवन्ति । डल्पद्रमवृक्षाः वाञ्छितइलदातारो भवन्ति । अतितरां इलपुष्पमणिललाडरितपीतश्वेतशुभ्रलम्बरसंवलितयोजितानि रतिकलाभावस्थानानि संराजन्ते यमवैयंमवैः कुञ्जविद्रुमलताग्रथितानि । अतिरसरमणानन्दयोग्यानि शय्योपकरणानि संयोक्ष्यमाणानि भवन्ति । शाभासक्ताः पक्षिणो विराजमाना नानारङ्गैश्चान्युपक्षैर्भवन्ति । ते पक्षिणः डलशब्दं समवेता यशो

गायमाना भवन्ति । तेषु पक्षिषु डेचित् साधनसिद्धः संसिद्धाश्च भवन्ति । अतिप्रज्विताः परस्परगोष्ठीयुक्ता आसतेऽतितराम् । मण्डिज्योत्सनापाकृतान्धकारैरतितरां रात्रौ दिवा तेजसा व्यक्तान्यासत । तस्मिन् स्थाने रङ्गवती प्रेमवती रसिकानन्देन सह क्रीडतः । वृषभानुकुमारी ललिता विशाखा अनुराधा यन्द्रकला सुमुष्मी सुभगा भोगवती सुगन्धाङ्गी रतिमती कामपूरा कामदा कामाक्षी कलावती हरिणाक्षी उंसगमना शृङ्गारवती दृष्टिमोडना जितकामा वशकामा कामवर्धिनी सर्वाङ्गकामा कामदृष्टिः कामकलाकोविदा रतिदात्री रतिसुभसम्पत्प्रदा सलज्जा निःशङ्का निर्लज्जा अतिरतिभोक्त्री भ्रान्ता सोत्साहा सुरतागमज्ञा वनस्थानज्ञा सङ्केतज्ञा लतापक्षज्ञा निकुञ्जश्रेणिषु मार्गज्ञा लतापरीक्षाकोविदा मण्डिपरीक्षाकोविदा अतिसन्धिज्ञा सङ्केतरसज्ञा डेकाभिज्ञा पक्षिणां भाषाभिज्ञा पक्षिसम्बन्धाभिज्ञा सङ्केतस्थानज्ञा सम्भावितरसज्ञा शय्योपाता भाधपेययोष्यवेज्यरसास्वादज्ञा नानासुगन्धरसभेदज्ञा वस्त्रसुगन्धभेदज्ञा भूषणज्ञा अङ्गयोग्यभेदाभिज्ञा शृङ्गारयथायोग्यकालाभिज्ञा तालाभिज्ञा गीतज्ञा गतिरसभेदज्ञा तन्तुत्पाद्यरागभेदज्ञा सुगन्धज्ञा अङ्गरसभेदगुणज्ञा सुगन्धनृत्यभेदज्ञा सम्पत्तिसुभज्ञा सदारासकीडाप्रकटगुणगानकोविदा रासागमसोत्साहा रासलीला वयनसुभदायिनी गताः सभ्यो विहारस्थाने आसते । कुञ्जप्रतिकुञ्जसुभदायिनीषु सभ्यानां कुञ्जश्रेणिषु सुभसम्पत्तिसुभार्थं विद्वमश्रेणीया नानाकुञ्जा अतितरां संशोभन्ते । तासु श्रेणिषु पुष्पपरागोद्भूता यवनिका सम्भवन्ति । तत्सृष्टिविहितेऽङ्गभूषणैर्भूषितानि स्थानानि भूषयन्ति । शोभायमानानि रचितयोग्यान्धनुत्रतश्रेणिषु विद्यमानानि विराजमानानि भवन्ति । सभ्यानां समूहाः श्रेणिषु सम्भोक्ष्यमाणाः क्रियामारभन्ते । द्वादशश्रेणिषु श्रीनन्दस्य श्रीवृषभानोर्गुडात् पृथग्द्वाराणि राजन्ते । तत्र जाम्बनदसुवर्णभूमिमण्डिगणत्रितमध्यस्थलं कीडाविहारसंयुक्तं मण्डलाकारं पञ्चयोजनायतम् । यत्र काम आधिदैविकेन रूपेण उपसेवमानो भवति । श्रेण्यानां द्वाराणि तस्मिन्मण्डले पृथक्शोभायमानानि सन्ति । अत्र श्रेणी मण्डिलतासुगन्धाज्या सुकोमलातितरां न कोमला न कठिना । अत्यद्भुतसुरचितायां वृन्दे सभ्या आसत । तयातितरां तस्य सेवार्थं श्रीराधिकायाश्च रचिता शय्यैवास्ते । तत्र तस्मिन् मण्डिलतान्तरे यतस्रः श्रेणयः शोभायमाना भवन्ति । तासु श्रेणिषु यतस्रः पुष्करिण्य आसते । अत्र पुष्करिण्युषगोदकेन पूर्णैवास्ते । अत्र पुष्करिणी सुगन्धशीतजलैवास्ते । अत्र पुष्करिण्यमृतोदकेन पूर्णैवस्ति । तत्र मञ्जनस्थानमत्यन्तशोभायमानं यतुःसरं यत्र मण्ड्यानां द्वादश शृङ्गाणि शोभायमानानि भवन्ति । अत्रेकस्माद्गुहादन्तः सुगन्धतैलागुरुसरसकूर्परमृगमण्डकेसरसाः शतशः पुष्पलतापत्रवक्त्रयोभिः सुगन्धितेषु रसेषु सम्पूरिता भवन्ति । मञ्जनक्रियोपयोग्याः सभ्यानां समूहाः मञ्जनं कारयन्ति । नानाजलकेविसुभसम्पत्तिर्भञ्जनावता तन्मञ्जनैऽतितरा सरतिरास्ते । जलसम्पत्तयै अतितरां सुजलकल्लोला सभ्या उपमेवते । तत्र उंसोडसाः सारसाः पक्षिणोऽत्रेऽत्रे कीडन्ति । अतितरां जलकेविकल्लोवकर्मकरणादनन्तरं तत्राधिदैविकेन रूपेणाग्निरत्यन्तसुभदायकं रूपेण सेवते । अतितरां सूक्ष्मस्वरूपकिरणैः सूर्यरूप मेवमान आस्ते । अङ्गरागसम्पूर्णमङ्गरागस्थानम् । मन्दिरमत्यमृतमङ्गसुभदायि शोभायमानमभ्येति । यत्र यन्द्रकिरण शोभायमाना आसते । सूक्ष्मतरजसा सेवमानाः आसते । तत्र रङ्गवत्यो नानाङ्गरागं प्रकुर्वन्ति । अतिसुभदायिनोऽतितरामङ्गरागाः शोभायमानाः सुभभोगा आसते । शोभनं तृतीय शृङ्गारगुडम् । यत्र गुडात् गुडन्तरात् द्वाराणि शोभायमानानि भवन्ति । तत्र सभ्यानां सञ्चार आस्ते । अतिरतिसञ्चारिताः सभ्यः सुभदायिन्यः शृङ्गारमधिकुर्वन्ति

। प्रथममगुरुवासितकबरीसुगोप्यमानानि मन्दारपारिजातपुष्पाणि शोभायमानान्यातन्वन् । तत्कालं
 मण्डलेन गुम्भितकेशपाशः शोभते । क्षुद्रघण्टिकाशब्दसूक्ष्मतरसम्भाविता वृन्दावनेश्वरी प्रीयमाणाम्
 भवति । सीमन्तो नानामण्डिताग्रथितजाम्बूनदसुवर्णप्रथिते अवेति । मेघोपरि ज्योत्स्ना एव
 नक्षत्रगणाम् विराजन्ते । स्थूतपूष्पसुवर्णजटितमण्डिताप्रथितान्तरज्योत्स्नाभाविताः शोभायमाना
 आसते । कुटिलजटितज्योत्स्नाभिः अलम्बिताकर्बुरितयन्त्र एवास्ते । कर्णकुण्डलज्योत्स्नारुचिमण्डलं
 कुण्डलयुगलम् । ललाटे तिलकडाटकलीरकमण्डिताभिरतितरं जटितं संराजते । मण्डितौ
 विजयकामकाम्बुजण्डले एव सविराजते । नेत्रे चित्तप्रञ्जनमीनयातुर्थं जितवती । नासा कनकमुक्तायोजिता
 संराजते नितराम् । नासाभरणनीलपीतरक्तमण्डिताभिरज्योत्स्ना राजमाना नासामभ्येति । अतिरतिभिम्बाधरोष्ठौ
 विद्रुमरङ्गरञ्जितावास्ताम् । डीरकावलीघटितमुक्ताङ्गलज्योत्स्नाभिः रञ्जितमध्यचिबुकं मुष्पमण्डलं सलाञ्छनं
 यन्त्रमण्डलमिवास्ते । घटितकामलमुक्तावलीकौ कुचकुम्भौ डाटकमण्डिताभिरज्योत्स्नाभिः पुष्पपरागपरीताविवास्ताम् ।
 भुजलताकरकङ्कुणमरकतज्योत्स्नाभिर्दस्ताङ्गुलिमुद्रिकाजटितमण्डिताभिरज्योत्स्नाभिः राजमानानि सन्ति । नाभिर्दुन्दुभे
 लोक एव आशङ्क्यते । कटिमेभलाक्षुद्रघण्टिकाः कामदेवदुन्दुभिभूषणानि भवन्ति । नागेन्द्रदस्ता अतिरतिरङ्गता
 एव त्वयि कर्कशात्वेन । कदलीस्तम्भाः अकान्तशैत्येन तद्गुणैरुपमानभाष्या एवासन् । यरराकमलौ
 नूपुराभ्यां शोभायमानावास्ताम् । आपधमाना आसेदुष्यो विशदयराणाङ्गुल्यः शोभायमानाः भवन्ति
 । गतिरतिविलासवत्यास्ते । रङ्गवती सप्ती वानीरश्रेणिनिङ्कुञ्जे रसिकानन्दस्य शङ्गारं दर्शयन्त्यास्ते
 । श्यामलिराजपरिधिवनमात्यबर्द्धाद्योतितमुक्तावली शोभते । धातुप्रवालनटवेषविचित्रिताङ्गशोभाढ्या
 सन्निङ्क्यन्त्यासीत् । मकराङ्गुलिकुण्डली शोभायमानमाननमतनुताम् । कनककपिशं वनमालया विराजते
 वेणुवादनकलरवकलापकलितं पीताम्बरम् । तस्मिन् मध्यस्थाने यतुर्धा श्रेणाय विद्रुमलतालवङ्गलताग्रथिताः
 । वृक्षाग्रथिताभिः श्रेणिसञ्चार आस्ते । तस्यां श्रेण्यां मध्ये अेक शय्यामन्दिरं मण्डितकुञ्जघटितं
 विराजते । पुष्परागमणिना प्रथितज्योत्स्नाभिः संवलिता प्रतिभिम्बिताः मण्डितोत्तितरं राजमाना
 भवन्ति । रङ्गवती प्रेमवती नन्दगुणं सकलशङ्गारभूषणैर्भूषितं रसिकानन्दमतिप्रेम्णा आनयति
 । अत्यन्तानन्दमग्नानन्दरसेन वनान्त्युद्धुल्लितानि संसिद्धानि कोटिशः । सप्तीनां समूहः कोटिशो
 गीतानि गायन्ति । तासु श्रेणेषु परस्परसञ्चाराय सप्तीनां मार्गा आसते । मार्गे मण्डितोत्तितः
 परिधयो राजमानाः शोभन्ते । अेका पञ्चमी श्रेणी पुष्पिता नानारङ्गरथिता आस्ते । पुष्पाणि
 कृत्वानि लतायां सन्ति । अनेकमण्डिताप्रवरज्योत्स्नापुष्पलता आरक्ता एवासते । पुष्पितवृक्षाणां
 सुगन्धमण्डितानां परस्परज्योत्स्नासंवलितवीथयो विराजन्ते । अमृतकृत्वकृत्विता वृक्षा अतितरं
 पीतरक्ततरङ्गितनानाज्योत्स्नाः परस्परमतितरं शोभायमाना भवन्ति । अतिस्वादूनि मधुराणि
 कृत्वानि नम्राणि सन्ति तेषाम् । तेषामधः सूक्ष्माः पुष्पलता नानारागरञ्जिता एवासते । तासां
 लतानामधः शय्यारथिता रमणानन्दसुष्पसम्भोगायैवातितरा सुगन्धपुष्पसिकतारथिताः योग्या नानास्तरावैः
 संवलिता कामरसपोषका एवासते । तासु श्रेणेषु विचित्रशाला अनेकशः संराजमाना भवन्ति ।
 तासु शालासु सूक्ष्माणि सुगन्धमण्डितानां गृहाणि संराजन्ते । तेष्वन्तानाभक्ष्यभोज्यानि वस्तून्त्यतितरं
 सौष्ठवेन राजमानानि प्रकाशन्ते । अन्यतो रथिता शय्या विविक्ता आस्ते । यत्र सा वृषभानुसुता

सुरतानन्दश्च सम्भाषते । तस्मिन् ङीडामण्डले षष्ठी श्रेणी मणिप्रेष्ठैर्विराजमाना भवतितराम् ।
द्वारं त्वारक्तमणिभ्रमितयन्त्रकवाटस्थलडाटकजटितमणिराजिराजमानं भवति । तत्र षडृतवः संलग्नाः
सेवन्तेऽतितराम् । यत्र ग्रीष्मोऽयं ऋतुः तत्र शीतलजलाः पुष्करिण्यस्तटभूमिरलकुटीयन्द्गान्तमणिजलयन्त्राणीवासीदन्ति
। यत्र ङंसीनां यूथानि ङीडां कुर्वन्ति । अन्ये पक्षिणः देववाण्या परस्परसुभमनुभवन्त आसते । भोगताम्बूलाद्या
अतितरां तस्मिन् स्थाने आसते । श्रेणिसप्तमद्वारमितेजो मयमुत्तरा शतं मन्दिराणि ऐकावल्या सन्ति
। दक्षिणतः शतं मन्दिराण्येकावल्या राजन्ते । यत्र सप्तीनां यूथानि तेषां स्थानानि ङीडाविहारस्थलानि
योजयमानानि सम्भवन्ति । यत्र ललिता विशाभा अन्याश्च शतशः सप्यो रतिप्रेमानन्दस्थाने रमणानन्दयोग्या
भक्तास्तिस्रन्ति । यस्यां श्रेण्यां गृहं गृहं प्रति अष्ट सिद्धयो मूर्तिमत्यः संराजमाना आसते । अनेकशो
भूषणैर्भूषिता अलं गोप्यस्तेषु गृहेषु ङीडां कुर्वन्ति । नानारसा नवनीतरसाः राधास्वादितमिष्टरसा
अनेकरसास्वादसुभ्रमः सन्ति । द्रुग्धेनानेकभोगाः सुभ्रसम्भोग्या भवन्ति । तेषु आस्तरणयुक्ताः शय्या शतशो
राजमानाः भवन्ति । तेषु स्थानेषु सुरतानन्दप्रेमानन्दमग्ना सप्यस्तदुपकरणरसं सङ्कलयन्ते । अष्टमी श्रेणिः
आम्रकदम्बकदलीयम्पकाशोकपुत्रागरोधमन्दारपारिजातकल्पकनीपनीरवटन्यग्रीधोद्गम्बरजम्बूवृक्षसरलशिंशुपाभट्टिरवकुलपि
प्लवश्चेष्मातकभदरीतालतालीवनमधुरशाभालवङ्गैलाजातीत्ववक्पूगनाविकेरमातुलङ्गङ्कमुककण्टकिनोऽनेकशः
वृक्षाः पुष्पलताग्रथिताः केतक्यः अमृतवल्क्यमृतकलैर्ग्रथिता अनेकपुष्पगुच्छलताग्रथिता वल्लयो वसन्ते
वासन्तीपल्लवैः योग्यास्तस्मिन् कदम्बवने निर्भरसेयनरससङ्कुलिता अनेकलताग्रथिताः सुवर्णालवालश्रेणयो
ग्रथिताः जलपुष्करिण्य षवागाधजलपूरिता अेवासते । पट्टोदिरग्रथितसुवर्णघटिको जलप्रवाहो
जलयन्त्रमुभाविर्भूतो भवति । तत्र मध्ये पुष्करिण्यां रत्नभ्रयिता मुक्ताभ्रयिता द्वार्जलयन्त्रशीकरैराविष्टा
भवति । नवमी श्रेणिलेन सिन्धुमाना अनेकजलङ्गीडोपकरणा संयोग्यमाणा भवति । क्वचित्सूर्यवंशीकमलानि
क्वचित्सोमवंशीकमलानि विराजमानानि । तस्य मध्यस्थले वानीरकुञ्जे यमुना जलकल्लोलवती रत्नबद्धोभयतटी
राजमाना भवति । यत्र वृक्षशाभा जलस्पर्शाद्दोलाविद्रुमलता भवन्ति तत्र वृन्दावनेश्वरी रसिकानन्देन
सह दोलायामेति । ललिताद्याः सप्यः सङ्गायन्त्यो भवन्ति । तत्र मयूरकोकिलसंसारसविडगाद्याः
सङ्गायमाना गुणगणनायुताः भवन्तितराम् । दशमी श्रेणिः रसिकानन्दस्य कन्दुकलीलाधिष्ठानस्थानं
प्रति योजनायतं सुवर्णभूमिजटितभ्रयितं पद्मरागमणिगणनावलितं भूमिरयितं रङ्गश्रेणिविराजितमतितरां
शोभते । अतिविविक्ते तस्मिंस्थाने कन्दुकलीलया सुशोभमानं स्थानम् । ताः सर्वाः सप्यः कन्दुकलीलायां
कन्दुकलीलापरस्परस्वमर्यादा नातिक्रामन्ति । श्यामा रसवती ललिता शङ्करावती रङ्गावती कलावती
गुणवती गानवती कुञ्जवती सुश्रीणी यन्द्गुम्पी यन्द्गुलेषा ताः सर्वाः सप्यः कन्दुककेलियष्टिं गृहीत्वा स्वमर्यादाः
नातिक्रामन्त्यः ङीडन्ति । रसिकानन्दशिरौमणिः स्वयमेव कन्दुकयष्टिं गृहीत्वा ङीडति । विशाभा यन्द्गुलेषानूराधा
अतिरतिज्ञा रमणानन्दज्ञा सुरतोपदेशा सुरतकलाकोविदा गानवतीत्येताः सर्वाः सप्यः कन्दुकयष्टिं गृहीत्वा
श्रीराधिकायाः कन्दुकमर्यादाभनतिक्रम्य कन्दुकं नयन्ति । अेवं परस्परं स्वं स्वं मर्यादया कन्दुकं नयन्ति । यदा
श्रीराधिकया सह रसिकानन्दः कन्दुकव्याजेन ङीडामनुभवति तदा ताः सर्वाः सप्यो जयशब्दमुदीरयन्ति । अन्याः
पुष्पवत्याद्यः सप्यः पुष्पवृष्टिं कुर्वन्ति । तस्मिन् ङीडास्थाने ऐकं मन्दिरं प्रेमवत्या सुरयितं सर्वभोगाढ्यं
मनोरममस्ति । प्रेमवती प्रणिपातपुरस्सरं श्रीराधिकया सह रसिकानन्दं श्रमापनोदार्थं नयति । तत्र भोगवती

सर्वभोगान् गृहीत्वाऽग्रतस्तिष्ठति । तत्रान्तः सुरयिता सप्ती सुभगां सर्वभोगान्वितां शय्यां रथयित्वा प्रश्रयावनता श्रीराधिकया सड रसिकानन्दं नयति । तत्र मनसि सोत्साहं करोति । तत्र रडसि यतस्रः सप्यः सुसेवमाना भवन्ति । सुडामा अवलज्जा सुरतोद्गमा सुरतानन्दा सेवमाना भवन्ति । अन्या ललिताद्यः सप्यस्तत्सुभं निरीक्ष्यातिरसमग्रास्तां लीलां गायमाना भवन्ति । तदा लीलान्ते यतस्रः सप्यः सेवमाना भवन्ति । निद्रालसा संमीलिता सुसुभा गतत्रपा सुसेवमाना भवन्ति । तत्र जताः सुलज्जा भोगवती गानवती सुसेवमाना भवन्ति । अेव कन्दुकलीलायाः सुभं प्रत्यवसरं श्रीराधिकया सड रसिकानन्दः सुभेवते । तत्र सडस्रनिडुजैर्ग्रीभर्तुः सेव्यमानो भवति । रत्नजटिताः पुष्परिणयः सुवासितैः सुजलैः सम्पूर्णाः भवन्ति । तत्र नम्रा वृक्षाः परितः पुष्पैः इलैः सम्पूर्णा भवन्ति । तत्र रसिकानन्दः श्रीराधिकया सड जलक्रीडां करोति । तत्र मज्जनवती तरङ्गिणी जलकल्लोला प्रेङ्गितवती गेव्यमाना अगाधजला नाकावती सुलवनवती जलाभिज्ञा सुलडरी उस्तपल्लवा अेताश्चान्याः सप्यः श्रीराधिकया सड जलक्रीडां कुर्वन्ति । तत्र जलक्रीडाव्याजेन रसिकानन्दो नानासुभं करोति । तत्र जलक्रीडान्ते शृङ्गारवती सप्ती शृङ्गारम्यानं नयति । तत्र पुष्पवती पुष्पमाडनं रथयति । तव ग्रीष्मलीलां नानासप्तीभिः सार्धं रसिकानन्दः श्रीराधिकया सड संसेवमानो भवति । ततः प्रावल्लीलाया अनुभवः कथ्यते । सडस्रनिडुञ्जैः प्रसारिता प्रावृडानन्दमयी भवति । मेधा नानाडुपाणि विधाय मणिमयभूमिं जलैः सिञ्चमाना डरितशाडलैः शोभायमानां कुर्वन्ति । मयूरपिडसंसारसयुताः पक्षिणः नानाकलशभट्टैः कुञ्जान्तरं सेवमाना भवन्ति । डौसुम्भासुरङ्गाक्षिणिकाप्रधोतितः सोत्साहः सप्यः रसिकानन्दं श्रीराधिकया सड सेवन्ते । नानावृक्षावताभिर्ग्रथिताः पुष्पैर्नम्रा भवन्ति । तत्र रसिकानन्दः श्रीराधिकया सड नानोवेषैः शृङ्गारानुभवेः सुरतानन्दसुभं सुञ्जमानो भवति । प्रावल्लीलां निरीक्ष्य ललिताद्यस्तां लीलां सङ्गायमाना भवन्ति । ततः शारडलीलायाः सुभं संवर्णते । सडस्रैर्निडुञ्जैः प्रसृता शरत् प्रधोतमाना भवति । यत्र सर्वाः लताः प्रडुल्लिताः सर्वे वृक्षाः प्रडुल्लिताः सर्वासां सप्तीनां मनांसि प्रडुल्लितानि भवन्ति । यत्र शारडनिडुञ्जाः प्रडुल्लिताः तत्र मध्ये नित्यं रासमाडलं सदा रसिकानन्देन सेवितम् । यत्र श्रीराधिका स्वसप्तीभिः सार्धं नित्यानन्दलीलां करोति । तन्माडलं पञ्चयोजनायतं नानारङ्गमणिस्तम्भशतशोभितं नानावताभिः पुष्पिताभिराच्छाडितं परितः द्वादशश्रेणिसंवलितम् । तासु श्रेणिपु अनेकशः सप्यः संशोभमाना भवन्ति । प्रथमश्रेण्यां ललिताविशाभाडयः सप्यः नानाविधान्युपकराणानि कुर्वन्ति । द्वितीयश्रेण्यां प्रेमवत्याडयः सप्यः राजमाना भवन्ति । तृतीयश्रेण्यां शृङ्गारवत्याडयः सप्यो नानालङ्कारसुभडुपा अनेकशः शृङ्गारं कुर्वन्ति । यतुर्थश्रेण्यां भोगवत्याडयः सुगन्धवत्याडयः सप्यो नानाभोगरसान् रथयन्ति । पञ्चमश्रेण्यां पुष्पवत्याडयः सप्यो नानाविचित्राणि माल्यानि कुर्वन्ति । षष्ठश्रेण्यां भूषावत्याडयः सप्यो रत्नजटितानि डोटकमयानि मनर्षितानि रथयन्ति । सप्तमश्रेण्यामन्नपूर्णाद्याः सप्यो नानात्रमयरसान् पाययन्ति । नानाविधानि पडवानानि प्रतिक्षाणं नूतनानि पाययन्ति । अन्या रसभेडान् रथयन्ति । अष्टमश्रेण्यां सुगन्धवत्याडयः सप्यो नानासुगन्धान् रथयन्ति । गानवत्याडयः सप्यो गानं कुर्वन्ति । तन्तुवाडिन्याडयः सप्यस्ता लैः सुगानं कुर्वन्ति । नवमश्रेण्यां विलाससुरतरङ्गवत्याडयः सुरतानन्दाडय अभिनवकला आसनभेडान् सङ्गीतसाडित्यकलाकुशलाः सप्य ऋज्यजुस्सामाथर्वणवेडडुपाः सप्यो नानास्तुतिभेडैर्गुणगणानां कुर्वन्ति । अेकाडशश्रेण्यां रङ्गवत्याडयो रङ्गरसभावान् नानाविचित्राणि वयनानि नम्राणि प्रेमोत्पाडकयुतानि श्रावयन्ति

। द्वादशश्रेण्यां सप्तीनां विविधसञ्चारा आस्ते । तस्यां श्रेण्यामन्तर्भागे यतस्रः श्रेण्यो विराजन्ते । तत्र गृडाणि शतशो डाटकमणिभयितानि संरोचमानानि भवन्ति । रत्नविधिषु योज्यमानाः श्रेण्यः सुवर्णयूथिका अतिसुगन्धा मुक्तायूथिका अतितरां राजमानाः भवन्ति । तत्र तरुपुष्पाणि नानारङ्गमयानि सुगन्धाढ्यान्त्यनेकशो राजमानानि भवन्ति । तस्यां हरितपीतारक्तरक्तलता अनेकशः शोभाभेदैरत्यन्तं राजमानाः आसते । मणिलता आन्तरैर्मणिपुष्पैः संराजमाना भवन्ति । तासां लतान्तः सूक्ष्मलताः पुष्पिता राजमाना आसते । तासु श्रेणिषु सप्तीनां रमणस्थानानि सुरथ्यमानानि गुणगन्धाढ्यानि रुपप्रतिकृतियुतान्यतितरां भवन्ति । सा श्रेणी श्रीराधाया अतितरां वल्लभा आस्ते । यदा गृहवनविहारैश्चाविर्भवति तदा तस्यां श्रीराधा स्वयमेव विधिन्यती स्वयमेव पुष्पाडारावलीं ग्रथयति । रसिकानन्दः पुष्पाणि चिनोति । हरितपीतश्वेतारक्तपुष्पगुच्छैर्ग्रथिता डारावलि श्रीराधायाः कण्ठे स्वहस्तेन परिधापयति । सा अतितरां विराजते । तस्यां श्रेण्यामेकं मन्दिरं गुम्फाकाष्ठं मण्डितेजोमयं मणिमयसम्भूमिकं संराजमानं भवति । अेका भूमिः कनकमयी । तदुपरि रत्नसोपानसंवलित्वा भूरारक्तमणियुता भवति । अनेकरङ्गरञ्जितान्तरा सोपानपरम्परा संराजमाना भवति । तदुपरि भूः पुष्परागरथितातितरां सुशोभाढ्या भवति । तत्र सोपानपरम्परा शोभायमाना भवति । तदुपरि सोपानपरम्परा रत्नावलीभयितानानारङ्गैः सुरथिता जाम्बूनदसुवर्णभूषिता परस्परसुगन्धसंवलितैवास्ते । सुरथितमणिवल्ली पुष्पपरागपरिधिमतितरां करोति । तदुपरि चन्द्रकान्तरथिता तत्सकाशात् यतुर्था भूमिर्जलशीकरसंयोगिनी भवति । जलयन्त्रशीकरकणिकाभयैः सुगन्धजलैः पूरितायां पुष्करिण्यां ग्रीष्मादौ श्रीराधिक्या श्रीरसिकानन्देन य सुरतानन्दसुभमनुभूयते । यत्र सुभमनुभवन्तावासाते तत्र मणिलताग्रथिता विद्रुमदोलास्ते । रत्नजटितदोलायां मणिज्योत्स्नाः प्रतिबिम्बभावापन्ना अेव भवन्तितराम् । तदुपरि सोपानपरम्परा मणिग्रथिता भवति । तदुपरि सुगन्धमणिरसवलित्वा भूः संराजमाना आस्ते । तत्र भूम्यां सूर्यचन्द्राग्निदेवता आधिदैविकेन रूपेण सप्तीरुपं विधायोपसेवमाना भवन्ति । तस्यां भूम्या सुरतानन्दसुभमनुभवन्तो भवन्ति । श्रीराधिकायाः रसिकानन्देन सड देहात्समुत्पन्नाः सप्यो दृष्टवती कलावती सोत्साडा प्रेमसंवलित्वा लज्जवती गुणवती गुणाढ्या भवन्ति । अन्या अनेकसप्यो रतिसुभमनुभवन्त्यो भावापन्ना भवन्ति । तदुपरि सोपानपरम्परा यत्वरे आस्ते । अत्यन्तसुभश्रेणिसञ्चारा सोपानपरम्परा रत्नावलीभूषिता भवति । रतिसुभसम्पत्तिप्रतिकूजा अनेकभूमयो योजिताः । अेवविधं मण्डलं द्वादशद्वारयुतम् । द्वादशद्वारे द्वादश श्रेणिसञ्चारा भवन्ति । अतः परम्पराश्रेणिसञ्चारो भवति । तन्मण्डलं यदेतत् षड्गुणप्रसिद्धं भवति । षड्गुणाः षडृतवः उपसेवमाना भवन्ति । अेतस्मिन् मण्डले पूर्वतः सप्तीरुपं विधाय सूर्यं सुकोमलैः किरणैरुपसेवमान आस्ते । तस्य मण्डलस्योत्तरतश्चन्द्रः उपसैवमानो भवति । अेतस्मिन् मण्डले पश्चिमतोऽग्निराधिदैविकेन रूपेण उपसेवमानो भवति । अडास्तास्तारका अन्यानि नक्षत्राण्यधिदैविकं रूपं विधाय सदा उपसेवमाना भवन्ति । धन्द्रोऽपि सप्तीरुपं विधाय देवाङ्गनाभिः सड विमानावलीषूपविश्य सद्योपसेवमानो भवति । पितामहोऽपि सूक्ष्मरुपं विधायान्तरिक्षे तल्लोकदर्शनाडाऽक्षो भवति निरन्तरम् । अन्ये द्विक्पालाः संसिद्धा निरन्तरमाधिदैविकेन रूपेण तन्मण्डलमुपसेवमानास्तन्मण्डललोकानन्दमग्रा भवन्ति । तन्मण्डलोपासका भक्ता अन्यं न भजेरन् । अन्यधर्मासक्ता षडं मण्डलं न जानन्ति ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवायेदम् । ये माण्डलमुपासते न किं कर्म कुर्वन्तो भवन्ति? स छोवाय । तेऽनन्योपासकाः भवन्ति । अनन्यभजनसिद्धा आत्मभावा भवन्ति । आत्मभावा माण्डलमुपासते । आत्मानात्मभावो भवेत् । अतितरामात्मानन्दे मग्ना अन्यरसं न भावयन्ति । आत्मानन्दे मग्ना अभक्तान् स्पृशन्ति । आत्मानन्दे मग्ना आत्मभावा भवन्ति । नान्यं शृण्वन्ति न नमन्ति न गायन्ति । ते भक्ता आत्मरसभाविता आत्मनो रतिरसभावनयानन्दं शृण्वन्त्यानन्दं गायन्ति । आनन्दयुता भक्ता अतिरसमग्ना गुणान् गृह्णन्ति । अतिरसमग्नास्तदृच्छिष्टमुपभुञ्जते । अनुच्छिष्टं कदाचिन्न भुञ्जते । तन्माण्डलोपासकाः भक्ता अभक्तान् न स्पृशन्ति । ये अन्योपासका भक्ता आनन्देऽनाश्रिताः कर्मजडाः कर्मकाण्डोपासका एव ते । अच्युपासका ये ब्राह्मणा ब्रह्मवर्चसोपासका एव ते । तेषां सम्भाषणं तन्माण्डलोपासकः प्रमादेनापि न कुर्यात् । ये अन्यधर्मरहिता अन्यासक्तिरहितास्ते तन्माण्डलं प्राप्नुवन्ति । अन्यधर्मरहिता एव प्राप्नुवन्ति । अन्ये आत्मानं न विदुरात्मना । किं बहुनोक्तेन धर्मेण । ये ब्राह्मणा अन्यविद्योपासकाः कर्मजडाः कर्मकाण्डोपासकाः कालोपासकाः कर्मधर्मद्वेषिन्नुपासका एव भवन्ति ते । ये शैवाः शाक्ताः सुरामांसरताः कौला जैनाः पातञ्जला मीमांसकाः जडतां प्राप्ताश्चार्वाका अन्यधर्मदृढासक्ता भवन्ति । ये तां व्रजेश्वरीं रसिकानन्देन सङ्गोपासते सदानन्दरसमनुभवन्तो भवन्ति । रतिकलाकोमला गुणगणनां कुर्वन्ति । तमेव रसं गायन्तो भवन्ति । अतिरतिमापद्यमाना भवन्ति । ये दर्भं उस्ते गृह्णन्ति ते तं रसं न प्राप्नुवन्ति । तिलाञ्जलिं पितृणां ये ददति ते तन्माण्डलं न प्राप्नुवन्ति । देवाश्चासुराश्च कर्मकाण्डोपासका एवेति, देवाः सद्दिधोपासका वैष्णवा एवेति, गुणातीतास्ते वृन्दवनेश्वरीमुपासते । रसिकानन्देन सङ्ग उपसेव्यमानमभियन्ति । अतिगुणमग्ना रात्रौ दिवा सदा सुरतानन्दसुभमनुभवन्तो युज्यन्ते । रतिकलाकौतुकानि सम्भोक्ष्यमाणा भवन्ति । भक्तानामनुग्रहात् भगवान् रसिकानन्दोऽनुग्रहं करोति । ते माण्डलं विदुः । ये व्रजमाण्डलं सेवन्ते ते माण्डलं जानन्तोऽन्यासक्तिं विना माण्डलासक्तिं कुर्वन्तः सदा सर्वलोकरसलीलायामासक्ता भवन्ति । ये मनोरथशतैः रात्रौ दिवा तल्लीलाः ग्रहन्ति ते तन्माण्डले भावापन्ना भूत्वा प्रतिष्ठितयिता भवन्ति । तन्माण्डलं श्रुत्वानन्दमासीदन्ति ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवायेदं नारायणं तदा । रमारमण वैकुण्ठे यो वै क्रीडयित्वात्मभावो भवतितरामतिप्रीत्या नारायणोऽयं वदत्यभीष्टमनन्तरम् । अनये व्रजमाण्डले पञ्चयोजनायतं माण्डलमस्ति । अधितन्माण्डलमासेदिवान् रुचिररतिमातनोति । यत्र शतशो गृहाणि डाटकमणिमयानि सङ्गपङ्क्तयोऽतितरां श्रेणयो विराजमाना भवन्ति । येषु मन्दिरेषु सप्तभूमिष्वतितरामभ्येत्य मनुष्या रतिरसमग्नाः भावापन्ना भवन्ति । मणिभूमिष्वतितरामास्ते पुरुषः । तत्र गोपानां गृहाणि पङ्क्तिशो विराजमानानि भवन्ति । गोपानां गृहे गृहे अष्टमहासिद्धयो राजमानाः सन्ति । तेषां गृहे गृहे कल्पद्रुमा राजमाना एव भवन्ति । तेषां गृहाश्रमः केवलं क्रीडार्थमेव भवति । तेषामात्मसुभार्थमेव न भवति । कदाचन तेषामतिरसकीडा । अतिरसमग्ना हि संसिद्धा एवेति ते गोपाः गायन्ति रसिकानन्दस्य यशः । व्रजेश्वर्या सङ्क्रीडमानो मानेन रसिकानन्दो गवां यथान्यनेकशो हरितपीतश्वेतशुभ्रधूम्राताम्राणि विराजमानान्यनुयाति । कपिलाकञ्जलिकिडाशुभ्राशुभ्राश्रमानानि यथान्यनेकशो राजन्ते । यूथेषु प्रतिपङ्क्तिं घटोङ्गीः शतशो राजमानाः सा व्रजेश्वरी प्रतिक्ष्णामभ्येति । गाः कृपादृष्टयाधासेदिवान् सम्भोष्यमाणो भवति । सिद्धासं पञ्चयोजनायतं गवाममृतमयं माण्डलम् । गवां गणा

गोपैः सः सङ्कीडिताः भवन्ति । तत्र द्रुग्धसिन्धुरास्ते । वत्सवत्सतरीसङ्घिता मडोक्षाः सङ्कीडमानाः भवन्ति । तत्र मलमूत्ररङ्घिता गावोऽमृतसरे सम्भुञ्जाना भवन्ति । तत्र तत्र ता गावः कुञ्जे निकुञ्जे कीडमाना भवन्ति । अतिरतिमग्ना गावः कीडापरा भवन्ति । नन्दगुह्यात्परितो गवां गणाः कोटिशः शोभमानां भवन्ति । ताः सर्वा गोप्यो दधिमन्थनङ्घियापरा रसिकानन्दस्य प्रजेश्वर्या सः कीडां तां तां लीलां गायमाना भवन्ति ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवायेदम् ।

कामद्दुधया किं तप आचरितम्? अतिरतिप्रीतिः कथमभूत्? यासामेव द्रुग्धदधिनवनीतरसा घृतरसास्तथा निकुञ्जद्वेष्योपसेव्यमाना वृषभानुगृहे प्रकटिता भवन्ति । निकुञ्जद्वेष्या सः तस्मिन् गृहे पुरुषो ऽ वै सङ्कीडामातनोत् । तस्मिन् गृहे गवां गणाः शतशो राजमाना भवन्ति । ताः किमाचरितवत्यः किं कृतवत्यः कामपेदिरे रतिप्रीतिं कथमासत ? किं शृण्वन्त्य आपेदिरे?

स डोवाय नारायणोऽयम् । गवां भेदौ द्वावेव भवतः । संसिद्धाः साधनसिद्धाश्च । या गावो प्रजमाएडले तिष्ठन्ति ताः संसिद्धाः भवन्ति । अेकस्मिन्नवसरेऽऽऽ तां प्रजेश्वरी रसिकानन्देन सः संवलिता तस्मिन् प्रजमाएडले मनसासेदिवान् । कामद्दुधया या तप आतनोत् तस्मिन्नवसरे वैकुण्ठे आगता । कामद्दुधया मां निरन्तरं ध्यानावस्थायां रममाणं वीक्ष्य विचारितवती । अडो नारायणोऽयं सदा लक्ष्मीकान्तोऽपि प्रतिकलं कस्य यानापन्नौ भवतितराम् । पश्चात् यं नारायणो देव्या सः ध्यायति स्म । यस्यावतारकलाः कोविदाः सर्वे ध्यात्वा उपश्रुवन्ति । यदैवंविधो नारायणः सर्वसुभसम्पत्तिपूर्णां नन्दः कस्य ध्यानमापन्न आसेदिवानिति । तथैवेत्यस्या मनोभिलाषं ज्ञात्वाऽमुवायेदम् । अडो कामद्दुधे तव मनसि किमागतमिति । सोवायेदम् ।

नमोऽनन्ताय मडते कृष्णायामुण्डमेधसे ।

योगेशाय य योगाय ब्रह्मणोऽनन्तशक्तये ॥

त्वयानुगृहीता भक्ता आत्मानं तन्मयं मत्वा आत्मभावा भवन्ति । गवां यथानि शतशो विराजमानान्यमृतसरेसंज्ञिता गावौ भवन्ति । तस्मिन्नवसरे वनेषु तृणसंवलिता निकुञ्जा अतिरसपूर्णा जलाशयाः शतशः शोभमाना आसते । तस्मिन् स्थाने सभाषमाणान् तृणजलौषधयः सम्भाषमाणा भवन्ति । अतिपुष्टा गावो गोष्ठ्या आसेदुष्यः सुभसम्भोज्यद्रुग्धरसघृतरसदधिरसनवनीतरसाधान् भावापन्ना दशुष्यो भवन्ति । शुभ्रश्चेतकर्बुरिताः गावो रससंवलिता गोष्ठान्यनेकशो राजमानान्यभियन्ति । ता गोप्यो दधिमन्थनघोषेण सः सङ्गायमाना भवन्ति । तासां शृङ्गारसुभमापधमानोऽभवत् । गोलोकादागता कामद्दुधया नारायणामुभाञ्छ्रतमात्रे गोवर्धनाद्रौ शिरसि मन्त्रं जप्त्वा तद्भावेनाभवत् । सा प्रजेश्वरी रसिकानन्देन प्रत्यक्षभावाभातेने । सा प्रसन्ना सती तां लीलां दत्तवतीति ।

नारायणः प्रत्युत्तरमुवाच ।

अडो प्रिये अस्य लोकस्य कथा श्रूयमाण्ना सर्वेषां निविशमाना लुटि गतं कामकोधादिकं नाशयति । अतिरतिभक्तिरापधते रसिकानन्दरतिरापधते । वर्णाश्रमस्वधर्मा बाधका न भवन्ति । कामद्दुधया गोवर्धनाद्रिशिरसि गोविन्दपुष्करिण्या तपश्चकार । मडामन्त्रममुं जज्ञाप । शृणु तन्मन्त्रध्यानम् । ॐ

नमः श्रीराधारसिकानन्दाभ्याम् । मूलमन्त्रोऽयम् । द्वादशाक्षरसंवलितमोडुारभीजसंवलितं यौ ध्यायेत् स अवे तां लीलां प्राप्नोति । अत अवे कृतं पुष्करिण्यां गोविन्दकुण्डमिति नाम्ना प्रसिद्धं कुञ्जम् । पृथिव्यां तस्मिन्नद्रौ सा वनहृलतृणौषधर्षिक्यामास । सा कामदुधा तपः आयरन्ती तस्मिन्नद्रौ परिश्रकाम । अवे शतं समास्तप आयरितवती । यत्र गोवर्धनाद्रौ रतधातुमयलतौषधयः सदा प्रकुल्विताः कृलिता रससंवलिताः अतिशोभायमाना भवन्ति । यत्र गह्वराणि रतडाडकमयान्यनेकशः शोभाय मानानि डीडास्थानानि भवन्ति । अनेकरुगुविश्रिता ओषधयो नानारुगैः रयिता अवे यत्र हृलपुष्पैर्भासिता भवन्ति । यत्र सा व्रजेश्वरी रसिकानन्देन सड सडूडीडामतितरामातनोति । यत्र सपीनां वृन्दानि विडारपराणि । तत्र तस्यां पुष्करिण्यां सा व्रजेश्वरी स्वस्वरुपं दर्शयामास । रसिकानन्दरुपं रसरुपमेव साक्षादेवंविधमतिगुणसंवलितमेवास्ते । नूतनो नवजायया सड डीडनं दर्शयामास । सा कामदुधा स्तोत्रं यकार । नमो रसात्मने । नमो ज्ञानात्मने । नमः सदावनविडारिणे । नमः स्वभक्तकर्मस्वभावेदुःभनाशडेतेवे । नमः प्राकटयदेडरुपिणे । नमो यमुनाजलकल्लोलविडारात्मने । नमः कामडेविकौतुकात्मने । नमः कामप्रियाय । नमः कामात्मने । नमः कामसंवलितदेडदात्रे । नम आडिकर्त्रे । नम आडिडेतुरतिदात्रे । नमः श्रीराधाध्यानापन्नदेडात्मने । नमो रसात्मने । नमो रसलम्पटपरिपूणदेडदातुरुपिणे । नमोऽननिर्वचनविडारिणे । नमो रतिदात्रे । नमो रतिकेलिकलाकौतुकात्मने । नमो भक्तिरतिदात्रे । नमो ज्ञाननिर्वाणदात्रे । नम आनन्दस्वरुपिणे । नमस्तदुद्रष्ट्रे । नमस्तस्थ डेतेवे । नमः कलरासज्ञानविडारात्मने । नमोऽगुणाय । नमः सृष्टिरुपगुणदायिने । नमो गुणडेलिसुरतानन्दसुभोडुत्रे । नमो भोगदायिने । नमो भोगात्मने । नम आत्मरुपिणे । नमः सुरतान्तन्दरुपरसदात्रे । नमोऽनन्तयश्रित्रदायिने । नम डमलीलात्मने । नमः श्रीराधाकृषरुपिणे । नमः श्रीकृषराराधारुपिणे । नमोऽनेकविडारदेडधारिणे । नमः शतसडस्रकोटिशो लक्षकोटिविडाररुपिणे । नमो ललिताप्रतिक्षरुपिणे । नमः कुञ्जान्तर्विशामाधनेकसामीविडारात्मने । नम आधनाडिरुपसंसिद्धभक्तिरुपिणे । नमो दानधर्मदात्रे । नमः सुभरुपिणे । नमो व्रजाविर्भावलाविताय । नमोऽप्यन्तदानरुपिणे । नमः सदा वृन्दावनश्रेणिविडारिणे । नम आडिद्वादशवनविडारात्मने । नमः पृथिव्यां यानि रुपाणि सुन्दराण्यनेकशस्तत्तव विजानीयात् । षति लक्ष्मीलज्जधृतिकान्त्यनेकाकाराय गुणरतिदायिने नमो नमः षति स्तुत्या स्थितां कामदुधां तदर्शनमडोत्सवाडुलां रसिकानन्दस्तथा निकुञ्जदेव्या सडोवायेदम् । अडो का त्वं स्तुतिं भ्रुवाणामि । मम भक्तिरिड लोडे दुर्लभा । दुर्लभतरं वरं वरय । तव मनसि मम दर्शनाडधिकं न डिञ्चिदवशिष्यते । तव स्तवेन यो नित्यं स्तौति समाडितः सदाभीष्टं प्राप्नोति । पुनरुवायेदं कामदुधा यडि देयो वरो नाथ तव लोडे वसाम्यडम् । रसदधिरसदुग्धरसनवनीतरसधृतरसङ्गाडरसैरुडं सेवे ।

रसिकानन्द उवाच । अनेकशः स्वाविभविन लोडे मम वल्लभा त्वं सदा वस । अडं त्वां रक्षिष्यामि । वनविडारे यथेच्छं विडर । ये अनन्याश्रया मम भक्तास्तेषां न वार्णश्रमधर्मा आन्तरालिका जायन्ते । तेषां न कर्माणि आन्तरालिकानि जायन्ते । तेषां साधनमान्तरालिकं न जायते । प्रतानि यज्ञाश्चन्दांसि योगक्षेमहृलानि यानन्यानि धर्मसाधनानि यत्किञ्चिदपि कृत्यं सर्वमान्तरालिकं न जायते । ये ब्राह्मणाः कर्मज्ञानसाधकास्तेषां ज्योतिषागमकर्मसाधकास्तेषां य सडुगो लडात् त्याज्य अवेति वचनमस्ति । दशयोजनं व्रजपरिणालः । तत्र पशुपक्षिणो मृगा गावोऽन्ये ये वृक्षाः अनन्यपरा आसते । अतिरसमग्ना गायन्ति । तस्मिन्माडले देवाः

दर्शनकाङ्क्षा अत्रैव भवन्ति । भक्तद्विध्यामापद्यमाना भक्तास्तन्माण्डलं वनविहारस्थानं ये व्रजवासमिच्छन्ति ते अत्रैव सर्वधर्मातिरिक्ता भवन्ति । कर्मातिरिक्ता भवन्ति । सङ्गातिरिक्ता भवन्ति । व्रजमाण्डलोपासकाः भवन्ति । अत्रैव लक्ष्मी सा सृष्टिस्तु सृष्टयतिरिक्तैवास्ते । तत्सृष्टेरुत्पद्यमानो रसमार्गमाश्रितो भवति । मनः सोत्साहं यद्यैतस्मिन्माण्डले तदङ्गीकारं प्राप्तोऽमनोमोहोऽतितरां प्रतिसंयोक्ष्यमाणस्तं रसमनुभवन् भावापन्न आस्ते । यदा यदा देवाश्च पितरश्च कालश्च व्रजातिसाधने यतन्ते तावत्सलस्रशाभाध्यायी भवति । सर्वयज्ञकर्मकरोऽपि तन्माण्डलं स्वप्नेऽपि न जानन्ति । ज्ञानिनो ये ब्रह्मबोधका योगिनस्तपस्विनस्ते स्वप्नेऽपि तन्माण्डलं न जानन्ति ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवाचेदम् । कैश्चिन्नैस्तान् भक्तान् जानीमहे ।

स उवाच । ते सदा प्रेममार्गीणो भवन्त्येव । न निर्विण्णानातिरिक्ता गृहादौ विषयादौ नातिरिक्ता यदृच्छया प्राप्तवस्तुमात्रमुपसेवमाना अत्रैव भवन्ति । न निर्वेदो नाश्रमो न कर्म यदृच्छाकथासेवा भक्तानां प्रीतिरनन्या भक्तिर्भवति । अत्रैव विधसंसारतिरिक्तः स्वभावसंसिद्धो भवति । ततस्तां लीलां प्राप्तवन्तो भवन्ति । अत्रैव मुपासकास्तस्मिन्माण्डले गत्वा तितरां संयोक्ष्यमाणाः आपद्यन्ते ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवाचेदम् । रसमार्गीया भक्तास्तन्माण्डलं प्राप्तवन्तः । तेषामेका दशा । तेषां का गतिः?

स उवाच । तन्माण्डलोद्भवाः भक्ता आत्मरतिगुणा रतिगुणाढ्या अनन्यमार्गाढ्यास्तां लीलां प्राप्तवन्तस्तन्नामाङ्कितवर्षाणस्तुलसीकाष्ठाङ्कितदण्डा आत्मनाम्ना सुभालङ्कितशरीरा रासादिलीलाध्यानावस्थायामापद्यमाना युज्यन्ते । कुञ्जे निकुञ्जे श्रेण्यां श्रेण्यां रतियोग्यताभावमापद्यमाना भवन्ति । तामेव कथां प्रतिकृष्यन् नूतनामासेवमाना आसते । श्वपथो वा ब्राह्मणो वा वार्णान्तरो वा यो भक्तानां सल सङ्गमापद्यते स अत्रैव तां लीलां प्राप्नोति । रतिमासेदिवान् यदि तदुच्छिष्टे कदाचिदन्नबुद्धिस्तेषामस्ति । तदुच्छिष्टे जले सदा तीर्थबुद्धिः भवति । तत्र तत्कथायां साक्षाद्बुद्धिर्भवति । ये माण्डलमुपासमानास्तेषां को धर्मः? किं कर्म? को रसो भवति तितरां? ये तन्माण्डलमुपासमानाः भवन्ति तेषां किं तीर्थव्रतयज्ञधर्माः सन्ति? किं आध्यमानं भवेत् । तेषां मुष्यं मनो भवति । ये गुणाढ्या रसरूपिण आनन्दरसनिमग्नस्ते गुणतद्भागिनो भवन्ति । तन्मात्रप्राप्तमार्गोऽयं लोकः सदाऽण्डो भवेत् । आत्मानन्दे मग्नसु ये रात्रौ दिवा व्रजध्यानापन्ना भवन्ति सदा तेषां नित्यं निकुञ्जद्वेष्या अनुग्रहो भवति । ये मञ्जलीलायामत्यासक्तास्तेषां कदाचिदालधर्मभयं न भवत्येवेति सद्यः कृतार्थतोत्पद्यमाना भवति । अवर्णोऽपि सवर्णतां प्राप्नोति । ये न भवन्ति ते दृष्टगतयो भवन्ति । ये ब्रजमाण्डलोपासकास्ते व्रजे निवसन्ति । ये रासमाण्डलोपासकास्ते रासलीलां प्राप्नुवन्ति । अनन्तसुषुम् सन्मग्नोऽस्ते । या यशोदाया लीलामुपासमाना भजने प्रपद्यमाना भजनानन्दे संयोक्ष्यमाणा भवन्ति । ये नन्ददयोऽत्यन्तसम्प्रीभावमुपासमाना अत्यन्तसङ्गं प्राप्तास्ते रमणानन्दसम्प्रीसमूहं प्राप्ताः । ते तां लीलां प्राप्नुवन्ति ये निकुञ्जद्वेषी ध्यायन्ति रमणानन्दमुपासते । अत्यन्तं सुरतानन्दं प्राप्ता ये संयोक्ष्यमाणा व्रजमाण्डलं मध्यस्थानं भजन्ति ते मञ्जलीलां प्राप्य सम्भोगसुषुम् सम्प्राप्नुवन्ति । स आल लक्ष्मीम् । श्रुतपरकाष्ठा ये सम्प्रीभाव प्राप्तवन्तस्ते गोपास्तां लीलां सम्प्राप्नुवन्ति । यः सर्वधर्मान्परित्यज्य तन्माण्डलोपासको भवति स अत्रैव तां लीलां प्राप्य सर्वप्रतातिरिक्तो ज्ञानातिरिक्तो

विधूतविधिनिषेधकृत्याकृत्यगुणागुणभावामावाभावः सदा सङ्ख्यमाणो लीलायां प्रतिपद्यमानः संयुज्यतेऽतितरां रसे । अडो लक्ष्मि षड्भूधेयं रासमाया कथिता । सर्वे लीलां परित्यज्य तत्स्थानं प्राप्तवन्तो भवन्ति ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवायेदम् । कीदृग्विधं रासस्थानं ? निरन्तरं तत्स्थानस्थोपासका यद्गुप्तासनामात्रात्तां लीलां प्राप्नुवन्ति तद्दर्शय ।

स डोवाच नारायणोऽयम् । ऐकं सडस्मादित्यसङ्काशमतिह्लादमयम् । अडं ब्रह्मा रुद्रो देवा टिकपाला यस्मात्समुत्पद्यमानाः यस्य प्रतापात्तस्मिन् स्थाने संसिद्धाः साधनसिद्धा अनेकशो भक्ताः । यत्र मण्य आधिदैविकेन रूपोऽ तेजसि ददति । यत्र संसिद्धः सूर्यः सप्तीरुपं विधायोपसेवते । सूक्ष्मसूक्ष्मरुपं विधाय यत्रात्मना यन्द्रः सेवमानो भवतितराम् । यत्राग्निः सप्तीरुपं विधायोपसेवमान आस्ते । देवास्तस्मिन् स्थाने सदा संसिद्धा अेवोपसेवमाना आसते । पृथिव्यां सूर्ययन्द्रनक्षत्राणि अन्ये ये साधनोपकारकास्ते सर्वे उपसेवमाना अेवासते । अन्यास्तु यस्मात्स्थानादिमाः प्रजाः समुत्पद्यमाना भवन्ति तल्लोकं वर्णयामि । अनेकशः कोटिब्रह्माण्डकान्यतिशयाविर्भावमापद्यमानानि सन्तितराम् । तस्मिन् स्थाने मध्ये मध्ये आवरणज्योतिरास्ते । आवरणस्य मध्ये सडस्रयोजनपरिणालवति गुणगणनाय श्रीराधाकृष्णस्य गुणगणाः सङ्गीयन्ते । प्रथमपरिणाले गवां गणाः डीडापरा अेव भवन्ति गोपगोपीभिः । अेतानि डीडास्थानानि तृणजलौषधीलताङ्गलपुष्पपत्रकोमलान्यासते । मधुघृतदुग्धदधिनवनीताद्या रसाः संसिद्धा भवन्तितराम् । यत्रानानि षाधपेयथोष्यलेख्यविधिवपकवरसानेकसंवलितानि भवन्ति । यत्र वृक्षा अमृतमधुधाराः अतितरामासेदुषां वर्षन्ति । यत्र पुष्करिण्योऽमृतपूर्णा भवन्ति । तत्रामृतं पीत्वा जराभरणगर्भोत्पत्तिविनाशान् भवन्तितराम् । अमृतोदं नाम सरो देवैरुपपीयमानं भवति । तथा निकुञ्जदेव्या स्वदृष्ट्यमृतेन सम्भूर्यमाणं भवतितराम् । तस्मिन् स्थाने गोपगोपीगणाः पुलिननिनीनाः सदा डीडापराः भवन्ति । द्वितीयपरिणाले वाटिका डीडास्थानानि वृक्षाः पकवङ्गलपुष्पनम्राः पत्रैर्नम्रा धारा आसीदन्ति । डीडापराणां गोपीनां गणा निकुञ्जदेव्याः श्रीराधायाः स्वावेशेन डीडापराः सुरतानन्देन सम्भोक्ष्यमाणा भवन्ति । यत्र भक्तास्तत्डीडापरास्तद्धानपरास्तद्रूपा आसते । तस्मिन्स्थाने ये भक्ताः सदा रसमार्गिणस्तेषां सङ्ग आस्ते । अडो भक्तिमार्गरससंवलितोऽनुभवन् तस्य सङ्गं रसिकानन्दस्वरूपो भवति । धर्मः स अेव कर्माणि स अेव विद्या स अेव भवति । ये धर्मास्ते अधर्माः । ये कर्माणि तान्येवाकर्माणि ।

तृतीयमावरणं मडाडीडास्थानम् । तस्मिन् स्थाने ऐकसप्तत्यधिककोटयो निकुञ्जाः शोभायमाना आसते । यस्मिन्नावरणमध्ये रमणस्यलानि कोटिशो राजमानानि । यस्मिन् स्थाने मणीनां वलया सुगन्धयुताः राजमाना भवन्ति । पद्मरागमणिलताग्रथिता नीलमण्डिपुष्पसंवलिता भवन्तितरां मध्ये मध्ये । विद्रुमकृता डेटककोटयो लताग्रथिता डेटकभूमिषु रमणस्थानं शोभाढ्यं कुर्वन्तितराम् । रमणानन्दोऽयं सदा भक्तानां सुभक्तरो भवति । यस्य लोकस्य कथाश्रवणमात्रात् सर्वे वर्णाः सर्वे धर्माः विधर्माः प्रतिभान्तितराम् । यस्मिन्नावरणे स्वामिन्याः श्रीराधायाः श्रीरसिकानन्दस्य य सदा डीडास्थलं भवति । मणिलतानां सञ्चारे ढंसीनां यूथाञ्जन्तरोल्लासानि पीतग्रीवाणि रक्तयञ्चुपुटानि राजमानानि भवन्ति । ते सुस्वरेण संज्ञिता षव सामगानं कलकण्ठैः कुर्वन्तौ भवन्ति । तस्मिन् आवरणे लतायां शुक्लयान्यत्यन्तडरितानि रक्तयञ्चुपुटानिपीतपुष्पपक्षाणि । यैः प्रतिशाभं

गान्धर्ववेदो गीयमानो भवति । यस्मिन्नावरणे श्रीराधिकयाः स्वाङ्गात् सम्भाविताः सभ्यः क्रीडापरा भवन्ति । सोत्साहा सोत्कण्ठा प्रेमप्रेक्षाणा । छास्यवती कटाक्षगुणवती सुसुन्दरा भविना शय्योपकरणं पुष्पवती निःशङ्का निर्लज्जा सुरतोत्कण्ठा सुरतानन्दं मालावती सुभ्रमा कलावती कलाकोविदा गुणज्ञा शङ्काररसा कामभाविता भावोत्साहा निद्राजगरिता सरससुभेत्यादिनानासभ्यो रतिशङ्कारमनुभवन्त्यो भवन्ति । निरन्तरे ता सभ्यः क्रीडापरा कुञ्जान्तरे रसिकानन्दं सेवमाना भवन्ति । लतान्तरे लक्ष्यभोज्यानि ताम्बूलाद्या भोगाः कामकेविरसान्तरे सुभ्रमोगरसक्रीडाः कृतवत्यो भवन्ति । अत्रेतां लीलां संसिद्धाः सभ्यानां गणाः चक्षिणां गणाः प्राप्तवन्तो भवन्ति । साधनसिद्धास्तस्मिन्नावरणे क्रीडापराः भवन्ति ॥

सा लक्ष्मीरुवाचेदम् । केन साधनेनेदं स्थानं दृष्टिगोचरं भवति ।

स लोवाय । सृष्टौ त्रयो योगा भवन्ति । ज्ञानयोगः कर्मयोगो भक्तियोगश्चेति । तेषां त्रयाणां योगानां मध्ये प्रेम्नयोगोऽतिरिक्तो भवति तस्मात् । येषामेव प्रेमसम्पत्तिस्तेषामेव सुरतानन्दसुसम्भवं भवति । न धर्मोऽपि नेष्टापूर्तं न वर्णेन नाश्रमेण न तीर्थेन न प्रतेन न देवशोषणयोगेन न वेदोदितेन कर्मणा । न धर्माधमविव्यारसाधनेन तत्स्थानं भवति । यो मनसि न्तिन्तरे तद्दधानान्नो भवति तस्य भवति । यत्र यत्र स्थितं तत्र तत्र तमेव धर्मं जानीमहे । तमेव सुभं जानीमहे । तद्भानिः तदन्तरायः । तदेव सुभं यत् तद्भक्तैः सः सम्भाषणात्तस्यावरणलीलावार्तायां कालनिर्यापिणम् । गृहोत्सवे येषामुपार्जितवस्तुमात्रं तदर्थं विनिहितं भवति ते तल्लोकं प्राप्नुवन्ति । अहो लक्ष्मि ध्यं सृष्टिस्तु रसःरूपिणी भवति । तेषां रसमागव्यतिरिक्ता धर्मा बाधका अत्र भवन्ति तराम् । मनःसङ्ग्रहमानीय मनसा भावेनेन्द्रियाणि मनसि धृत्वा मनसा भावेन अडोरात्रं लयमापद्यन्ते । यस्मिन्नावरणे मनो निमग्नतां प्राप्नोति । तथा निकुञ्जद्वेष्यानुगृहीतो रात्रौ दिवा कालेऽकाले तन्मार्गीयस्तल्लोकं सेवमानो वति । अहो मनसो वृत्तिरतितरां यञ्चलापि ते भक्ताः संसारासक्तिरहिता

लोकैऽनेषणात्मानस्तन्मया अनपेक्षाश्चित्ते सम्पूर्णाः प्रशान्ताः सम्रदर्शिनो निर्ममा निरुड्डारा निर्द्वन्द्वा निष्परिग्रहा भवन्ति ॥ तेषु नित्यं मडाभागाः अन्यमार्गरहिता हि ये आत्मानं तन्मयं पश्यन्तस्त अत्रेवात्मानं सेवन्ते । ये तन्मार्गीयाः सन्तः सदोपासकास्तेषां प्रेमलक्षणाकाष्ठाप्रतीक्षा भवति । अहो यतुर्थावणं मडास्थानम् । यस्मिन्नावरणे स्वामिन्याः स्वयं विहारस्थलमस्ति । शतसहस्रकुञ्जा निकुञ्जा लतावती सुवर्णावर्णा विद्रुमलता अमला निर्मला व्यक्तमुक्तालता भ्राजमाना आसां सभ्यानां सञ्चारोऽत्र स्थान आस्ते । सूक्ष्मलतान्तरे शय्योपकरणानि । अनेकलतान्तरे रासक्रीडा भवति तराम् । अयं रासः सःसङ्गसंवलितो भवति । तस्मिन्नावरणे अतिक्रीडापराणि रूपाणि कृत्वा रासलीलासुभ्रमनुभवन्ती सा प्रजेश्वरी रसिकानन्देन सः सङ्कीडमा आपद्यते ।

पञ्चममावरणं तेजोमयम् । अमृतमय्य ओषधयो राजमानाः कृलपुष्पयुताः पक्वकृलरसयुक्ता भवन्ति ।

अन्नरसाः सुपच्यमानाः सरसाः कटुतिक्तमाधुर्यमिष्टरससंयुक्ता अनेकशः स्थानेषु तथा श्रीराधिकया सेव्यमाना रसिकानन्देन सम्भोक्ष्यमाणाः

विराजमाना भवन्ति । आत्माविभविनानासुभं भवति । भोगस्थानं भवति तराम् । स्थाने स्थाने तस्मिन्नावरणे रतिसुभं भवति तराम् ।

षष्ठमावरणं तेजोमयम् । यस्मिन् छाटकमयानि मन्दिराणि विराजमानानि भवन्ति । शतं मन्दिराणि तेजोमयानि यत्र राजन्ते । सुवर्णजटितमणिभिराङ्गान्ताश्रामीकरभयिता मञ्जूषाः शोभायमाना भवन्ति । यत्र राजमानानि छाटकमणिजटितानि भूषणानि यथायोग्यानि वस्त्राणि भवन्तितराम् । यत्रावरणे सम्भोगस्थाने सप्तीनां समूहाः शृङ्गारवत्याद्यथो राजमाना भवन्ति । आत्मानं शतधा कृत्वा अनेकभोगरसरतिसुभं सम्भोक्ष्यमाणाः भवन्ति ।

सप्तमावरणं क्रीडास्थानं सङ्गयोजनायतम् । परितः परितो मणिस्तम्भा अतिरसाढ्याः सुगन्धाढ्या भवन्ति । अतिरसगुणाढ्या भूः छाटकसुगन्धकोमला आविष्टसुष्माढ्या भवतितरं सम्भोक्ष्यमाणैव । यत्र वल्लीनां सञ्चाराः परापरसञ्चारा अेवासते । छाटकजटितमणिज्योत्सनाभिः सर्वे प्रतिभिम्बितं वस्तुमात्रम् । तत्र कलावती गानवती सुगन्धा नृत्यपरा विशदा भोगपरा भोगवती भोगाभिज्ञा रतिकलाभिज्ञा कामसुष्मा कामातुरा निःशङ्का सदानन्दा सुरतसुष्मा सुरतानन्दा सुरतमग्रा आसनभेदाभिज्ञा अतिरसदानाभिज्ञा रसदा रसदातृभोगाभिज्ञा अेताः सप्यः संसिद्धा अन्याः साधनसिद्धा अनेककलाकोविदा भवन्ति । तत्र माण्डलावरणे मडास्थानं सशय्योपकरणम् । कलावती शय्योकरणानि करोति । सुरतोत्साहा सुरतोत्सुहं ददाति । निर्लज्जा निश्शङ्कं सुभं ददाति । सुरतोद्गमा आविङ्गनयुम्भनमितप्रेमभररससुभं ददाति । रतिवती रतिसुभं ददाति । रतिकल्लोला रतिभररसालस्यमुकुलितनयना डेलिसुभं ददाति । निभृतनिकुञ्जगृहं गतया तथा द्येव्या सङ्ग रसिकानन्दः सुभमनुभवन्नास्ते । तस्मिन्निङ्गुञ्जे सुरयिता सप्ती प्रतिङ्गुञ्जं शय्यासुभं करोति । अेका कलडंसी निरन्तरं तस्मिन्नावरणे सप्तीनां माण्डले मध्यस्था सदा क्रीडापरा कलशभेन तां श्रीराधां रसिकानन्दं य क्रीडमानाडभ्येति । तस्मिन्समये सुस्वरकण्ठेन सूक्ष्मस्वरं यथा भवति तथा तं गायमाना भवति । मानवीलायां रसिकानन्दवयनात्तां प्रणेश्वरी प्रसादयति निरन्तरमतिमनोत्साहं य ददाति । सा प्रणेश्वरी कलडंसी प्रत्यापधमानैव भवतितराम् । सा कलडंसी रसिकानन्दस्थातितरं वल्लभतया सुभमनुभवन्ती संरोयते । सा सदा जागरिता सा सदा गुणज्ञा सा सदा रससुरतभोगज्ञा भवतितराम् । सा कलडंसी सर्वासां सप्तीनां मनांसि प्रतिडरति स्वक्रीडया । सा कलडंसी रसिकानन्दस्थातिवल्लभा भवतितराम् । सा कलडंसी साधनसिद्धैवेति ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवायेदम् । अडो! कलडंसी पूर्वं डेन साधनेनेदं स्थानं प्राप्तवती । मडास्थानं प्राप्तवती । अत्याश्चर्यम्! निरन्तरं डेन साधनेन श्रीराधायाः क्रीडासप्ती भवतितराम् ।

स डोवाय नारायणोडयम् । सा कलडंसी सृष्ट्यादौ ब्रह्मणः पुत्री सरस्वती । सर्वविधाः प्रभवा यस्याः सकाशादुत्पद्यन्ते । यत्वारो वेदा उपवेदाः पुराणानि धर्मशास्त्राणि पृथिव्यां यानि वर्तिष्यमाणानि तानि तस्या उत्पद्यमानानि भवन्ति । सा ब्रह्मणः पुत्री आसथौवनैवास्त । सा अेकस्मिन् समये मम लोडं प्राप्ता मभोपासनां यडे । स्वसुभार्थं मम ध्यानापन्नाडभवत् । अडुकालं मामुपसेवमानाडभवत् । तस्या भजनेन प्रसन्नोडलं मम वीलास्थानं वैकुण्ठं दर्शितवान् । तस्मिन् त्वया मया क्रीडितानि स्थानानि संराजन्ते । यत्र वैकुण्ठे अनेकशो भक्ता जयन्तकुमुदजयविजयगरुडाद्याः शतशः पार्षदा राजमाना भवन्ति । यत्र यत्तुर्धा मुक्तयः सेव्यमाना आसते । यत्र वनानि कोटिशोडतितरं सन्ति । सा वाग्देव्यतितरामुत्सुहंमना अत्यन्तं सुभसमाविष्टमना मम कृपादृष्ट्या सुभं प्राप्ता मडावीलां प्रार्थयामास । तदा मयोक्ता सा वाग्देवी त्वं प्रजवासे प्रज । पृथिव्यामश्छोदं

नाम सरः कामवने सुगन्धशिलायामस्ति । तत्राच्छोटे मञ्जयित्वा सुगन्धशिलायां व्रजेश्वरीं ध्यायमाना रसिकानन्देन सह आपद्यस्वैति । तत्र तत्स्थाने सर्वात्मभावेन प्रीतिरुत्पद्यमाना भवति । प्रेमानन्दमनुभवन्तो भक्तास्तल्लीलोपयोग्या भवन्ति । सा निरन्तरं वृन्दावनं कामवनं श्रीगोवर्धनभुपसैवमानासेदुषी । अच्छोटेऽप्सरः पुष्करिण्यां निरन्तरं मञ्जमानाऽभवत् । शतं समा ब्रजलीलां सेवमानाऽभवत् । ऐकस्यां कार्तिख्यां पौर्णमास्यां तस्मिन् तद्भासिनो रासलीलां कुर्वन्ति । भद्रवो भागवतानां समाजे कलहंसीरूपं विधाय ता लीलामदर्शयन् । निशि दिने सा व्रजेश्वरी रसिकानन्देन सह दर्शनदृष्टिगोचरे भवतितराम् । अत्यानन्दरूपे सप्तीनां समूहमध्यस्थे मडाकीडापरैऽतिमडाभोडनरूपं दृष्ट्वा धन्द्रियशुद्धिप्रेम्णा भावापन्नाऽभवत् । प्रसेदुष्यतिसुकुमललावण्या सा वरं वरयेत्याह ।

सोवायेदम् । यद्वि द्येयो वरस्तर्हि मडालीलायां सदाहं सहयारिणी भवामि । डिमन्धेन वरेण । अयं तावन्मनोभिलाषो यल्लीला दृश्यते । तथेत्युक्त्वा सा ताभ्यां स्वस्थानं ययौ । या सा तद्दिनमारभ्य कीडापरा भवतितराम् । कुञ्जे निकुञ्जे तेनैव कलहंसीरूपेण प्रतिशापं लीयमाना सामगानेन मनोभावेन स्तौति नानाकौतुककीडामकरोत् । सा मडारमणस्थानं प्राप्ता । मडालीलायां मग्ना रतिसुभमनुभवन्त्यास्त । सा कलहंसी स्वयूथं विधाय कदाचित्समये रात्रिपरभागे सुरतोत्थितां लीलामगायत् । कदाचिन्मञ्जलीलामागायमाना भवति । शृङ्गारलीलायां शृङ्गारं प्रति प्रतिक्रान्तं स्तनस्वाविर्भावरोद्भवता भवतितराम् । लीलामागायमाना सम्भोक्ष्यमाणा भवति । भोगावस्थायां स्रक्ष्यन्तताम्बूलागुरुसमृगमदकर्पूरकेसरसंवलितान्यास्तरणानि प्रतिक्रान्तं नूतनानि । अनेकशय्यायाः सुगन्धशृङ्गाराद्युपरिप्रकुल्लितग्रथितपरस्परशुभाङ्गशोभनयन्वनवृक्षालम्बिताः सुवर्णगन्धेन युता लतान्तराः सन्तितराम् । तत्र शृङ्गारे रतिशृङ्गाररसस्थानं सङ्गायमाना भवतितराम् । भूषणस्थानं सुगन्धं सुवर्णम् । सुवर्णश्रिता मणयः सुष्ठु गन्धेन पूर्यमाणा भवन्तितराम् । वस्त्राण्यतिसुगन्धेनातिपद्यमानानि परिधापयति । अत्र कलहंसी वाग्भिः स्तुतिं यकार । अत्यर्थं सा निकुञ्जद्वेया गानवल्लभा भवति । मडाशृङ्गाररसोऽयम् । विधिनिषेधमार्गाननुसारिणी शृङ्गाररसादनन्तरमात्मभावे भवति । रसमग्ना भवति सम्भाष्यमाणा मनोभवभावे भवति । आत्मभावेनेयं प्रत्यनुकरणं क्रियमाणमातनोति । वनलीलां मनस्थातनोति । अतिरतिं संयोगमाणा कलहंसी रात्रौ दिवा लतान्तरेषु इलमिष्टं मधु राधाया दत्त्वाभ्यदासेवते । तत्रैका पुष्करिणी मिष्टामुतरसपूरिता भवति यतुर्योजनायता । तत्र पद्मषण्डानि सुवर्णसुगन्धसुकुमलानि मनोहराणि भवन्ति । तस्मिन् पद्मवने विडारकीडापरा कलहंसी सुरोयमाना भवति । अडो लक्ष्मि तस्मिन् डेन भाग्योदयेन तस्य निकुञ्जद्वेया अनुग्रहेण अनन्याश्रयधर्मोत्पत्तिर्यदा भवतितरां तदा रतिराविर्भवति । तावद्वेडोपाधिकर्मक्षुत्तृपिपासाभोडभयदुष्णं तथा सुभानि तथा न भवन्ति यथा देवादीनाम् । प्रतोपवासधर्मार्थाः पितृकार्याकार्याणि यत्किञ्चिद्धर्माः शोभमाना धर्माः अन्यान्युपवासमयानि पापपुण्यानि ज्ञात्वा यः सर्वधर्मोतिरिक्तो भवेत् स अत्र तन्माण्डलं प्राप्नोतीत्याह । अडो रभ्यं पुण्यमाथरेत् । अतिततरां भावो भवेत् । सम्भोगलीलायां सुरतानन्दोऽयं लोकः सोऽवशिष्यते । सुरतानन्दसुभमनुभवन्तो भक्ता आत्मानं तन्मयतां नयन्ति । धर्मधर्मो त्यक्त्वा समाः सहजभावा भवन्ति । अतिरसमग्ना

विधातपोध्यानमैत्रीकलागुणसंयुक्ताश्च भवन्ति । अन्यप्रतिपत्सिद्धितो नास्तिको न लभते तल्लोकप्राप्तिम् । अलो लक्ष्मि कदाचिन्मडाभाग्योदयेन अस्मिन्नावरणे प्रीतिरास्ते । यत्र वृक्षाः इलैर्नम्राः पुष्पमिष्टामृतभयरसमग्रा भवन्ति । यत्र शाभाः पुष्पनम्रा भवन्ति । पञ्चमे आवरणे संसिद्धानि शुक्लपिकयथानि संराजमानान्यासते । केचिदाम्रवृक्षाः पक्वकृलाः सदा सम्भोक्ष्यमाणा आसते । अतिरसमग्राः साधनसिद्धयेकः शुकोऽयन्तवल्लभोऽस्ति । यस्य पक्षयञ्चुकाः सा प्रजेश्वरी स्वलस्तेन मार्जयति । रसिकानन्दोऽपि स्वलस्तेन भक्षं ददाति । तस्य सल्यारिण्येका शारिका आस्ते । सा साधनसिद्धा भवतितराम् । तच्छुक्लशारिकामित्युनं रसिकानन्दकीडायां सल्यार्येव भवतितराम् । तत्र रसिका सा शारिका निरन्तरकीडापरा भवति । सुवर्णवर्णासु भूमिषु रत्नपरिधिषु सशय्योपकरणं विडारस्थलम् । तत्र वृक्षसञ्चाराः सुशोभाढ्या भवन्तितराम् । तत्र शुक्लशारिकाः साधनसिद्धाः कीडापरा भवन्ति । अत्यासक्ता मडाकीडायां सम्भवन्ति । अलो रसमार्गोऽयं दुर्लभतरोऽप्यासीत् । अलो मडाभाग्यवशात्तस्याः निकुञ्जद्वेया अनुग्रहादत्यन्तप्रियतमो भवति । प्रीतिः प्रीत्या भवति भक्तिर्भक्त्या भवति स्नेहः स्नेहेन भवति तस्माद्भाग्योदयादतितरामासेदुषः । अलो भाग्यवन्तः इतद्व्यवन्तः सर्वे तीर्थवन्तो भवन्ति । अतिरसमग्राः अतिभुञ्जाना अत्यन्तसुप्पमनुभवन्ति । य एमां लीलां सम्भुञ्जमानाः भवन्ति य एमां लीलामुपासमाना एव भवन्ति ते भक्ता भवन्ति । यदा मडाभाग्योदयो भवतितरां तदास्या लीलायां प्रत्ययो भवेत् । ते धर्मकारिणः, ते व्रतकारिणः । येषां लीलायामुपासनारुचिरास्ते ते व्रतकारिणो भवन्ति । यस्य मडालीलायां मनोऽभ्येति । यो विधौ य प्रतिषेधे य निर्विधे अस्यां लीलायां मनोभावापन्नो भवेत् स एव लीलोपयोग्यो भवेत् । ये प्रत्ययकारिणः तेषामनुग्रहः ।

सा लक्ष्मीः पुनरुवाचेदम् । रडस्यलीलायां मनो भावापन्नं भवति । अत्यन्तरत्याविष्टयित्वा भावापन्ना भवामि । कः शुक्लः? का शारिका भावापन्ना यस्यां रसिकानन्दोऽत्यन्तस्नेहाविष्टमना भवति सा प्रजेश्वरी अत्यन्तं स्नेहं यकार । अतिदुर्लभतरं स्थानं प्राप्तम् । अविच्छिन्ना रतिगतियोग्यता संयोक्ष्यमाणा भवतितराम् । स लोवाय नारायणोऽयम् । शृणु लक्ष्मि आदौ सृष्टेः सुमन्तो नाम ब्राह्मणः कौशिकगोत्रात्ससमुद्भूतो भवति । स कान्यकुब्जदेशे समुद्भूत आसीत् । अतितरां भावापन्नोऽभवत् । तस्य मनोरमा भवत्यतिशयभक्तिमार्गरेता । तौ दम्पती अतिसुभगावतितरस्नेहसम्पन्नौ निरन्तरसेवायां संयोक्ष्यमाणांरती आसाताम् । तौ दम्पती अतिस्नेहेनाविष्टयित्तौ काले काले तां प्रजेश्वरी रसिकानन्देन सल उपसेवमानावासाताम् । तावतिवनलीलायामत्यासक्तौ भवतः । कस्मिन् डियद्भाग्योदयेन भक्तानां सङ्गेन वनं वृन्दावनं प्राप्तौ? तत्र वृन्दावने कामवने कदम्बघण्टे वृषभानुपुरे नन्दग्रामे पावनसरसि प्रतिपथमानावभवताम् । एवंविधे रडसि कीडाविडारे डियत्काले वासमालम्ब्य तिष्ठन्तावभवतां? दम्पती साभिलाषौ वने अत्यासक्तावभवताम् । मनोरथेन सल प्रजेश्वरी रसिकानन्देन सल दृष्टिपथमापेदे । मडालीलायां कीडापरौ सम्भाषमाणौ संयुञ्जताम् । तद्दिनमारभ्य तौ दम्पती मडालीलायां कीडापरावभवताम् ।

सा लक्ष्मीरुवाचेदं रडस्यम् । प्रजवासिनीसृष्टिः कीदृग्विधा? ये संसिद्धास्ते कीदृग्विधाः? अन्ये के ञुवाः सृष्ट्यादौ प्रकटिताः? ञुवस्य कीदृग्विधं रूपम्? अन्यमोक्षौ कीदृग्विधौ भवतः?

पुनः स लोवाय नारायणोऽयम् । अलो! प्रपञ्चोऽयमनादिसंसिद्धो भवति । यथा ब्रह्म त्रिविधात्मकम् ।

सख्चिदानन्दात्मकम् । सत्तु व्यापकतयास्ति । तेजोमयं चिदस्ति । आनन्दमयस्तु पुरुषोत्तमोऽतिरिच्यते । यथा
ब्रह्मानन्दोऽयं लोकः सख्चिदानन्दो भवति तथा ज्ञवसङ्घस्त्रिविधो भवति ।

सोवायेदम् । किमयं ज्ञवसङ्घो भवेत्? तेषां का दृष्टिः? कावस्था भवति?

स ङोवायेदम् । शृणु । अनादिसंसिद्धोऽयं ज्ञवश्चिदंशो भवति । सोवायेदम् । यद्वि चिदंशो ज्ञवः कथमज्ञानेन
जडतां प्रपद्यते । स ङोवाय । यथा अनादिसंसिद्धोऽयं ज्ञवसङ्घस्तथा मायाप्यनादिसिद्धा भवति । सा त्रिविधा
व्याप्य तिष्ठति । स अयं ज्ञवस्त्रिविधो भवति । सोवायेदम् । ज्ञवसङ्घस्त्रिविधस्तिष्ठति । वर्णः ॥

स ङोवाय । सद्रूपः संसारात्मको भवति । नानाकर्माणि करोति । वर्णाश्रात्रमाश्च धर्माश्च साधनानि संयुज्यन्ते
। तेषामुत्पत्तिः स्थितिः । चिद्रूपो ज्ञवो ज्ञानी भवति । स निष्ठर्ममार्गीयो भवति । ये ज्ञवाः आनन्दरूपास्तेषां
सर्वधर्मत्यागात् रसानन्दस्वरूपमहालीलोपसेव्यमानाः आसते । तान् धर्माधर्मो न बाधते तस्यां महालीलायाम् ।
सोवायेदम् । कया मायया संयुज्यमानो ज्ञवः कर्ममार्गगतो भवति? स ङोवाय । मायारूपं त्रिविधम् । यद्रूपं सद्रूपं
तन्मायासंवलितोऽयं ज्ञवसङ्घः कर्मकारुण्यतो भवति । चिद्रूपया मायया संवलितो ज्ञवसङ्घः संन्यासी भवति
। आनन्दसंवलितया माययानन्दात्मक अयं भवति । आनन्दरसस्तु महालीलायाः कारणं भवतितराम् । तेषां
कर्माणि याथातथ्येन वदामि । तेषां ये कर्ममार्गीयाः कर्मप्रतिपादका महावनलीलायामप्रत्ययकारिणोऽसुराः कर्मजडा
अन्योपासकास्तद्गुणधितयान्यमार्गं न विन्दन्ते । अग्रेरुपासकास्ते यज्ञकर्मवासनात्मकविद्गुणशरत्त्रिभूत्यति भजन्ते
। तेन वासनात्मकेन विद्गुणे नोत्पत्तिस्थितिलयानापद्यन्ते । तस्मात्त्रिद्गुणशरीरात्मकोऽयं ज्ञवस्य स्वभावः ।
यदा सर्वा वासना विधूय महालीलायाम्प्रविष्टयित्तो जायते अङ्गो लक्ष्मि लीलां ज्ञात्वाज्ञात्वा ध्यायमानो
देलजनिताममोडमोडमयसुषुप्तदृग्गुणलज्जलज्जल ज्ञानमोडमन्सरानीनागममन्त्रतन्त्रौषधिरसज्योतिषवाग्विलास
प्रपन्नान् नाना संसारजनितामनकशः सात्त्विकराजसतामसान् संराजमानधर्माधर्मानतितरामभिमानगुणान्निरस्यन्
महालीलां प्रविष्टो भवेत् । आत्मानं तन्मयमातनोति । अन्यत्र क्वापि विषयान्तरे प्रविष्टयित्तस्तदा तं विद्गुं
प्राप्नोति ।

सा लक्ष्मीरुवायेदम् । त्वयोक्तं ज्ञवस्य मायाधीनत्वं ज्ञवो येन वासनाविद्गुणशरीरे उत्पद्यमानो भवति । किं बलं
येन प्रयत्नवान् भवति स ङोवाय । तस्मान्महाभाग्योदयेन यदृच्छया गुरुसङ्घयेन सङ्गेन साधूनामन्यधर्मरहितानां
विधूतपापं मनस्तन्मयतया तेन मार्गेण विद्गुणशरीरं विधूय महालीलायां व्रजेश्वरी रसिकानन्देन सङ्गोपसेवमान
आसीदति ।

सा लक्ष्मीरुवायेदम् । ज्ञवस्य रूपं कीदृग्विधं केन रूपेणोत्पत्तिस्थितिलयानापद्यते स ङोवाय । अनिर्वचनीयोऽयं
ज्ञवः । नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दडत्यग्निमरुतो नैनं शोषयत्यापो नैनं क्लेदयन्ति । यां यां वासनां
प्राप्नोति तं तं विद्गुणशरीरं प्राप्नुवन्नास्ते । अत्यन्तं वासनाबद्धो ज्ञवः । वासनामुक्तो महालीलायामासक्तः
संसारं ननिर्विण्णो नातिसक्तो भवति । संसिद्धोऽयं ज्ञवसङ्घो मायोपाधिभेदेन नानाशरीरभावमाप्नोति ।
असंसिद्धस्तु रक्तशरीरसंयुक्तो भवति ।

सोवायेदम् । शरीरं कीदृज्विधं तस्मिन् शरीरे के गुणा के अवगुणाः ? केन बन्धः शरीरे? केनैव मुक्तिः तस्मिन् शरीरे? को निरुपाधिः? तस्मिन् किं ज्ञानं भवति? कीदृशेन शरीरेण बन्धः? कीदृशेन मोक्षो भवति?

स होवाय । शरीरभेदाः द्विविधाः । शरीरमेव कर्मोपजनितं यदृच्छया चोत्पन्नं तस्या निकुञ्जद्वयाः अनुग्रहाद्भवति । कर्मजानां कर्मसम्भूतवासनाजडात्मकं भवति । येषामनुग्रहात्सम्भवो भवति तेषां स्नेहमार्गो रुचिरास्ते । येषां निर्वाणमार्गो रुचिर्भवति ते संन्यासिनो भवन्ति । शरीरं तु अेकादशेन्द्रियात्मकम् । पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि । पञ्चकर्मेन्द्रियाणि । उभयात्मकं मनो जायते । पञ्च मडाभूतानि पञ्च तन्मात्राणि । त्रयो गुणाः । पञ्चविंशत्तमो जिवः । षड्विंशको मडाविष्णुः सदा द्रष्टा भवति । षमे जिवः शरीरोपाधिं भुञ्जानाः सुभं दुभं प्राप्नुवन्तो भवन्ति । सर्वेषां शरीराणां समानगुणा भवन्ति । रागाद्यः कामक्रोधलोभमोहजराभरणसुभङ्गस्वान्यनुभवन्त आपद्यन्ते । एतं शरीरं जस्या ग्रस्तं गन्धर्वनगरोपमं मनोरथमयं भवति । ते सर्वे गुणा लिङ्गशरीरोदयादपेता लिङ्गं विधूयाप्मानं तन्मयतां नयन्ति । ते रागाद्यो षोषः शरीरसंवलितः । ते कामक्रोधाद्यस्तदर्थं प्रयुज्यमानाः साधनरूपा भवन्ति ।

सोवायेदम् । कथं रागाद्यः साधनरूपा भवन्ति? येषां संसर्गात् विकलतां प्रपेदिरे । भगवदर्थं प्रयुज्यमानाः रागाद्यः कथं निष्कर्षतां प्राप्नुवन्ति? अेष काम अेष क्रोध अेष लोभ अेषः मोह गरयात्मलीलार्थे जिवं प्रयोजयति । स होवाय । माया त्रिविधा भवति । सद्रूपया माययोत्यादिताः कामक्रोधाद्यो गुणाः संसारोत्पत्तिप्रयोजकाः भवन्ति । विद्रूपे आश्रिता जिवस्ते तान् गुणान् प्रपद्ये जडां प्रपेदिरे । आनन्दरूपे आश्रिता जिवस्तन्मयतां प्रपेदिरे । संसारितोऽयमानन्दमयो रस आत्मानमानन्दमयतया प्रपद्यते । रागाद्यः कामक्रोधाद्यो गुणाः साधनरूपा भवन्ति । अहो! रसमार्गं प्रपद्यमानोऽयं जिवसङ्घ आत्मानं तन्मयतया ध्यात्वा वासनात्मकं लिङ्गं विधूयात्मभावमभ्यस्य तन्मयतां प्राप्नोति । यां यां वासनामात्मा विलापयमानो भवति तत्तद्भावेन तत्तत्स्विङ्गं विलीयमानं भवति । अत्यन्तासक्तस्तस्मिन् मार्गे लिङ्गं विधूयापपाप्मा भावापन्नो भवेत् । यो मार्गस्ते कथितोऽयं मार्गो देवादिना न ज्ञातः । रुद्रादिना न ज्ञातः । तन्माण्डलमुपासमानस्तन्मयतां प्रपद्यते । एतं रहस्यं कथितम् । न वयनीयं कस्य चित्तवया । स्वेष्टे हृदि ध्यात्वा तद्भावेन प्रलीयते । अहो लक्ष्मिं षमं मार्गं समाश्रिता भक्ताः शरीरोपाधिधर्मान् मुञ्जवा तद्गुणतां प्राप्नुवन्तीति सामगा निरन्तरं रहसि सङ्गायन्तो भवन्ति ॥

यदक्षरपदभ्रं मात्राडीनं य यद्भवेत् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां राधे प्रसीद हरिवल्लभे ॥

एति सामरहस्योपनिषत् समाप्ता ।

अस्याः “रसिकानन्योपनिषत्” एत्येव नाम सुवचम् ।

Proofread by Mohan Chettoor

Samarahasyopanishat

pdf was typeset on June 29, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

